راهنمای مطالعه کتاب مقدس

سه ماهه اول ۲۰۱۷ | ژانویه، فوریه، مارس

روح القدس
و روحانیت

SEVENTH-DAY ADVENTIST CHURCH

فهرست مطالب

۱. روح و کلام — (۳۱ دسامبر تا ۶ ژانویه) ۴

۲. روح‌القدس: نقش آفرینی در پشت صحنه — (۷ تا ۱۳ ژانویه) ۱۳

۳. الوهیت روح‌القدس — (۱۴ تا ۲۰ ژانویه) ۲۲

۴. شخصیت روح‌القدس — (۲۱ تا ۲۷ ژانویه) ۳۱

۵. تعمید و پر شدن از روح‌القدس — (۲۸ ژانویه تا ۳ فوریه) ۴۰

۶. روح‌القدس و زندگی در قدوسیت — (۴ تا ۱۰ فوریه) ۴۹

۷. روح‌القدس و ثمره روح — (۱۱ تا ۱۷ فوریه) ۵۸

۸. روح‌القدس و عطایای روح — (۱۸ تا ۲۴ فوریه) ۶۷

۹. روح‌القدس و کلیسا — (۲۵ فوریه تا ۳ مارس) ۷۶

۱۰. روح‌القدس، کلام و دعا — (۴ تا ۱۰ مارس) ۸۵

۱۱. اندوهگین نمودن و مقاومت کردن در مقابل روح‌القدس — (۱۱ تا ۱۷ مارس) ۹۵

۱۲. کار روح‌القدس — (۱۸ تا ۲۴ مارس) ۱۰۴

Editorial Office: 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904

Come visit us at our Web site: http://www.absg.adventist.org

Principal Contributor
Frank M. Hasel

Co-contributor
Steven Thompson

Editor
Clifford R. Goldstein

Associate Editor
Soraya Homayouni

Publication Manager
Lea Alexander Greve

Editorial Assistant
Sharon Thomas-Crews

Pacific Press® Coordinator
Wendy Marcum

Art Director and Illustrator
Lars Justinen

Design
Justinen Creative Group

Middle East and North Africa Union

Publishing Coordinator
Michael Eckert

Translation to Farsi
Behrouz Khanzdeh

Farsi Layout and Design
Marisa Ferreira and Eilen Citalán

حق چاپ محفوظ و مخصوص «کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم» میباشد. هیچیک از بخشهای این کتابچه راهنمای مطالعه کتاب مقدس مدرسه سبت ویژه بزرگسالان بدون اجازه قبلی و کتبی از کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم (جنرال کنفرانس) قابل ویرایش، تغییر، اصلاح ، اقتباس ، ترجمه ، تکثیر یا انتشار نیست. دفاتر بخشهای تابعه کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم مجاز هستند تا طبق دستورالعمل ویژه ای ترتیبی اتخاذ نمایند تا کتابچه راهنمای مطالعه کتاب مقدس مدرسه سبت ویژه بزرگسالان ترجمه گردد. حق طبع و نشر مطالب ترجمه شده و انتشارات آنان متعلق به کنگره عمومی است. عناوین (ادونتیستهای روز هفتم) و (ادونتیست) و آرم شعله گون جزو اسامی و علامت تجاری ثبت شده متعلق به کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم میباشد و استفاده از آن بدون اجازه قبلی از کنگره عمومی ممنوع است.

Sabbath School
Personal Ministries

روح‌القدس و روحانیت

بسیاری از ما با این جمله آشنا هستیم: «و من شما را به نام پدر ، پسر و روح‌القدس تعمید می‌دهم.» و اگر تعمید دیده باشیم، مطمئنا درست پیش از اینکه شبان ما را در آب فرو برده باشد، آنرا شنیده ایم (متی باب ۲۸ آیه ۱۹).

تعمید یافته در نام پدر، پسر و روح‌القدس. آری، در همانجا به روح نیز در کنار نام پدر و پسر اشاره شده است.

و جای تعجب نیست. بند پنجم از اعتقادنامه کلیسای ادونتیست روز هفتم، در باره «خدا وروح‌القدس» اظهار میدارد: «خدا، آن روح ابدی در کار آفرینش، تجسم مسیح و رستگاری همراه با پدر و پسر فعال بود. روح القدس الهام بخش نویسندگان کتاب مقدس بود. روح القدس، زندگی مسیح را سرشار از قدرت نمود. روح القدس انسان‌ها را مجذوب ساخته و محکوم میسازد؛ و روح القدس کسانی را که او را اجابت میکنند، از نو ساخته و هویت آنان را به شباهت خدا تغییر می‌دهد. او که توسط پدر و پسر فرستاده شده است تا همواره با فرزندانش باشد، عطایای روحانی به کلیسا ارزانی میدارد، کلیسا را توانمند میسازد تا شهادتی برای مسیح باشد و هماهنگ با کتاب مقدس به سوی حقیقت رهنمون میسازد».

با این وجود، همانطور که در کتاب مقدس بخصوص در عهد قدیم می‌خوانیم، کار و فعالیت مستقیم خدای پدر را می‌بینیم. فعالیت‌های او همه جا را پوشش میدهد و عالمگیر است. در عهد جدید، بویژه انجیل بارها درباره اعمال و کردار عیسای پسر مرور میکنیم. عیسی — زندگی او، مرگ و کهانت وی در آسمان - تمامی عهد جدید را پوشش داده است.

در مقایسه با فعالیت پدر و پسر، کار روح‌القدس به چنین وضوحی در هیچ‌کدام از عهدها به تصویر کشیده نشده است.

اما دلیلی برای این تمایز وجود دارد: روح‌القدس در پی این نبوده است تا در

کانـون توجـه قـرار گیـرد. روح القـدس بیشـتر در پشـت پـرده بـه ایفـای نقـش میپـردازد. پـدر و پـسر بطـور آشـکار تـری درجهـان هویـدا شـده‌اند. و دلیلـش ایـن اسـت کـه روح‌القـدس وجـود دارد تـا توجـه مـا را نـه بـه خـود بلکـه بـه عیسـی و کاری کـه بـرای مـا انجـام داده اسـت، جلـب نمایـد.

در حینـی کـه کار روح‌القـدس را مطالعـه می‌کنیـم، خواهیـم دیـد کـه او چگونـه در کانـون تجربـه زندگـی مسـیحی مـا قـرار دارد. روح‌القدسـی کـه خـود بعنـوان خداسـت و خـدا را میشناسـد بطـوری کـه هیـچ شـخص دیگـری نمیتوانـد خـدا را آنگونـه کـه هسـت درک نمایـد ؛ از ایـن رو می‌توانـد خـدا را بـه روشـی قابـل اطمینـان و امیـن بـرای مـا آشـکار سـازد. روح‌القـدس ابتـدا نویسـندگان کتـاب مقـدس را الهـام بخشـید و امـروزه مـا را در مطالعـه آنچـه کـه بـا آن نویسـندگان در گفتگـو بـوده، راهنمایـی می‌کنـد. روح‌القـدس رسـتگاری مـا را از طریـق عیسـی مسـیح تضمیـن میکنـد (رومیـان بـاب ۸ آیـه ۱۶)، و شـواهدی از کار خـدا را در مـا نمایـان می‌سـازد (اول یوحنـا بـاب ۳آیـه ۲۴). روح‌القـدس همچنیـن مـا را از گنـاه تطهیـر نمـوده و تقدیـس می‌نمایـد. «بعضـی از شـما در گذشـته زندگـی گنـاه آلـودی داشـتید امـا اکنـون گناهانتـان شسـته شـده و شـما وقـف خـدا و مـورد پسـند او شـده ایـد و ایـن در اثـر کار خداونـد مـا عیسـی و قـدرت روح القـدس میـسر شـده اسـت» (اول قرنتیـان بـاب ۶ آیـه ۱۱). روح رشـد مادام‌العمـر قدوسـیت را در وجـود مـا بوجـود مـی آورد و ثمـرات روح در وجـود مـا مولـود میگـردد - «محبـت، خوشـی، آرامـش، بردبـاری، مهربانـی، خیرخواهـی، وفـاداری، فروتنـی و خویشـتنداری» (غلاطیـان بـاب ۵ آیـات ۲۲ و ۲۳).

«روح قـرار بـود بـه عنـوان عاملـی احیـاء کننـده عطـا شـود، و بـدون روح ، فـداکاری مسـیح سـودمند نبـود. قـدرت شرارت بـرای قرن‌هـا در حـال افزایـش بـوده اسـت و تسـلیم انسـان بـه ایـن اسـارت شـیطانی حیـرت انگیـز بـوده اسـت. مقاومـت در برابـر گنـاه تنهـا از طریـق وسـاطت قدرتمنـد شـخص سـوم الوهیـت امـکان پذیـر اسـت کسـی کـه نـه بـا انـرژی تعدیـل شـده بلکـه بـا پُـری قـدرت الهـی مـی آیـد. بواسـطه روح‌القـدس آنچـه کـه نجات‌دهنـده جهـان انجـام داده مؤثـر و عملـی میگـردد.» - الـن جـی. وایـت، Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 671.

بدلیـل نقـش مهـم و حیاتـی روح‌القـدس در زندگـی ایمانـداران، مطالعـه دروس ایـن ثلـث بـه مـا کمـک میکنـد تـا از عطـای بزرگـی کـه در روح القـدس وجـود دارد درک بهـتری داشـته باشـیم.

نویسـنده ایـن مطالـب، فرانـک ام. هاسـل، دارای پـی اچ دی Ph.D. رئیـس بخـش علـوم دینـی دانشـکده الهیـات بوگنهوفـن در اتریـش، اروپـا، بـود. وی همچنیـن مدیـر مرکـز مطالعـات الـن جـی. وایـت نیـز بـود. در سـال ۲۰۰۹ همسـرش بـر اثـر ابتـلا بـه سرطـان درگذشـت. از آن زمـان او دانسـت کـه هـر روز بـه روش هـای جدیـد بـه نیکوئـی و خیرخواهـی خـدا اطمینـان کنـد و آسـایش، آرامـش، و قـدرت تبدیـل کننـده روح القـدس را در زندگـی خـود تجربـه نمایـد.

روح و کلام

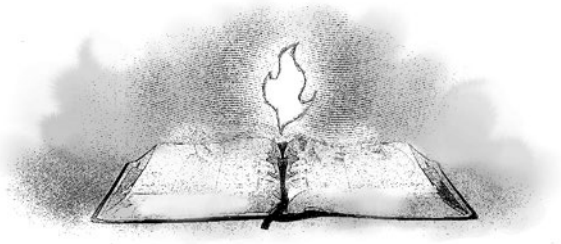

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: دوم پطرس باب ۱ آیات ۱۹ تا ۲۱؛ اول قرنتیان باب ۲ آیات ۹ تا ۱۳؛ مزامیر باب ۱۱۹ آیه ۱۶۰؛ یوحنا باب ۱۷ آیه ۱۷.

آیه حفظی: **«تمام کتاب مقدّس از الهام خداست و برای تعلیم حقیقت، سرزنش خطا، اصلاح معایب و پرورش ما در نیکی مطلق مفید است تا مرد خدا برای هر کار نیکو کاملا آماده و مجهز باشد» (دوم تیموتائوس باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷).**

کتاب مقدس در باب خویش چنین می‌گوید: «تمام کتاب مقدّس از الهام خداست و برای تعلیم حقیقت، سرزنش خطا، اصلاح معایب و پرورش ما در نیکی مطلق مفید است تا مرد خدا برای هر کار نیکو کاملا آماده و مجهز باشد» (دوم تیموتائوس باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷). کتاب مقدس این نقش را کامل می‌کند زیرا این کلام خداست که از طریق کار روح‌القدس برای بشر عیان گردیده است. روح‌القدس در کتاب مقدس، اراده خدا را برای ما آشکار می‌سازد و به ما نشان می‌دهد که چگونه در زندگی خود او را خشنود سازیم.

اما روح‌القدس علاوه بر فعالیت در گذشته‌ای دور، در شکل‌گیری کتاب مقدس نیز نقش داشته است. او حتی امروزه با شیوه های بسیار مهم دیگری در کلام خدا دخیل است. و شاید مهمترین‌آن‌ها، خواندن کلام خدا توسط ما و تمایل به درک درست آن باشد. این زمانی است که ما به روح‌القدس نیاز داریم. همان روح در ما تمایل پذیرفتن کلام خدا و بکار بردن آموزه هایش را در زندگیمان بیدار می‌سازد. بنابراین، روح‌القدس همراه و از طریق کلام مکتوب عمل می‌کند تا ما را به مخلوقاتی جدید در مسیح تبدیل سازد.

این هفته کار روح‌القدس را دنبال میکنیم همچنان که به کتاب مقدس مرتبط می‌شود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۷ ژانویه آماده شوید.

روح‌القدس و مکاشفه

خدا چگونه اطمینان می‌دهد که اراده‌اش بدرستی به بشر سقوط کرده منتقل میشود؟ خداوند این فرایند را از طریق دو فعل اساسی که مرتبط با روح‌القدس است انجام می‌دهد: مکاشفه و الهام.

در روند مکاشفه، بشر متکی به کمک فردی غیر از خود میباشد که چیزهایی را که ما به عنوان مخلوق (و موجود سقوط کرده) به خودی خود نمی‌توانیم بدانیم، آشکار سازد. یعنی، روح‌القدس به ما حقایقی را تعلیم می‌دهد که باید به ما گفته شوند (برای مثال، آیات ۱۹ تا ۲۳ باب ۲ دانیال را ببینید)؛ که بطور طبیعی هرگز نمیتوانیم به شناخت و معرفت آن نائل گردیم.

مکاشفه روندی است که خدا خود و اراده الهی خویش را برای بشر نمایان می‌سازد. ایده اصلی مربوط به واژه مکاشفه، پرده‌برداری و آشکار نمودن می‌باشد؛ عیان نمودن چیزی که پنهان بوده است. ما به چنین مکاشفه‌ای نیاز داریم، زیرا ما موجودات فانی و سقوط کرده‌ای هستیم که بدلیل گناه از خدا جدا شدیم و از اختیارات و دانش بسیار محدود برخورداریم و نمی‌توانیم به خود آگاهی دست یابیم. ما برای پی بردن به اراده خدا، به او وابسته‌ایم. از این رو، ما محتاج مکاشفه خدا هستیم زیرا ما خدا نیستیم و تنها دانش فطری محدودی از او داریم.

دوم پطرس باب ۱ آیات ۱۹ تا ۲۱ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره منشاء پیام نبوی کتاب مقدس می‌گویند؟ منشاء الهی پیام نبوی کتاب مقدس چه چیزی در مورد تاثیر کتاب مقدس به ما می‌گوید؟

بر اساس گفته پطرس رسول، پیام نبوتی عهد قدیم منشاء و اصل بشری نداشته است. نزول وحی از طریق روح‌القدس به انبیاء بگونه ای بود که آنان تاثیر محتوای پیام را که از جانب خدا آمده است حس میکردند. این مردان پیغام الهی را از خود خلق نکردند. آن‌ها صرفاً کانال ارتباطی انتقال پیام بودند و نه بوجود آورنده آن. پطرس در بیان منابع نبوت‌های الهام گرفته شده از روح‌القدس بسیار مصمم بود: پیامها اگرچه توسط بشر نوشته شده‌اند، «ولی هیچیک از پیشگویی های کتاب آسمانی، از فکر خود انبیاء تراوش نکرده» (دوم پطرس باب ۱ آیه ۲۱) و تاثیر و اقتدار کتاب مقدس بر زندگی ما بواسطه این منشاء الهی است.

خداونـد بـرای ابـلاغ کلام خویـش بـه جهـان از انسـان‌ها بهـره گرفـت. امـروزه چگونـه می‌توانیـم توسـط روح‌القـدس بـکار گرفتـه شـویم تـا کار مشـابهی انجـام بدهیـم، نـه بـا نوشـتن کلام، بلکـه بـا اعـلام و انتشـار آنچـه کـه پیـش از ایـن نوشـته شـده اسـت؟

دوشنبه

۲ ژانویه

روح‌القدس و الهام

وحـی یـا الهـام عبارتـی اسـت کـه تأثیـر خـدا از طریـق کار روح‌القـدس بمنظـور انتقـال پیـام وی بواسـطه ابزارهـای بـشری را تشریـح میکنـد. روح‌القـدس در کار وحـی اسـتدلال میکنـد کـه در کل کتـاب مقـدس در زمینـه حقیقـت، وحدتـی بنیادیـن در موضـوع برقـرار اسـت. روح‌القـدس بـه عنـوان روح حقیقـت (یوحنـا بـاب ۱۴ آیـه ۱۷، بـاب ۱۵ آیـه ۲۶، بـاب ۱۶ آیـه ۱۳)، مـا را بـه سـوی حقیقـت محـض هدایـت خواهـد نمـود.

دوم پطـرس بـاب ۱ آیـه ۲۱، تثنیـه بـاب ۱۸ آیـه ۱۸، میـکاه بـاب ۳ آیـه ۸ و اول قرنتیـان بـاب ۲ آیـات ۹ تـا ۱۳ را بخوانیـد. ایـن آیـات چـه چیـزی دربـاره نویسـندگان کتـاب مقـدس و دخیـل بـودن خـدا در اصالـت کتـاب مقـدس بـه مـا می‌گوینـد؟

«تحـت تأثیـر روح‌القـدس» بـودن (دوم پطـرس بـاب ۱ آیـه ۲۱)، کار روح‌القـدس در الهـام بخشـی را قویـا تائیـد میکنـد. در آیـات ۹ تـا ۱۳ بـاب ۲ اول قرنتیـان ، پولـس رسـول مکاشـفه و الهـام را بـه روح‌القـدس نسـبت می‌دهـد. او در آیـه ۹ می‌گویـد، خـدا بـرای مـا چیزهـای پنهانـی کـه هیـچ چشـمی ندیـده اسـت را آشـکار سـاخت. رسـولان ایـن «روح را کـه از جانـب خداسـت» دریافـت نمودنـد، «تـا عطایایـی را کـه او بـه مـا عنایـت فرمـوده اسـت، بشناسـیم» (اول قرنتیـان بـاب ۲ آیـه ۱۲). سـپس او در آیـه ۱۳ بـه کار الهـام رو می‌کنـد کـه از چیزهایـی کـه «مـا دربـارۀ ایـن حقایـق بـا عباراتـی کـه از حکمـت انسـان ناشـی می‌شـود سـخن نمی‌گوییـم، بلکـه بـا آنچـه کـه روح‌القـدس بـه مـا می‌آمـوزد و بـه ایـن وسـیله تعالیـم روحانـی را بـرای اشـخاص روحانـی بیـان می‌نماییـم.» پولـس دربـاره منبـع و اصالـت آنچـه اعـلام می‌نمـود، هیـچ تردیـدی نداشـت.

اگرچـه بسـیاری از بخش‌هـای کتـاب مقـدس نتیجـه مکاشـفه ماوراءطبیعـی مسـتقیم

خـدا هسـتند، لیکـن هـر آنچـه کـه در کتـاب مقـدس وجـود دارد بـه ایـن شـیوه آشـکار نشـده‌اند. گاهـی اوقـات خـدا از نویسـندگان کتـاب مقـدس در تحقیق‌هـای دقیـق شـخصی آنهـا یـا اسـتفاده ایشـان از سـایر مطالـب موجـود (یوشـع بـاب ۱۰ آیـه ۱۳، لوقـا بـاب ۱ آیـات ۱ تـا ۳) بـرای نمایـان سـاختن و رسـاندن پیـام خویـش بهـره بـرده اسـت. از ایـن رو تمـام بخش‌هـای کتـاب مقـدس از طریـق وحـی و الهـام می‌باشـند (دوم تیموتائـوس بـاب ۳ آیـه ۱۶). بـه ایـن دلیـل اسـت کـه پولـس بیـان می‌کنـد کـه «هـر آنچـه» نوشـته شـد، بـرای راهنمایـی مـا نوشـته شـد تـا بـه آن صـبر و «دلگرمـی کـه کلام خـدا می‌بخشـد، امیـدوار باشـیم» (رومیـان بـاب ۱۵ آیـه ۴). خدایـی کـه سـخن می‌گویـد و کسـی کـه زبـان بـشری را خلـق نمـود، مـردم برگزیـده را قـادر می‌سـازد کـه از طریـق کلام بـشری، افـکار الهـام شـده را بـه روشـی قابـل اعتـماد و اطمینـان انتقـال دهنـد.

«خـدا از انتقـال حقیقـت خویـش بـه جهـان توسـط رابطه‌هـای بـشری خشـنود بـوده اسـت و او بـا روح مقـدس خویـش، بـشر را بـرای پیشـبرد امـور خویـش شایسـته سـاخت و توانایـی بخشـید. او ذهـن را در انتخـاب آنچـه بایـد نوشـته و گفتـه شـود، هدایـت نمـود. ثـروت در مجراهـای زمینـی نهـاده شـده بـود و بـا ایـن وجـود از جانـب آسـمان می‌باشـد.» – الـن جـی. وایـت، Ellen G. White, Selected Messages, book 1, p. 26.

سه شنبه

۳ ژانویه

روح‌القدس و درستی کلام

در حالـی کـه مکاشـفه امـری فـوق طبیعـی اسـت کـه بموجـب آن خداونـد حقیقـت را بـرای ابنـاء برگزیـده بـشر آشـکار می‌سـازد؛ وحـی و الهـام، ماموریـت روح‌القـدس اسـت کـه مویّـدِ درسـتیِ کلامِ مولفـان بـشری اسـت بطوریکـه کلام آنـان از تاییـد الهـی برخـوردار اسـت. خـدا از شـهادت دروغیـن بیـزار اسـت (خـروج بـاب ۲۰ آیـه ۱۶) و نمی‌توانـد دروغ بگویـد (عبرانیـان بـاب ۶ آیـه ۱۸). او خـدای حقیقـت خوانـده می‌شـود (مزامیـر بـاب ۳۱ آیـه ۵ ، اشـعیا بـاب ۶۵ آیـه ۱۶). بـه همانگونـه نیـز روح‌القـدس ، «روح حقیقـت» خوانـده می‌شـود (یوحنـا بـاب ۱۴ آیـه ۱۷).

آیـه ۱۶۰ بـاب ۱۱۹ مزامیـر را بخوانیـد. ایـن آیـه دربـاره آنچـه کـه خـدا بـرای مـا آشـکار می‌سـازد، چـه مـی آمـوزد؟

یوحنـا بـاب ۱۷ آیـه ۱۷ را بخوانیـد. عیسـی در اینجـا دربـاره کلام خـدا بـه مـا چـه می‌گویـد؟

کلام خدا موثق و قابل اعتماد بوده و شایسته است که بطور کامل پذیرفته شود. این وظیفه ما نیست که درباره کتاب مقدس قضاوت کنیم؛ بلکه این حق و اختیار کلام است تا در باره ما قضاوت و داوری کند. «زیرا کلام خدا زنده و فعال و از تمام شمشیرهای دو دم تیزتر است و تا اعماق روح و نفس و مفاصل و مغز استخوان نفوذ می‌کند و نیات و اغراض دل انسان را آشکار می‌سازد» (عبرانیان باب ۴ آیه ۱۲).

البته اگر چه کتاب مقدس توسط کسانی که در فضای زمانی و مکانی و فرهنگی خاصی نوشته شده (غیر از این چه چیز دیگری میتوانست باشد؟)؛ پس ما نباید از آن حقیقت پیام کتاب مقدس که برای ماست برای کم اهمیت جلوه دادن و یا رد کردن آن استفاده کنیم. به محض این که بابِ تردید گشوده شود، کتاب مقدس توسط بشر در معرض خطر قرار گرفته و حقیقت را زیر سوال میبرد. و منتج به مشکلی میشود که بسیاری از مدعیان اعتقاد به کتاب مقدس از رد و انکار خلقت در شش روز ، سیل عالمگیر در زمان نوح ، تولد از یک باکره ، قیام از مرگ جسمی عیسی و رجعت ثانی واقعی ابایی نخواهند داشت. این‌ها تنها تعداد کمی از حقایق عمده کتاب مقدس می‌باشند و مردمی که ازخطا بَری نیستند در باره کلام بر مَسندِ قضاوت نشسته و به غلط اِفاضه میکنند. این مسیری است که هیچ‌کدام از ما هرگز نباید در آن قدم بگذاریم.

چرا بسیارحائز اهمیت است که داوری را به کلام خدا بسپاریم و نه بلعکس؟

چهارشنبه

۴ ژانویه

روح‌القدس به عنوان معلم

روح‌القدس نه تنها واسطه و وسیله ای در ارائه و انتقال کلام مکتوب خدا به ماست بلکه بما کمک میکند تا آنرا بطور صحیح درک کنیم. ذهن بشر از درک حقیقت مُکَدّر گردیده بخاطر اینکه فِطرت آنان از خداوند منحرف گشته و با او بیگانه شده‌اند (افسسیان باب ۴ آیه ۱۸). چرا که همان روحی که کلام خدا را الهام نموده و مکشوف ساخت، هم اوست که ما را به درک آن توانایی میبخشد. مشکل نگرش گناه‌آلود ما نسبت به خدایی است که خود را در کتاب مقدس آشکار میسازد.

روح‌القدس معلمی است که اشتیاق دارد تا ما را به درک عمیق تری از کلام ، رهنمون گردیده تا شادمانه قدردان کتاب مقدس باشیم.او توجه ما را به حقیقت کلام خدا جلب می‌نماید و از آن حقایق، دیدگاه و بصیرتی تازه به ما عطا می‌کند تا شاخص زندگی ما با وفاداری و عشق و علاقه به فرمانبرداری از اراده خدا مُتّصِف گردد. گرچه استحصال آن فقط زمانی محقق خواهد گردید که با دلی فروتن و تعلیم

پذیـر بـه کتـاب مقـدس تَقـرّب جوئیـم.

اول قرنتیـان بـاب ۲ آیـات ۱۳ و ۱۴ را بخوانیـد. منظـور پولـس رسـول دربـاره نیـاز مـا بـه تعبیـر روحانـی از امـور روحانـی چیسـت؟

بـرای درک کتـاب مقـدس، بـه روح‌القـدس وابسـته هسـتیم. بـدون روح‌القـدس، مفاهیـم و معانـی واژه هـای برجسـته و مهـم روحانـی کتـاب مقـدس تشـخیص داده نمـی شـود، بلکـه تنهـا بـه معنـای لغـوی و زبانـی آن‌هـا پرداختـه می‌شـود. عـلاوه بـر ایـن، بـه عنـوان انسـان‌های گناهـکار، اغلـب بـا حقیقـت خـدا بـه مخالفـت میپردازیـم، نـه بـه ایـن دلیـل کـه آن را درک نمی‌کنیـم، بلکـه بـه ایـن دلیـل کـه ترجیـح می‌دهیـم تـا از آن پیـروی نکنیـم. بـدون روح‌القـدس، هیـچ اثـر بخشـی در پیـام خـدا نخواهـد بـود. هیـچ امیـد، اعتـماد و محبتـی در واکنـش بـه آن وجـود نـدارد. آنچـه کـه روح بـه زندگـی مـی‌آورد، هماهنـگ بـا حقیقتـی اسـت کـه پیـش از ایـن در کتـاب مقـدس اعـلام شـده اسـت.

«بسـیاری از نظـرات متناقـض در مـورد آنچـه کـه کتـاب مقـدس تعلیـم می‌دهـد، بخاطـر وجـود ابهـام در کتـاب مقـدس نیسـت، بلکـه از بـی بصیرتـی و غـرض ورزی تعبیـر کننـدگان آن ناشـی می‌شـود. بـشر بیانـات آشـکار کتـاب مقـدس را نادیـده می‌گیـرد تـا از عقـل و اسـتدلال منحـرف گشـته خـود پیـروی کنـد.» – الـن جـی. وایـت. E.G.White, The Advent Review and Sabbath Herald, Jan. 27, 1885.

تعصـب و غـرور شـما چگونـه باعـث لغـزش و ایجـاد مانعـی شـده کـه از اِعـمالِ حقیقـتِ کلام در زندگیتـان طفـره بروید؟ در چـه زمینه‌هایـی تمایـلات ، شـما را از پذیرفـتن حقیقـت خـدا در زندگیتـان بازمی‌دارنـد؟ چگونـه می‌توانیـد بفهمیـد کـه بایـد همـه چیـز را تسـلیم خـدا کنیـد؟

پنجشنبه

۵ ژانویه

روح‌القدس و کلام

روح‌القـدس کـه مفـاد کتـاب مقـدس را بـه بـشر الهـام و بـر ایشـان آشـکار نمـوده اسـت، هرگـز و بـه هیـچ طریقـی مـا را بـه معاضـدت بـا کلام خـدا راهنمایـی نمی‌کنـد.

یوحنا باب ۵ آیات ۳۹ ، ۴۶ و ۴۷ و باب ۷ آیه ۳۸ را بخوانید. عیسی در این آیات به چه اقتداری اشاره می‌کند؟ کتاب مقدس چگونه تأیید می‌کند که منظور از عیسی همان مسیح می‌باشد؟

بعضی از مردم ادعا می‌کنند که «مکاشفات» و دستورالعمل‌های ویژه‌ای از روح‌القدس دریافت کرده‌اند که با پیام شفاف کتاب مقدس در تضاد می‌باشند. برای ایشان، روح‌القدس اقتداری بالاتر از کلام خدا یافته است. هر زمان که کلام الهام شده و مکتوب خدا بی اعتبار شده و پیام مشخص آن نادیده گرفته شود، به این معنی است که ما در مسیری خطرناک قدم برمی‌داریم و از رهنمودهای روح خدا پیروی نمی‌کنیم. کتاب مقدس تنها محافظ روحانی ماست. و خود به تنهایی معیار و قاعده قابل اطمینانی برای تمام امور در ارتباط با ایمان و کردار می‌باشد.

«روح‌القدس در سرتاسر کتاب مقدس با ذهن سخن گفته و قلب را با حقیقت تحت تاثیر قرار میدهد. از این رو، او خطای روح را افشا کرده و آن را دور می‌سازد. بواسطه کار روح حقیقت از طریق کلام خدا ، مسیح ، امت برگزیده خویش را مطیع خود می‌سازد.» – الن جی. وایت. Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 671.

الن جی. وایت این مطلب را کاملاً واضح می‌سازد که «روح‌القدس بمنظور جایگزینِ کتاب مقدس داده نشده و هرگز نمیتواند بعنوان جانشین آن ارزانی شده باشد ؛ زیرا کتاب مقدس صریحاً اعلام می‌کند که کلام خدا معیاری است که همه تعالیم و تجربیات می‌بایست بواسطه آن سنجیده شود.» – الن جی. وایت. Ellen G. White, The Great Controversy, p. 9

روح‌القدس هرگز بعنوان جایگزینِ کلام خدا عطا نشد. بلکه او هماهنگ با کتاب مقدس و از طریق آن برای جذب ما به سوی مسیح کار می‌کند، و از این رو کتاب مقدس تنها معیار برای تایید روحانیت کتاب مقدسی است. هنگامی که فردی مطالبی ارائه میدهد که در تناقض با کلام خداست ، قطعا و مطمئنا آن فرد از حقیقت سخن بمیان نمی آورد. ما از عهده داوری بر نیات و دلها بر نمی آئیم. اما می‌توانیم مکتب الهیاتی را مورد بررسی و قضاوت قرار دهیم و تنها معیاری که برای این کار داریم، کلام خدا می‌باشد.

بعضی از تعالیمی که مردم سعی در گسترش آن در کلیسا هستند و مشخصاً مخالف کلام خدا می‌باشند، کدامند؟ پاسخ ما به (۱) افرادی که این خطاها را گسترش می‌دهند؛ (۲) و خود خطاها، چه باید باشد؟

جمعه

مطالعه بیشتر:

مطالعه بیشتر: کتاب جدال عظیم مبحثِ: کلام بعنوان حافظ و مامن صفحات ۵۳۹ تا ۶۰۲ را مطالعه کنید. همچنین آرزوی اعصار فصل: دلهایتان مضطرب نگردد صفحات ۶۲۲ تا ۶۸۰ را بخوانید. (توضیح: صفحات ارائه شده مربوط به متن انگلیسی میباشد).

به حقایقی که در کتاب مقدس برای ما آشکار گردیده بیندیشید. برای مثال درباره خلقت تعمق کنید. ببینید که میان آنچه کلام خدا درباره نحوه آفرینش ما تعلیم می‌دهد و در جهت دیگر آنگونه که بشریت آن را تعلیم می‌دهد مراحلی که "سنتز نو داروینی" گفته میشود چه تضادی وجود دارد. ببینید که انسان‌ها تا چه حد در اشتباهند! همچنین در مورد آمدن دوباره عیسی و رستاخیز مردگان در پایان زمان فکر کنید. این‌ها حقایقی هستند که ما هرگز به خودی خود قادر به فراگیری آن‌ها نبودیم. آن‌ها باید برای ما آشکار می‌شدند؛ و آن‌ها در کلام خدا که توسط روح‌القدس الهام شده بود، نمایان شدند. در واقع، مهمترین حقیقت این است که عیسی مسیح برای گناهان ما مرد، و اینکه ما از طریق ایمان به او و کارهایی که برای ما انجام داد نجات یافته‌ایم، حقیقتی است که ما هرگز نمی‌توانستیم خود آنرا دریابیم. ما از آن حقیقت آگاه هستیم تنها بدلیل اینکه برایمان آشکار شده است. به حقایق دیگری که تنها از طریق کلام خدا از آنها آگاهی یافته ایم بیندیشید. این حقیقت که چنین حقایق مهمی تنها در کتاب مقدس یافت می‌شوند، درباره میزان محوریت کلام خدا در زندگی ما چه میگوید؟

سوالاتی برای بحث

۱. چرا کتاب مقدس در زمینه پرسش‌های روحانی، راهنمایی امن‌تر از برداشت‌های ذهنی می‌باشد؟ عدم پذیرش کتاب مقدس به عنوان معیاری که بواسطه آن تمام تعالیم و حتی تجربیات روحانی خود را می‌آزماییم، چه عواقبی در پی خواهد داشت؟

۲. ما اغلب واژه «حقیقت» را می‌شنویم که در زمینه‌های مختلفی بکار برده شده است. در کلاس، درباره مفهوم «حقیقت» نه فقط اینکه چه چیزی حقیقت است و چه چیزی حقیقت نیست، بلکه در مورد معنای اینکه می‌گوییم چیزی «حقیقی» است، صحبت کنید. «حقیقی» بودن چیزی به چه معنا می‌باشد؟

۳. کلیسای شما در صورتی که کسی ادعا کند که به «هدایت یا مکاشفه ای تازه» یا «نوری جدید» دست یافته، چگونه باید واکنش نشان بدهد؟

۴. تفاوت‌های ریشه‌ای میان تعالیم کتاب مقدس و آموزه‌های حکمت بشر درباره نحوه آفرینش ما را مشخص کنید. چیزی که حکمت بشری تعلیم می‌دهد، یعنی آخرین درک از نظریه تکامل، کاملاً در تضاد با پیام کتاب مقدس می‌باشد. این موضوع درباره اینکه ما به چه دلیل باید حتماً به کتاب مقدس فراتر از هر چیز دیگری اطمینان کنیم، چه چیزی باید به ما بگوید؟

روح‌القدس: نقش آفرینی در پشت صحنه

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: حزقیال باب ۳۷ آیات ۵ و ۹ ؛ پیدایش باب ۱ آیه ۲ ؛ ایوب باب ۲۶ آیه ۱۳؛ خروج باب ۳۱ آیات ۱ تا ۵ ؛ یوحنا باب ۱۶ آیات ۱۳ و ۱۴؛ غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶ تا ۲۳.

آیه حفظی: **«او بزرگی و جلال مرا به شما نشان خواهد داد و با این کار باعث عزت و احترام من خواهد شد» (یوحنا باب ۱۶ آیه ۱۴).**

روح القدس در کتاب مقدس ، همچون پدر و پسر از توجه ویژه ای برخوردار نیست. با این وجود کتاب مقدس به ما می گوید که روح القدس در لحظات خطیری در طول تاریخ الهی حضور داشته است. در ابتدا ، در خلقت این جهان توسط خدا، روح القدس فعالیت می کرد اما بیشتر در نهانگاه. او در الهام بخشیدن به انبیاء خدا فعال بود و از این رو نقشی کلیدی در نوشته شدن کلام خدا داشت. او همچنین در لقاح عیسی مسیح در بطن مریم نقش داشت.

با این وجود او در کانون وقایع ثبت شده در کتاب مقدس قرار ندارد و حیرت آور است که در باره او بسیار اندک می دانیم. او در نهانگاه باقی می ماند و دلیلش این است که وظیفه او پیشبرد کار فردی دیگر در الوهیت یعنی عیسی پسر خدا و جلال دادن خدای پدر می‌باشد. همه اینها برای این است که بشر سقوط کرده بتواند از مرگ ابدی که گناه بطور اجتناب ناپذیر برایش به همراه خواهد داشت، نجات یابد.

ما از شهادت کتاب مقدس می آموزیم که روح القدس با میل و علاقه، نقش حامی، مددکار، تقویت کننده و تجهیز کننده را در پشت صحنه عهده دار است. صرفنظر از این که او در خلقت، رستگاری یا خدمت باشد، با وجود نقش بسیار مهمی که ایفا

میکنـد، در پـی قـرار گرفـتن در کانـون توجـه نیسـت.
* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۴ ژانویه آماده شوید.

یکشنبه

۸ ژانویه

دست نیافتنی بودن روح‌القدس

یوحنـا بـاب ۳ آیـات ۳ تـا ۸ و حزقیـال بـاب ۳۷ آیـات ۵ و ۹ را بخوانیـد. چـرا بـاد، تصویـری مناسـب بـرای کارهـای اسرار آمیـز روح القـدس مـی باشـد؟

عیسـی بـا مقایسـه کارهـای روح القـدس بـا کار بـاد، روح القـدس را دسـت نیافتنـی توصیـف مـی کنـد. حـرکات بـاد چیـزی مرمـوز در بـر دارد. پیـش بینـی دقیـق مکانـی کـه بـاد از آن مـی آیـد و جایـی کـه بـه آن مـی رود، دشـوار اسـت. آیـا کسـی وجـود دارد کـه گاهـی اوقـات از آمـدن ناگهانـی بـاد سردر گـم نشـده باشـد؟

بـا ایـن وجـود آگاهـی مـی یابیـم کـه بـه نوعـی خـود را بـا حـرکات و الگوهـای بـاد آشـنا کنیـم. بـه روشـی مشـابه، روح القـدس نیـز در هـر کجـا کـه بخواهـد فعـال اسـت. هیـچ کـس نمـی توانـد آن را کنـترل کنـد. بـا ایـن وجـود مـی توانیـم بفهمیـم کـه او در کجـا در حـال فعالیـت مـی باشـد. روح القـدس درسـت ماننـد بـاد نامرئـی اسـت امـا مـی توانـد قدرتمندتریـن عامـل باشـد. مـا مطمئنـاً می‌توانیـم حضـور بـاد را احسـاس کنیـم و اغلـب تاثیـرات آن را ببینیـم، حتـی بـا اینکـه نمـی توانیـم خـود بـاد را ببینیـم. بـاد از نسـیمی ملایـم تـا توفانـی مرگبـار مـی توانـد نیـروی بسـیار قدرتمنـدی باشـد. هنگامـی کـه روح القـدس بـه بـاد تشـبیه شـده باشـد، فعالیتـش بـا ایـده زندگـی بخشـیدن بـه مـردگان مرتبـط شـده اسـت. ایـن موضـوع، قـدرت را بـه بالاتریـن حـد آن نشـان مـی دهـد، چیـزی کـه تنهـا خـدا قـادر بـه انجـام آن مـی باشـد.

چگونگـی تحقـق ایـن امـر بـه صـورت رمـز و راز باقـی مـی مانـد. عُلُـوّ و عظمـتِ خـدا و کارهـای وی از طریـق روح القـدس، در پنـدار محـدود مـا نمـی گنجـد ، چـه بسـا امـور دنیـوی و مقـدس کـه فراتـر از فهـم مـا هسـتند.

ایـن بدیـن معنـی نمـی باشـد کـه نمـی توانیـم کارهـای روح القـدس را بفهمیـم. امـا بایـد اذعـان کنیـم کـه حُسـنِ برخـورد در مقابـل اسرار الهـی، فروتنـی مـی باشـد. تواضـع، عظمـت خـدا را میسـتاید و مـا را بعنـوان مخلوقـی محـدود تشـخیص مـی دهـد و نیـاز مـا را بـه مکاشـفه الهـی مـی دانـد.

الـن جـی. وایـت بدرسـتی اظهـار داشـته اسـت: «اسرار کتـاب مقـدس فراتـر از آن چیـزی اسـت کـه بخواهـد در مباحـث و مخیلـه بـشری بگنجـد. در عـوض محکمتریـن دلیـل و شـاهد

برای وحی الهی است. اگر هر کسی با ذهن بشری بسادگی میتوانست هر چیزی را در باره خدا درک و تعقل کند سپس آن موضوع دیگر الهی نمی بود چرا که مواضع الهی فراتر از درک ماست. بهمین خاطر که درک و اندیشه بشری در مفاهیم روحانی محدود است، دلیلی بر تایید الهی بودن آن میباشد.» - الن جی. وایت، Ellen G. White, Education, p. 170

برخی از نیروهای نامرئی طبیعت که می توانند بر زندگیمان تاثیر بگذارند، کدامند؟ این مطلب چه چیزی درباره واقعیت تاثیرات نامرئی و در عین حال قدرتمند جهان، به ما تعلیم دهد؟

دوشنبه

۹ ژانویه

روح‌القدس در آفرینش

نخستین کار اصلی خدا بر این سیاره، خلقت آن بود. کتاب مقدس به وضوح به خدا (پیدایش باب ۱ آیه ۱) و عیسی مسیح (کولسیان باب ۱ آیات ۱۶ و ۱۷) به عنوان خالق آسمان و زمین و هر آنچه که بواقع در آن به وجود آمد (یوحنا باب ۱ آیات ۱ تا ۳) اشاره می کند. با این وجود، کتاب مقدس حضور روح القدس را نیز در کار خلقت یادآوری می کند.

پیدایش باب ۱ آیه ۲ ، ایوب باب ۲۶ آیه ۱۳ و باب ۳۳ آیه ۴ ، مزامیر باب ۳۳ آیه ۶ و باب ۱۰۴ آیات ۲۹ و ۳۰ را بخوانید. نقش روح القدس در خلقت چیست؟ روح خدا چگونه به خلقت زندگی مرتبط است؟

داستان خلقت در پیدایش باب ۱ آیه۲ به حضور روح خدا در خلقت اشاره می کند. ایوب باب ۲۶ آیه ۱۳ و باب ۳۳ آیه ۴، مزامیر باب ۱۰۴ آیات ۲۹ و ۳۰ و مزامیر باب ۳۳ آیه ۶، نقش فعال روح القدس را در خلقت ماوراءطبیعی زمین تصدیق می کنند. در حالی که کتاب مقدس به وضوح از فعال بودن خدای پدر و پسر الهی‌اش، عیسی مسیح در خلقت جهان یاد می کند (اشعیا باب ۶۴ آیه ۸ ، کولسیان باب ۱ آیات ۱۶ و ۱۷ را ببینید)، روح القدس نیز اگر چه بیشتر بطورنامحسوس، لیکن در آنجا حضور دارد.

او به عنوان عامل محوری در داستان خلقت ظاهر نمی شود. در عوض، او در فضا

«معلق» است و از طریق حرکت خود در پیدایش زندگی بر روی این زمین حضور دارد. واژه عبری برای «حرکت کردن بر روی چیزی» یا «حرکت کردن» بر روی سطح زمین که در پیدایش باب ۱ آیه ۲ بکار برده شده است، همان واژه ای است که در تثنیه باب ۳۲ آیه ۱۱ استفاده شده است، جایی که خدا با عقابی که بر بالای لانه جوجه هایش حرکت میکند و معلق است مقایسه شده است. روح القدس به صورت نزدیکی در خلقت زندگی بر روی این زمین دخالت داشت و درست مانند یک عقاب نسبت به فرزندانش، از مخلوقات تازه آفریده شده مراقبت می کند. مزامیر باب ۱۰۴ آیه ۳۰ ابراز میدارد که عمل خلقت تنها از طریق کار روح القدس امکان پذیر بود و اینکه او در طول این فرایند، نقش فعالی ایفا نمود.

روح القدس تنها در خلقت این جهان حاضر نبود، او همچنین در روند خلقت مجدد ما نیز فعال می باشد، جایی که به ما قلب و ذهنی جدید می بخشد. چگونه این دو عمل به یکدیگر مربوط هستند؟ روز سبت درباره این کار خلقت و خلقت مجدد به ما چه چیزی می گوید؟

سه شنبه

۱۰ ژانویه

روح‌القدس و خیمه مقدس (قُدس)

«بنی اسرائیل باید خیمه مقدسی برایم بسازند تا در میان ایشان ساکن شوم.» (خروج باب ۲۵ آیه ۸).

پس از آفرینش، نقشه نجات خداوند در کتاب مقدس از اهمیت برجسته ای برخوردار می باشد. در این جهان سقوط کرده، خلقت بدون نقشه نجات چه حُسنی دارد؟ ما به عنوان افرادی گناهکار نه تنها به یک خالق بلکه به یک نجات دهنده نیز احتیاج داریم. ما باید از داشتن نجات دهنده، عیسی مسیح بسیار سپاسگزار باشیم. بدون او ما در جهانی که به خودی خود چیزی به ما ارائه نمی دهد، بدون هیچ امیدی خواهیم بود.

در عهد قدیم، معبد و تشریفات آن بود که بخشش گناهان توسط خدا و پیش بینی کار عیسی به عنوان نجات دهنده را به تصویر کشید. در اینجا بود که نقشه نجات برای اسرائیل کهن آشکار گردید (عبرانیان باب ۴ آیه ۲). در حالی که بیشتر تشریفات معبد به عیسی و مرگ او برای بخشیده شدن گناهان ما اشاره داشت، روح القدس چنین توصیف شده است که در قادر ساختن افرادی خاص برای ساختن معبد

بـر اسـاس طـرح و الگوئـی کـه خـدا بـرای موسـی آشـکار سـاخته بـود، بسـیار فعـال بـود.

آیـات ۱ تـا ۵ بـاب ۳۱ از کتـاب خـروج را بخوانیـد. روح القـدس چگونـه در سـاختن معبـد دخالـت داشـت؟ روح القـدس چگونـه بـه کسـانی کـه محـل سـکونت خـدا را مـی سـاختند، کمـک نمـود؟

کتـاب مقـدس بـه مـا مـی گویـد کـه روح القـدس در زمـان سـاخت معبـد حضـور داشـت، مکانـی مرکـزی کـه آشـتی میـان خـدا و انسـان هـا در آن‌جـا صـورت مـی گرفـت و خـدای مقـدس بـا گناهـکاران ملاقـات مـی کـرد. ایـن خـدا بـود کـه طـرح خویـش را بـا موسـی بـرای سـاخت یـک معبـد زمینـی مطابـق بـا اصـل و منشـاء آسـمانی ، در میـان گذاشـت (خـروج بـاب ۲۵ آیـات ۹ و ۴۰).

معبـد، طـرح خـدا بـرای بـه تصویـر کشـیدن نقشـه نجـات وی بـود. خـدا قـرار بـود بـه شـیوه ای خـاص در میـان قومـش سـاکن شـود و قـرار بـود ایـن کار را در معبـدی کـه بـه ایشـان فرمـود تـا بسـازند، انجـام دهـد. و ایـن کار روح القـدس بـود کـه انسـان هـا را قـادر سـاخت کـه کاری را کـه خـدا بـه ایشـان فرمـوده بـود، بـا زیبایـی و هنرمندانـه انجـام بدهنـد. بـدون کمـک او، اسرائیـل قـادر بـه کامـل نمـودن ایـن بنـای هنرمندانـه نبـود.

بـا در نظـر گرفـتن قـدرت روح القـدس، او مطمئنـاً بـرای سـاخت معبـد بـه کمـک انسـانی نیـازی نداشـت. در عـوض ، او مـردم دیگـر را قـادر سـاخت کـه آن را بـا مهـارت و زیبایـی انجـام دهنـد. شـما چگونـه و کجـا مـی توانیـد دیگـران را بـرای اسـتفاده از اسـتعدادهایشـان در پیشـبرد ملکـوت خـدا در جـلال خـدا ، تشـویق و کمـک نماییـد؟

چهارشنبه

۱۱ ژانویه

روح‌القدس در جلال عیسی مسیح

روح القـدس در زمـان عهـد قدیـم فعـال بـود امـا بـه نظـر نمـی رسـد کـه کارش بـه انـدازه زمـان عهـد جدیـد گسـترده بـوده باشـد. بـا آمـدن عیسـی، مسـیح موعـود، خدمـت روح القـدس شـدیدتر شـده اسـت و او عطایـای خـود را بـه همـه ایمانـداران ارزانـی میـدارد. در حالـی کـه عهـد جدیـد بـه مـا مـی گویـد کـه روح القـدس بـه روش هـای مختلفـی در زندگـی

روحانی و حیات کلیسا فعال می باشد، شاید مهمترین کار او جلال بخشیدن به عیسی مسیح باشد.

یوحنا باب ۱۶ آیات ۱۳ و ۱۴ و باب ۱۵ آیه ۲۶ را بخوانید. کار روح القدس طبق گفته عیسی چیست؟ چگونه همه کارهای دیگر روح القدس به این کار محوری مرتبط می شوند؟

عیسی به ما می گوید که روح القدس نه از طرف خود بلکه از جانب عیسی سخن می گوید. کار او شامل متعالی ساختن کار نجات بخشی عیسی می باشد. او خود را در نهانگاه نگاه داشته و توجهات را به عیسی معطوف میدارد. همانا «پیام روح القدس به ما هرگز این نیست که 'به من بنگر؛ به من گوش بده؛ نزد من بیا؛ مرا بشناس' بلکه همیشه این است که 'به او بنگر و جلال او را ببین؛ به او گوش بده و کلام او را بشنو؛ نزد او برو و زندگی داشته باش؛ او را بشناس و عطیه شادی و آرامش او را بچش.' ما ممکن است بگوییم که روح القدس یک واسطه آشنا کننده و عامل تزویج ملکوتی است که نقش وی نزدیک ساختن ما و مسیح به یکدیگر است و اطمینان از اینکه با هم بمانیم.» - جِی. آی. پَکِر، J. I. Packer, Keep in Step With the Spirit: Finding Fullness in Our Walk with God, revised and enlarged edition (Grand Rapids: Baker Books, 2005), pp. 57, 58

این موضوع بسیار حائز اهمیت است. هر گونه تأکیدی در کار روح القدس که از شخصیت و کار عیسی مسیح بکاهد، از جانب روح القدس نیست. به همان اندازه که روح القدس برای زندگی روحانی ما حیاتی است ولی هرگز نباید در افکار ما جایگاه عیسی را اشغال کند چرا که مسیح تنها رستگار کننده ماست. هر کجا عیسی متعالی شده است، روح القدس در آن نقش دارد. به این دلیل مسیحی نامیده شده ایم چون پیروان مسیح هستیم(با اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۲۶ مقایسه شود) نه اینکه پیرو مکتب روح القدسیان «نیومیانز» (Pneumians) باشیم. (see Graham A. Cole, He Who Gives Life: The Doctrine of the Holy Spirit [Wheaton, Ill.: Crossways Books, 2007], p. 284).

چرا برای ما بسیار مهم است که خداوندِ قیام کرده را در همه کارهایمان رفعت بخشیده و جلال دهیم؟ گذشته از هر چیز درباره کاری که عیسی برای ما انجام داده است بیندیشید. ما همه چیز را مدیون او هستیم. چگونه می توانیم حق شناسی خود را نشان بدهیم (برای مثال دوم تسالونیکیان باب ۱ آیات ۱۱ و ۱۲ را ببینید)؟

پنجشنبه

۱۲ ژانویه

روح‌القدس و مسیح

روح القدس در تجسم یافتن عیسی تاثیر گذار بود. (لوقا باب ۱ آیات ۳۴ و ۳۵). او عیسی را برای ماموریت و انجام رسالت برگزید. (لوقا باب ۳ آیات ۲۱ و ۲۲). تدهین شدن عیسی به او قدرت بخشید تا روح القدس را به حواریون خویش ارزانی دارد. روح القدس در هنگام آزمون، عیسی را هدایت و تقویت نمود (مرقس باب ۱ آیه ۱۲؛ متی باب ۴ آیه ۱؛ لوقا باب ۴ آیات ۱، ۲ و ۱۴). عیسی «قادر است آنانی را که با وسوسه‌ها روبرو هستند یاری فرماید» (عبرانیان باب ۲ آیه ۱۸ را با باب ۴ آیات ۱۵ و ۱۶ مقایسه کنید). روح القدس، عیسی را برای کار رستگاری توانایی بخشید (عبرانیان باب ۹ آیه ۱۴) و رستاخیز عیسی را ممکن نمود (اول پطرس باب ۳ آیه ۱۸). با وجود همه اینها، روح القدس در نهانگاه باقی ماند و دراعتلای عیسی مسیح همیاری نمود.

لوقا باب ۲۴ آیات ۴۴ تا ۴۹، غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶ تا ۲۳ و افسسیان باب ۴ آیات ۲۳ و ۲۴ را بخوانید. ما درباره کار روح القدس در این آیات چه چیزی می آموزیم؟ روح القدس چگونه عیسی را جلال می بخشد؟

روح القدس به روش های زیر عیسی را جلال می دهد:

۱. با تعلیم دادن درباره او در کلام مقدس، به شیوه ای قابل اطمینان و اعتماد. هیچ چیز از آن چه که ملزم به دانستن درباره مسیح و نجات او هستیم، کاسته نشده یا گمراه کننده نخواهد بود. همه چیز در کلام خدا وجود دارد، چنانچه کلام را با ایمان و خضوع و تبعیت از آن بخوانیم.

۲. با جذب نمودن مردان و زنان به رابطه ای نجات بخش با عیسی مسیح. روح القدس با ملایمت در قلب ها و ذهن های مردم کار می کند. او به آن‌ها قوه ادراکی

عطا میکنند که بموجب آن بتوانند مسائل روحانی را فهمیده و در نتیجه مایل باشند تا به عیسی مسیح توکل نموده و او را به عنوان رهبر و نجات دهنده خویش بپذیرند.

۳. از طریق بازسازی شخصیت مسیح در وجود ما. بدین ترتیب او فضائلی مسیح وار را در زندگی ما بوجود می آورد (غلاطیان باب ۵ آیات ۲۲ و ۲۳). از طریق خون عیسی، ظفرمندی بر گناه بما اعطا میگردد (با مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیه ۱۱ مقایسه کنید) و روح القدس ما را قادر می سازد تا در پایبندی به احکام خدا گام برداریم.

۴. با قادر ساختن ما به داشتن زندگی مسیح گونه، از خودگذشته و زندگی محبانه در خدمت به دیگران. او مردان و زنان را به مسیر های خاص کار برای خدا فرا می خواند و ما را قادر به جذب نمودن دیگران به روح جذاب مسیح می نماید.

چگونه کار باز سازی شخصیت مسیح در زندگی ما، پدر را جلال می بخشد؟

جمعه

۱۳ ژانویه

مطالعه بیشتر:

بدون تردید، کار روح القدس در همگامی ما با خداوند بسیار مهم است. بار دیگر، ممکن است قادر به مشاهده کار او نباشیم، اما می توانیم تأثیر کار او را در زندگی خود و دیگران ببینیم. اگر زندگی شما از طریق ایمان به عیسی تغییر یافته است، تنها بواسطه کار روح القدس در آن تغییر پیدا کرده است. «در حالی که باد خود نامرئی می باشد، تأثیراتی تولید می کند که قابل دیدن و احساس کردن هستند. به همین صورت کار روح القدس در روح انسان خود را در همه اعمال آن فرد که قدرت نجات دهنده آن را احساس کرده است، آشکار خواهد ساخت. هنگامی که روح خدا مالکیت قلب را بدست می گیرد، زندگی را تغییر می دهد. افکار گناهکارانه کنار گذاشته می‌شوند، اعمال شرورانه چشم پوشی می شوند؛ محبت، فروتنی و آرامش جای عصبانیت، حسادت و نزاع را می‌گیرند. شادی جای غم را می گیرد و جلوه ملکوتی را انعکاس می دهد.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 173

این‌ها وعده های شگفت انگیزی هستند و زندگی های بیشماری حاکی از این موضوع هستند که این‌ها تا چه حد واقعی هستند. اما کار روح القدس سریع و آنی نمی باشد. ما به طور خودکار به آن نوع انسانی که باید باشیم، تبدیل نمی شویم. یک زندگی از روی ایمان و فرمانبرداری از خداوند، هنگامی که ما شکست می خوریم، یک زندگی با مبارزه، تسلیم و توبه می باشد. روح القدس مأمور الهی است که در

زندگی ما عمل می‌کند تا ما را مخلوقاتی جدید در مسیح بسازد. اگر چه، این یک کار همیشگی و دائمی می باشد. با وجودی که خطاها و ضعف‌هایمان باید ما را به تسلیمی بزرگتر به خداوندمان وادارد، نباید اجازه بدهیم که شیطان از آنها برای دلسرد ما در زندگی مسیحی‌مان سوء استفاده کند، کاری که او همواره مشتاق به انجام آن است. هنگامی که ما به واسطه گناهانمان سرزنش می شویم، باید همیشه مرگ عیسی به جای گناهکاران را به یاد داشته باشیم. دقیقاً به این دلیل است که ما چنین هستیم، گناهکارانی محتاج فیض، که عیسی برای ما مرد و آن فیض را به ما می بخشد.

سوالاتی برای بحث

۱. الگوی روح القدس چه چیزی می تواند در مورد خدمت کردن در نهانگاه به ما بیاموزد؟ به این معنی که انجام کار خداوند به شیوه ای که بسیاری از مردم چیزی از آن نمی دانند، آن را ندیده و حتی از آن قدردانی نمی کنند؟

۲. روح القدس چگونه عیسی را تعالی میبخشد و او را در مرکز توجه قرار می دهد؟ شما چگونه می‌توانید بدون قرار دادن خود در مرکز توجه، عیسی را جلال دهید؟ چرا گاهی اوقات انجام این کار بسیار دشوار است؟ چگونه می توانیم با تمایلات طبیعی برای جلوه گری خودخواهانه مبارزه کنیم؟

الوهیت روح‌القدس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۵ آیات ۱ تا ۴؛ اول قرنتیان باب ۲ آیات ۱۰ و ۱۱؛ اشعیا باب ۶۳ آیات ۱۰ تا ۱۴؛ تیطوس باب ۳ آیات ۴ تا ۶؛ رومیان باب ۸ آیه ۱۱؛ اول پطرس باب ۱ آیه ۲.

آیه حفظی: **«فیض عیسی مسیح خداوند، محبت خدا و رفاقت روح‌القدس، با همهٔ شما باد» (دوم قرنتیان باب ۱۳ آیه ۱۴).**

در سرتاسر کتاب مقدس، الوهیت خدای پدر به سادگی تصریح گردیده است. گواه این حقیقت در هر دو عهد قدیم و جدید قابل رویت است. این امر یکی از حیاتی‌ترین و اساسی‌ترین حقایقی است که در کلام خدا به کثرت عیان گردیده است.

الوهیت عیسی نیز در بسیاری از موقعیتها در کتاب مقدس مورد تایید قرار گرفته است، بخصوص در عهد جدید، هم در انجیل های چهارگانه و هم در رساله‌ها محرز گردیده است.

اگر چه الوهیت روح‌القدس بیشتر به گونه‌ای نا محسوس تعلیم داده شده است. این قضیه را می‌توان از اظهارات غیرمستقیم کتاب مقدس استنباط نمود. در اینجا لازم است که بخش‌های کتاب مقدس را مقایسه کنیم تا آنچه را که خدا در کلام خویش درباره روح‌القدس آشکار نموده، به دقت بیاموزیم. با این کار، نباید چیزی کمتر از آنچه کتاب مقدس می‌گوید را تصدیق کنیم و همچنین «از آنچه که نوشته شده است نباید تجاوز کرد» (اول قرنتیان باب ۴ آیه ۶). این موضوع، آموزش پذیری با خُلق و خوی خاضعانه را مطالبه میکند. ما نباید منطق انسانی خود را درباره خدا بعنوان معیاری برای درک روح‌القدس در نظر بگیریم. در عوض باید کلام کتاب مقدس را پذیرفته و گفته های آنرا تصدیق کنیم، گذشته از اینکه درک کامل برخی از مفاهیم آن ممکن است برایمان بسیار دشوار باشد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۱ ژانویه آماده شوید.

یکشنبه

۱۵ ژانویه

روح‌القدس و خدا

کتاب مقدس بطور نظام مند از الوهیت روح‌القدس مشروحی عرضه نمیدارد. در عوض نشانه‌های جالب توجهی می‌یابیم حاکی از اینکه نویسندگان کتاب مقدس، روح‌القدس را با خدا برابر در نظر گرفته اند. بخش‌هایی از کتاب مقدس که حاکی از وجود عملکردی از خداست ، متشابها" به روح‌القدس نیزمُتَّصِف و منسوب گردیده است.

آیات ۱ تا ۴ از باب ۵ کتاب اعمال رسولان را بخوانید. از سخنان پطرس به حنانیا درباره خدا و روح‌القدس چه نتیجه‌ای گرفته میشود؟

اگر روح‌القدس خدا نبود، آنوقت پطرس در اینجا به شیوه‌ای بسیار بی‌دقت و به شدت گمراه کننده سخن می‌گفت. هر چند نکته جالب توجه در مورد ماهیت روح‌القدس این واقعیت است که پطرس رسول، خدا و روح‌القدس را در یک سطح قرار می‌دهد. در آیه ۳، او از حنانیا میپرسد که چرا به روح‌القدس دروغ گفته است و در انتهای آیه ۴ چنین ادامه می‌دهد: «تو نه به انسان بلکه به خدا دروغ گفته‌ای.» پطرس به وضوح روح‌القدس را با خدا برابر می داند. منظور او این است که حنانیا تنها به رسولان دروغ نمی‌گفت، بلکه به خود خدا دروغ می‌گفت. روح‌القدس، خداست. منظور به وضوح بیان شده است.

چرا چنین مجازات سختی برای آنچه این دو فرد انجام داده بودند واقع شد؟

باید به یاد داشته باشیم که ایمانداران کلیسای اولیه در اعمال رسولان «از دل و جان متحد شده بودند» (اعمال رسولان باب ۴ آیه ۳۲). این اتحاد، محصولی از روح‌القدس بود و به این دلیل است که آن‌ها داوطلبانه و آزادانه آنچه را که بدست آورده بودند با دیگران به مشارکت میگذاشتند. دروغ در خصوص مشارکت به معنی رد و انکار وحدت و همبستگی جامعه بود و همچنین افترا زدن به روح تلقی میشد که مبنا و زیر اساس شالوده ای بود که وحدت را ممکن میساخت.

به این دلیل بود که دروغ حنانیا و همسرش، بر کار الهی و حضور روح‌القدس بر تمامیت و اعتبار جماعت کلیسای اولیه مُهر باطل میزد. چنین عدم صداقتی نسبت به خدا ویران کننده است و مانع فعالیت مؤثر روح خدا در زندگی افراد می‌شود. خدا می‌خواهد که بطور کامل و بی عیب و نقص او را خدمت کنیم. از آنجایی که جامعه ایمانی جدید در بُرهه حساسی قرار داشت، خداوند اقدامات شدیدی را بکار گرفت

تـا اطمینـان حاصـل آیـد کـه افـراد کلیسـای جدیـد در اتحـاد و صداقـت بـا یکدیگـر باشـند و علاقـه داشـته باشـند تـا توسـط روح او هدایـت گردنـد.

بـه ایـن بیندیشـید کـه حنانیـا و سـفیره چقـدر آسـان می‌توانسـتند گناهشـان را توجیـه کننـد. گذشـته از هـر چیـز، آیـا مـا دارایـی خـود را نفروختیـم و بخشـی از آن را بـه کلیسـا ندادیـم؟ چـه اهمیتـی دارد اگـر مـا کمـی از آن را بـرای خـود نگـه داریـم؟ ایـن داسـتان راجـع بـه اینکـه در توجیـه کـردار خـود بایـد مراقـب باشـیم، چـه میگویـد؟

دوشنبه

۱۶ ژانویه

ویژگی‌های الهی روح‌القدس

در بخش‌هـای مختلفـی از کتـاب مقـدس تشریـح شـده اسـت کـه روح القـدس، دارای ویژگی‌هـای الهـی اسـت.

روح‌القـدس بـا چـه ویژگیهـا و فعالیتهایـی در آیـات زیـر از کتـاب مقـدس بیـان شـده‌اند کـه در غیـر ایـن صورت،تنهـا می‌تواننـد بـه خـدا نسـبت داده بشـوند؟

---

۱. اول قرنتیان باب ۲ آیات ۱۰ و ۱۱؛ را با اشعیا باب ۴۰ آیات ۱۳ و ۱۴ مقایسه کنید

۲. مزامیر باب ۱۳۹ آیه ۷

۳. عبرانیان باب ۹ آیه ۱۴؛ را با اول تیموتائوس باب ۶ آیه ۱۶ مقایسه کنید

۴. لوقا باب ۱ آیه ۳۵؛ رومیان باب ۱۵ آیه ۱۹؛ را با مزامیر باب ۱۰۴ آیه ۳۰ مقایسه کنید

پولـس در آزمـودن حکمـت خـدا چنیـن اسـتدلال می‌کنـد کـه ایـن روح‌القـدس اسـت کـه ایـن حکمـت را بـه مـا می‌شناسـاند. درک دو فـرد شـبیه از هـم، بعنـوان اسـتدلالی اسـت کـه پولـس در ایـن بحـث بـکار می‌بـرد. تنهـا کسـی کـه برابـر بـا خداسـت می‌توانـد عمیق‌تریـن چیزهـا دربـاره او را بدانـد (اول قرنتیـان بـاب ۲ آیـات ۱۰ و ۱۱). بـه غیر از طریـق روح‌القدس، شـناخت خـدا وجـود نخواهـد داشـت زیـرا او خـدا را از درون می‌شناسـد. او شـیوه‌ای را می‌دانـد کـه یـک بیگانـه نمی‌دانـد. روح‌القـدس در واقـع واقـف بـه همـه امـور اسـت.

حضـور روح‌القـدس حضـور خداسـت. از حضـور تـو بـه کجـا میتوانـم بگریـزم، او همـه جـا هسـت (بـا آیـه ۷ بـاب ۱۳۹ مزامیـر مقایسـه کنیـد).

گفتـه شـده اسـت کـه روح‌القـدس ابـدی اسـت (عبرانیـان بـاب ۹ آیـه ۱۴). طبـق کتـاب مقـدس، چـه تعـداد "وجـود ابـدی" وجـود دارد؟ تنهـا خـدا ابـدی اسـت (اول تیموتائـوس

باب ۶ آیه ۱۶). اگر روح‌القدس ابدی خوانده شود، در نتیجه او باید خدا باشد.

روح‌القدس همچنین در کمال قدرت یا قادر مطلق می‌باشد. در لوقا باب ۱ آیه ۳۵، عبارات «روح‌القدس» و «قوت حضرت اَعلی» ساختارهای مترادفی هستند. در اینجا آن‌ها به معجزه قوت حضرت اَعلی اشاره می‌کنند: آبستن شدن یک باکره. پولس رسول در آیه ۱۹ باب ۱۵ رومیان تصدیق می‌کند که این ماموریت «به قوت آیات و معجزات و به قوت روح خدا» تحقق یافت. در واقع، روح‌القدس می‌تواند معجزات الهی انجام بدهد.

عیسی نیز می‌گوید که توهین به روح‌القدس نا بخشودنی است (متی باب ۱۲ آیات ۳۱ و ۳۲؛ مرقس باب ۳ آیات ۲۸ و ۲۹). این تنها در صورتی که روح‌القدس الهی باشد، قابل درک است.

اما شاید شگفت‌انگیزترین کار روح‌القدس، توانایی وی در تغییر فکر و دل انسان‌ها باشد. این روح‌القدس است که تولد تازه روحانی را انجام می‌دهد (یوحنا باب ۳ آیات ۵ تا ۸). او قدرت دارد تا اموری را تحقق ببخشد که تنها از عهده خدا بر می آید.

سه شنبه

۱۷ ژانویه

اشارات کتاب مقدس

مراجع متعددی در باره روح‌القدس در کتاب مقدس وجود دارد که میتوان آنها را به خدا معطوف نمود.

اشعیا باب ۶۳ آیات ۱۰ تا ۱۴ را بخوانید و آن‌ها را با اعداد باب ۱۴ آیه ۱۱ و تثنیه باب ۳۲ آیه ۱۲ مقایسه کنید. نویسنده به چه کسی در این آیات اشاره می‌کند و این موضوع چه چیزی درباره الوهیت روح‌القدس به ما می‌گوید؟

در اشعیا باب ۶۳ آیه ۱۰، مردم طغیان نموده و روح القدس را غمگین نمودند. با این وجود، بموازات آن ،آیه ۱۱ باب ۱۴ اعداد بیان می‌کند که «خداوند به موسی گفت: تا به کی این قوم مرا اهانت نمایند؟» در تثنیه باب ۳۲ آیه ۱۲ به ما گفته شده است که «خداوند تنها او را رهبری نمود و هیچ خدای بیگانه با وی نبود.» واضح است که نویسندگان کتاب مقدس، خدا و روح‌القدس را در اینجا در یک سطح دیدند.

در دوم سموئیل باب ۲۳ آیه ۲ می‌خوانیم که «روح خداوند به وسیله من متکلّم شد» در حالی که به موازات آن در آیه ۳ می‌گوید: «خدای اسرائیل ... مرا گفت.» بار

دیگر، از این تشابه کتاب مقدسی چنین میتوان نتیجه گیری کرد که روح‌القدس با خدا برابر در نظر گرفته شده است.

اول قرنتیان باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷ را با اول قرنتیان باب ۶ آیات ۱۹ و ۲۰ و همچنین اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۱ را با اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۲۸ مقایسه کنید. چگونه اشارات به روح‌القدس و خدا در این آیات به جای یکدیگر بکار برده شده‌اند؟ چه چیز مشابهی به خدا و روح‌القدس نسبت داده شده است؟

پولس در اول قرنتیان باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷ از زبانی مشابه با آیات ۱۹ و ۲۰ باب ۶ این کتاب استفاده می‌کند. برای پولس رسول، ساکن شدن روح‌القدس در او به معنی ساکن شدن خدا در اوست. با معادل ساختن بیان «معبد خدا» با معبد «روح‌القدس»، پولس به این اشاره می‌کند که روح‌القدس خداست.

پولس در اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۱ می‌نویسد که این روح‌القدس است که عطایای روحانی را به هر ایماندار می‌دهد. در چند آیه بعد در اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۲۸، به ما گفته می‌شود که این خداست که این کار را انجام می‌دهد. پیام اصلی مشخص است: روح‌القدس کارهایی مشابه با خدا انجام می‌دهد، برهانی قاطع مبنی بر اینکه روح‌القدس با خدا برابر است.

بار دیگر آیه ۱۱ باب ۱۴ اعداد را بخوانید. این موضوع به چه روش‌هایی ممکن است امروزه در مورد ما کاربرد داشته باشد؟ به روش‌های معجزه‌آمیزی که خدا در کلیسای ما انجام داده است، بیندیشید. به تمام دلایلی که او بما ارزانی داشته تا ایمان داشته باشیم بیندیشید. ما چگونه می‌توانیم بفهمیم که کاری را که قوم خدا هزاران سال پیش انجام داد، انجام نمی‌دهیم؟

چهارشنبه

۱۸ ژانویه

کار الهی روح‌القدس

روح‌القدس به انجام اموری میپردازد که کتاب مقدس تنها آنرا به خدا نسبت می‌دهد. او در کار الهی آفرینش فعال است و به همان اندازه در خلقت مجدد گناهکاران توسط خدا نیز نقش دارد.

آیات ۴ تا ۶ باب ۳ تیطوس را بخوانید. پولس چگونه نقش روح‌القدس را در روند خلقت مجدد توصیف می‌کند؟

اشاره شده است که روح القدس در کنار «نجات دهنده ما خدا» (تیطوس باب ۳ آیه ۴) در غسلِ نو زایی (تعمید) و احیای روحانی ما (تیطوس باب ۳ آیه ۵) حضور دارد. او مأمور تولد تازه ماست. او قلب‌های ما را احیاء می‌کند. او برای پیروی ما از مسیح اشتیاق ایجاد میکند. او روح زندگی است (رومیان باب ۸ آیه ۲). او کسی است که گناهکاران را تقدیس نموده و شخصیت ایشان را تغییر می‌دهد. او به ما کمک میکند تا مطیع نجات دهنده خود عیسی مسیح باشیم. تنها یک وجود الهی قادر است تا چنین کارهای شگفت‌انگیزی انجام دهد.

اشعیا باب ۶ آیات ۸ تا ۱۰ را با اعمال رسولان باب ۲۸ آیات ۲۵ تا ۲۷ مقایسه کنید. نویسندگان کتاب مقدس، سخنان الهی را به چه کسی نسبت می‌دهند؟

آیات متعددی در کتاب مقدس وجود دارد که از یک سو گفته شده است خدا از طریق آن‌ها سخن می‌گوید و سایر نویسندگان کتاب مقدس گفته‌اند روح‌القدس از طریق آن‌ها سخن می‌گوید. این روح‌القدس است که بطور خارق العاده، کتاب مقدس را برای ما آشکار ساخت (دوم پطرس باب ۱ آیه ۲۱) ، چیزی که در جای دیگری به عنوان وحی خدا یاد شده است (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۶). کار الهی دیگر روح‌القدس عطا نمودن کتاب مقدس می‌باشد.

آیه ۱۱ باب ۸ رومیان درباره الوهیت روح‌القدس چه چیزی به ما تعلیم می‌دهد؟

کتاب مقدس بیان می‌کند که روح‌القدس عیسی را از مرگ قیام داد و همچنین ما را نیز قیام خواهد داد. تنها خدا قادر است تا مردم را از مرگ قیام دهد. از این رو، روح‌القدس خداست.

در زندگی خود چه تغییراتی می‌توانید بوجود آورید که باعث بشود تا هدایت روح‌القدس را بیشتر بپذیرید؟ یعنی، چه کارهایی ممکن است شما را از تشخیص واضح راهنمایی‌های او در زندگیتان باز دارد؟

پنجشنبه

۱۹ ژانویه

اهمیت الهی بودن او

اگر روح‌القدس، خدا نبود، چه چیزی از دست می‌رفت ؟ اگر روح‌القدس بطور کامل خدا نبود، پیامدهای جدی برای رستگاری و عبادت ببار می آمد. کتاب مقدس به ما می‌گوید که روح‌القدس مسئول احیاء و تولد تازه ایمانداران می‌باشد. او در ایشان ساکن می‌شود و آن‌ها را از وجود خود بهره مند می‌سازد. او اندیشه ما را تازه و شخصیت ما را تغییر می‌دهد. او قدرت دارد تا مردگان را زنده کند. او پیروان مسیح را مانند خدا مقدس می‌کند. اگر روح‌القدس خدا نباشد، چگونه می‌توانیم مطمئن باشیم که او میتواند همه این کارها را انجام دهد آنهم به گونه ای که مورد قبول خدا باشد؟

اول پطرس باب ۱ آیه ۲ ، دوم قرنتیان باب ۱۳ آیه ۱۴ و متی باب ۲۸ آیات ۱۸ و ۱۹ را بخوانید. این موضوع که روح‌القدس پهلو به پهلوی خدای پدر و عیسی مسیح پسر است چه در زمان تعمید و چه در زمان نیایش ، این واقعیت درباره جایگاه روح‌القدس در حمد و تسبیح خدا به ما چه می‌گوید؟

الوهیت روح‌القدس کمک می‌کند تا به شیوه ای مناسب به او مرتبط شویم که تایید کننده راستی اوست. الوهیت او پیش‌فرضی برای روحانیتی خدا محور می‌باشد. کلیسای عهد جدید بی تردید به روح‌القدس اشاره میکند که با دو عضو دیگر الوهیت پهلو به پهلو میباشد. تعمید از اهمیت روحانی ژرف و ویژه ای برخوردار بوده و آئین عبادی پر معنایی است. حضور روح القدس در کار تعمید و در دعای اختتام اهمیتی برابر داشته است. در دعای شروع عبادت ، روح القدس درست مانند پدر و پسر مورد حمد و ستایش قرار گرفته است. هر سه شخص الوهیت در کنار هم بطور یکسان مورد اشاره واقع شده‌اند.

روح‌القدس در عهد جدید به عنوان وجود شایسته پرستش مورد تایید قرار گرفته

است. نه تنها در حین تعمید و یا در دعای اختتام بلکه بطور دائمی ضرورت دارد که برای همه نیکوئی های روحانی به او توکل نموده و بعنوان وجودی که معلم الهی و تقدیس کننده ماست از او اطاعت کنیم. آیا اهمیت دارد که روح‌القدس خدا باشد؟ آری، بلکه بسیار زیاد. اگر بدانیم که او حقیقتاً کیست، و الهی بودن او را تشخیص داده و تصدیق نماییم، آنگاه به کار او احترام می‌گذاریم و برای رشد و تطهیر شخصی خود بر او تکیه خواهیم کرد.

درباره مفهوم اینکه روح‌القدس، که خداست، در زندگی شما کار می‌کند، بیندیشید. چه وعده‌های بزرگی یافت میشود در درک اینکه این خداست که در شما کار میکند تا شما را تغییر دهد تا در او باشید؟ چرا این یک حقیقت تأیید شده و دلگرم کننده می‌باشد؟

جمعه

۲۰ ژانویه

تفکری فراتر:

کتاب "بد جلوه دادن الوهیت" اثر الن وایت صفحات ۶۱۳-۶۱۷ در تبشر را مطالعه کنید. (توضیح: صفحات اشاره شده مربوط به متن انگلیسی کتاب است).

همانطور که در مطالعات این هفته مشاهده کردیم، اثباتهای کتاب مقدسی برای الهی بودن روح‌القدس بسیار قانع کننده می‌باشد. روح‌القدس خداست. اما به یاد داشته باشید: در فکر کردن به روح‌القدس، با اسرار الهی سروکار داریم. این نکته تصریح می‌شود که: درست همانطور که ما نمی‌توانیم کاملاً خدا و ماهیت او را درک کنیم، باید در برابر وسوسه قرار دادن درک بشری خود مبنی بر اینکه خدا باید چگونه باشد مقاومت کنیم. حقیقت بسیار فراتر از درک انسان است، بخصوص وقتی که آن حقیقت در مورد ذات خداست. در عین حال، ایمان به الوهیت روح‌القدس مفهومی بیشتر از پذیرفتن آموزه آشکار تثلیث می‌باشد. این شامل اعتماد داشتن و اطمینان به کار نجات بخش خداست که توسط پدر تعین و توسط پسر از طریق قدرت روح‌القدس انجام می‌شود. «لازم نیست توانایی یابیم تا روح القدس را همانگونه که هست تعریف کنیم... ذات و ماهیت روح القدس جزو اسرار الهی است. بشر قادر به شرح آن نیست زیرا خداوند آنرا به بشر مکشوف نساخته است. تصورات خیالی بشر ممکن است آیاتی از کتاب مقدس را در کنار هم قرار بدهد و ساختاری انسانی بر آن‌ها ایجاد نماید، اما پذیرفتن این نظریات، کلیسا را تقویت نخواهد کرد. در مورد این اسرار که بسیار عمیق‌تر از درک بشر هستند، سکوت کردن ارزشمند تر است. » – الن جی.

سوالاتی برای بحث

۱. فیلسـوف اسـترالیایی لودیـگ ویتجنسـتین (Ludwig Wittgenstein) نوشـت: «چیـزی کـه مـا نمی‌توانیـم دربـاره آن صحبـت کنیـم، می‌بایسـت بـا سـکوت از آن بگذریـم. « اگرچـه شرایـط پیرامونـی مـتن او کامـلاً متفـاوت از نوشـته الـن جـی. وایـت در بخـش بـالا بـود، ولیکـن در هـر دو گفتـه اصـل موضـوع یکـی می‌باشـد. یعنـی، چـرا بهـتر اسـت دربـاره جنبه‌هـای خـدا و حقیقـت روحانـی بطـور کلـی کـه بـا الهـام آشـکار نشـده‌اند، سـکوت اختیـار کنیـم؟

۲. گاهـی اوقـات تامـل و اندیشـیدن دربـاره یـک موضـع و دیـدگاه الهـی مفیـد خواهـد بـود اگـر بپرسـیم: «اگرآنچـه کـه مطـرح شـده درسـت نمیبـود چـه کمبـودی وجـود داشـت ؟» بـرای مثـال: «اگـر مسـیح الهـی نبـود، فقـدان چـه چیـزی بـارز بـود؟« در مـورد روح‌القـدس، بـه پرسـش مقابـل واکنـش نشـان دهیـد: »اگـر روح‌القـدس کامـلاً خدایـی نبـود، چـه فقدانـی حـس میگردیـد؟»

۳. نقـل قـول زیـر در سـطحی عملـی، چـه چیـزی بـه مـا می‌گویـد؟ «روح‌القـدس کـه قـرار اسـت مـا را پـر سـازد، تأثیـری مبهـم یـا نیرویـی اسرارآمیـز نمی‌باشـد. او یـک شـخص الهـی اسـت کـه بایـد بـا فروتنـی، سـتایش و فرمانـبرداری عمیـق دریافـت بشـود. بنابرایـن، مسـئله ، داشـتن بیشـتر او نیسـت بلکـه مسـئله ایـن اسـت کـه او مـا را بیشـتر داشـته باشـد.- آری، همیـن و بـس.» - لِـرُوی اِدویـن، LeRoy Edwin Froom, The Coming of the Comforter, p. 159.

شخصیت روح‌القدس

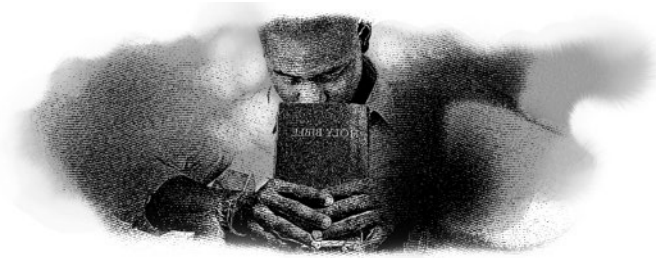

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۱۶ آیات ۱۳ و ۱۴؛ رومیان باب ۸ آیات ۱۴ تا ۱۶؛ رومیان باب ۱۵ آیه ۱۳؛ یوحنا باب ۱۴ آیه ۶ ؛ یوحنا باب ۱۷ آیه ۱۷؛ رومیان باب ۵ آیه ۵.

آیه حفظی: **«اما پشتیبان شما یعنی روح‌القدس که پدر به نام من خواهد فرستاد همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه را به شما گفته‌ام به یاد شما خواهد آورد» (یوحنا باب ۱۴ آیه ۲۶).**

به این دلیل که روح القدس گهگاه در کتاب مقدس با عباراتی فاقد شخصیت از جمله باد و آتش به تصویر کشیده شده است، برخی نتیجه گیری کردند که او فاقد شخصیت و نوعی قدرت الهی است. از نظر ایشان، او به جای وجود داشتن به عنوان یک شخص، بیشتر شبیه جریان الکتریکی می باشد که ما را قدرت می بخشد. اما پرسش این نیست که آیا بعضی از آیات می توانند فعالیت و تاثیرات غیر شخصی تری از روح القدس را تداعی کنند؟ پرسش این است که آیا بخشهای زیادی از کتاب مقدس وجود دارد که شخصیت او را تعین و صحت آنرا ایجاب نماید؟

آیاتی وجود دارد که باید در نظر بگیریم تا تصویری کامل تر از روح القدس بدست آوریم.

این هفته بیشتر درباره شخصیت روح القدس آنگونه که در کتاب مقدس توصیف شده است، خواهیم آموخت. این حقیقت به ما در درک بهتر روح الهی خدا در زندگی کمک خواهد کرد. و به ما در بدست آوردن درکی عمیق تر از اهمیت باور داشتن به شخصیت روح القدس برای زندگی روحانی کمک خواهد نمود. تنها اگر تفکری درست و مقبول درباره او داشته باشیم، می توانیم آن محبت، احترام، اطمینان و فرمانبرداری را که ناشی از او هستند به او ارائه دهیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۸ ژانویه آماده شوید.

توصیف عیسی از روح‌القدس

یوحنا باب ۱۶ آیات ۱۳ و ۱۴، باب ۱۵ آیات ۲۶ و ۲۷ و باب ۱۴ آیات ۱۷ و ۲۶ را بخوانید. در این آیات عیسی کدام خصوصیات بسیار شخصی را به روح القدس نسبت می دهد؟ منظور چیست که عیسی روح القدس را به عنوان یک کمک کننده و یک آرامش دهنده (parakletos) توصیف می کند؟

بر اساس گفته عیسی، روح القدس راهنمایی می کند، سخن می گوید، می شنود، آشکار می کند و جلال می بخشد (یوحنا باب ۱۶ آیات ۱۳ و ۱۴). روح القدس همچنین به ما تعلیم می دهد و یاد آوری می کند (یوحنا باب ۱۴ آیه ۲۶). او در ما سکونت دارد (یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۷)، شهادت می دهد (یوحنا باب ۱۵ آیات ۲۴ و ۲۶) و سرزنش و محکوم می کند (یوحنا باب ۱۶ آیه ۸). این توصیفات بیشتر به کارهای شخصیت یک فرمانروا شباهت دارد تا به نیرویی فاقد شخصیت.

یوحنا باب ۱۴ آیات ۱۶ تا ۱۸ را بخوانید. وعده عیسی چگونه تحقق می یابد؟ حواریون چگونه به حال خود رها نخواهند شد؟

عیسی به پیروانش اهمیت می دهد. او حواریونش را مانند یتیمان رها نخواهد کرد. او وعده داد که روح القدس را بفرستد. عیسی در اینجا به طور مشخص می گوید که او «یاری‌کننده ای دیگر» یا «تسلی دهنده ای» خواهد فرستاد. کلماتی که عیسی در اینجا بکار می برد قابل توجه هستند. او وعده می دهد که یاری‌کننده دیگری بفرستد اما نه یک یاری کننده ای متفاوت. واژه یونانی برای «دیگر»، «allos» می باشد. در نسخه زبان یونانی عهد جدید، «allos» نشان می دهد که مسیح تسلی دهنده دیگری خواهد فرستاد که از لحاظ عددی متمایز است، اما دارای شخصیت یکسانی می باشد، یعنی کسی که شبیه به خودش است. به عبارت دیگر، عیسی فردی مانند خود را وعده می دهد، کسی که جای او را خواهد گرفت و به انجام کار او ادامه خواهد داد و کسی که نماینده اوست.

کار روح القدس کار یک معاون و تسلی دهنده می باشد. کتاب مقدس در اینجا از واژه یونانی parakletos استفاده می کند (یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۶) که برای توصیف کسی است که برای حمایت و همکاری فراخوانده شده است. کسی که برای مساعدت برای

ما فراخوانده شده است. درست همان طور که عیسی یک شخص بود، روح القدس نیز یک شخصیت می باشد. این ایده متکی بر این واقعیت است که ویژگیهای شخصی اغلب به روح القدس منسوب شده اند. (یوحنا باب ۱۴ آیه ۲۶، باب ۱۵ آیه ۲۶؛ اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۲۸؛ رومیان باب ۸ آیه ۲۶؛ اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۱ و اول تیموتاوس باب ۴ آیه ۱ را ببینید).

چرا دانستن اینکه روح القدس به جای اینکه صرفاً یک نیرو باشد، یک شخصیت است، بسیار تسلی بخش می باشد؟

دوشنبه

۲۳ ژانویه

جنبه‌های شخصیتی روح‌القدس: بخش اول

همان طور که آیات زیر را می خوانید از خود بپرسید که آیا آنها درباره نیرویی فاقد شخصیت یا از شخصی الهی سخن بمیان می آورند. رومیان باب ۸ آیات ۱۴ تا ۱۶ و ۲۷؛ رومیان باب ۱۵ آیه ۳۰ ؛ اول قرنتیان باب ۲ آیه ۱۰؛ اعمال رسولان باب ۸ آیه ۲۹، باب ۱۰ آیات ۱۹ و ۲۰، باب ۲۸ آیه ۲۵.

آیا یک نیروی فاقد شخصیت می تواند ما را شفاعت کند؟ آیا یک روح یا قدرت فاقد شخصیت توانایی دارد تا چیزهایی را درباره خدا آشکار نماید؟ آیا یک تاثیر فاقد شخصیت توانایی صحبت کردن دارد؟ همه آن اظهارات کتاب مقدسی از معنا و مفهوم بیشتری برخوردار خواهند بود چنانچه روح القدس موجودی دارای شخصیت باشد، که با برخی نیروهای فاقد شخصیت در تضاد است.

آیات زیر را بخوانید. در این آیات چه ویژگی های شخصی به روح القدس نسبت داده شده اند؟ افسسیان باب ۴ آیه۳۰؛ اعمال رسولان باب ۵ آیات ۳ و ۹؛ اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۱؛ رومیان باب ۱۵ آیه ۳۰.

ویژگی های بارز شخصیت، شامل دانش (یا درک) ، احساس و اراده هستند. تنها موجودی که دارای فردیت باشد می تواند غمگین بشود. تنها یک موجودی که فردیت

داشته باشد می تواند فریب داده شود و یا به او دروغ گفته شود. تنها فردی که وجود خارجی داشته باشد میتواند انتخاب کند ، و از خواست و اراده برخوردار باشد. اراده شاید یکی از متمایزترین موئلفه ها و شاخصه های هویت هر فرد باشد. و تنها کسی که وجود خارجی دارد از ظرفیت محبت ورزیدن برخوردار است. محبت حقیقی بدون شاخص های عاری از کیفیات واقعی و هویتی فاقد شخصیت امکان پذیر و قابل تصور نمی باشد. محبت حضور فیزیکی می طلبد. این دلالت های شخصیتی حاکی است که روح القدس یک موجود خود آگاه، خودشناس، دارای اراده و تصمیم گیرنده می باشد که توانایی محبت ورزیدن دارد. او ماهیتی فاقد شخصیت یا موجودی گذرا نیست. درباره روح القدس به روش های شخصی سخن گفته شده است زیرا خدا خود، خدایی است که هویت دارد.

«روح القدس هویت دارد در غیر این صورت او نمی توانست به روح و جان ما شهادت دهد و بواسطه روح و جانهای ماست که ما فرزندان خدا هستیم. او همچنین باید یک شخص الهی باشد وگرنه نمی تواند رازهایی که در ذهن خدا مخفی شده است را جستجو کند.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Evangelism, p. 617

این دیدگاه کتاب مقدس که روح القدس از خصوصیت یک شخص برخوردار است چگونه بر رابطه ما با او تأثیر می گذارد؟ اگر روح القدس برخلاف خدا تنها نیرویی فاقد شخصیت می بود، چه تفاوتی وجود می داشت؟

سه شنبه ۲۴ ژانویه

جنبه‌های شخصیتی روح‌القدس: بخش دوم

چالشی که ما در درک روح القدس با آن روبرو می شویم، این است که می توانیم خدا را به شیوه ای تقریباً ملموس به عنوان پدر تصور نماییم. بسیاری همچنین تصویری واقعی از عیسی به گونه ای که در انجیل توصیف شده است، دارند. او طبیعت بشری ما را بر خودگرفت و به شکل بشری بر ما ظاهر گشت.

اگر چه روح القدس به شیوه ای بسیار متفاوت ارائه شده است. او ظاهراً غیر محسوس است که درک و تعقل در باره او در مقایسه با پدر و پسر بسیار دشوارتر و پیچیده تر می باشد.

از این رو برخی نتیجه گیری می‌کنند که روح القدس تنها نیرویی فاقد هویت خارجی است. همان طور که تاکنون دیده ایم، این نظریه واقعاً در مورد ماهیت

روح القدس عادلانه نمی باشد. در حقیقت، بیاناتی در کتاب مقدس وجود دارند که در صورتی که روح القدس تنها یک نیروی فاقد شخصیت یا قدرت (الهی) می بود، مفهومی از او وجود نمیداشت.

دو آیه زیر را بدقت بخوانید و ببینید آیا اگر اشاره به روح القدس را با واژه فاقد شخصیت و هویت «نیرو» جایگزین کنید، مفهومی ایجاد میشد؟ چرا این آیات تنها در صورتی که روح القدس واقعاً یک شخص باشد، دارای مفهوم هستند؟

رومیان باب ۱۵ آیه ۱۳

اول قرنتیان باب ۲ آیه ۴

گفته رسولان مبنی بر اینکه «با هدایت روح‌القدس مصلحت دیدیم» (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۲۸)، پوچ و بی معنی میبود چنانچه روح القدس تنها یک نیرو یا تاثیری بی هویت می بود. این گفته در عوض به شخص دیگری اشاره دارد که مانند پدر و پسر دارای شخصیت و هویت است.

علاوه بر این، چگونه ایمانداران می توانند «به نام پدر و پسر و روح‌القدس» (متی باب ۲۸ آیه ۱۹) تعمید بگیرند، اگر دو نفر اول به عنوان شخص بیان شوند اما نفر سوم چنین نباشد؟ این معنای خیلی خوبی ندارد. در عوض، به هر سه آنها به عنوان بخشی از یک نام واحد که ما در آن تعمید می گیریم، اشاره شده اند. از این رو، روح القدس در اینجا هم سطح با خدای پدر و خدای پسر نمایان شده است.

الن جی. وایت پیشاپیش بیان کرده است که «سه شخص زنده در تثلیث آسمانی وجود دارند ... پدر، پسر، و روح القدس.» – Ellen G. White, Evangelism, p. 615. او همچنین در باره شخصیت و هویت روح القدس بسیار با صراحت سخن می‌گوید.

چهارشنبه

۲۵ ژانویه

روح حقیقت

یوحنا باب ۱۴ آیه ۶ و باب ۱۷ آیه ۱۷ را بخوانید. معنی حقیقت در این آیات چیست ؟

در انجیل یوحنا واژه حقیقت عبارتی کلیدی می باشد. درک امروزی ما از حقیقت اغلب بسیار خلاصه و نظری می‌باشد. در جهان غرب این قضیه توسط فلسفه یونانی شکل گرفته است. با این وجود، در کتاب مقدس و بویژه در انجیل یوحنا، حقیقت معنایی نسبتا شخصی و خاص دارد: عیسی حقیقت است (یوحنا باب ۱۴ آیه ۶). در حالی که کلام مکتوب خدا درست است (با یوحنا باب ۱۷ آیه ۱۷ و مزامیر باب ۱۱۹ آیه ۱۴۲ مقایسه کنید)، حقیقت خدا به روشی عالی در شخص عیسی مسیح آشکار شده است. دانشی حقیقی از خدا در عیسی به ما داده شده است، کسی که کتاب مقدس از او سخن بمیان می آورد زیرا خدا خود را از طریق او آشکار نموده است.

یوحنا باب ۱۵ آیه ۲۶ و باب ۱۶ آیه ۱۳ را بخوانید. روح القدس به عنوان روح حقیقت چه عملکردی دارد؟

در آیه ۱۳ باب ۱۶ یوحنا به ما گفته شده است که روح حقیقت، ما را بسوی حقایق کامل راهنمایی خواهد کرد. او این کار را با اشاره به عیسی مسیح و کمک به ما در به یاد آوردن آنچه عیسی گفته است (یوحنا باب ۱۵ آیه ۲۶) و برای ما انجام داده است، انجام می دهد. حقیقتی که روح القدس ما را به آن هدایت می کند بسیار شخصی است : او عیسی را متعالی میسازد و ما را به داشتن رابطه ای زنده و وفادارانه با او راهنمایی می کند. هنگامی که عیسی با زن سامری صحبت کرد، فرمود که خدا باید در روح و حقیقت عبادت شود (یوحنا باب ۴ آیه ۲۴). وقتی ما هدایت روح القدس را در خواست می کنیم، او ما را به سوی عیسی که دلیل و حقیقت زندگی است، راهنمایی می کند (یوحنا باب ۱۴ آیه ۶).

حقیقت در کتاب مقدس مطلبی خلاصه یا نظری مانند آنچه اغلب در فلسفه وجود دارد، نیست. بلکه حقیقت رابطه ای وفادارانه و عمیق و شخصی با خالق و نجات دهنده مان است که «خدای همه حقایق» نامیده می شود (با تثنیه باب ۳۲ آیه ۴ و مزامیر باب ۳۱ آیه ۵ مقایسه کنید). از این رو روح القدس بدرستی «روح حقیقت» نامیده می شود (یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۷؛ باب ۱۶ آیه ۱۳)، کسی که از جانب خدای پدر (یوحنا باب ۱۵ آیه ۲۶) نزد ما فرستاده شده است و نه تنها سرشت شخصیتی او بلکه الوهیت او را نیز نشان می دهد.

ما گرایش داریم که حقیقت را در یک قیاس منطقی تحلیل کنیم ، از جمله مفهوم منطقی که به عنوان قیاس استثنایی یاوضع مقدم شناخته می شود. بعنوان مثال: اگر امروز سه شنبه باشد ، به رستوران میرویم. امروز سه شنبه است. پس امروز به رستوران میرویم. و بی تردید بسیاری از چیزهایی که بعنوان حقیقت درک میکنیم از طریق قیاس منطقی آنرا استدلال میکنیم. با این وجود شما چگونه ایده حقیقت را به عنوان یک شخص درک می کنید؟ پاسخ های خود را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

پنجشنبه

چرا این موضوع اهمیت دارد؟

مسئله شخصیت روح القدس از اهمیت والایی برخوردار است و کاربرد های عملی زیادی دارد. «اگر او شخصی الهی باشد و ما او را به عنوان فردی تأثیرگذار و فاقد شخصیت تصور کنیم، آنگاه حرمت، عزت و محبتی را که مدیون او هستیم زیر پا گذاشته ایم.» - لِرُوی اِدوین فروم، LeRoy Edwin Froom, The Coming of the Comforter, p. 40

اگر به روح القدس تنها به عنوان قدرت الهی اسرار آمیز بندیشیم، افکار ما چنین خواهند بود: چگونه می توانم روح القدس بیشتری داشته باشم؟ اما اگر به روح القدس به عنوان یک شخص الهی نگاه کنیم، خواهیم پرسید: روح القدس چگونه می تواند مرا بیشتر داشته باشد؟ نکته قطعی این است: آیا می خواهید که شما مالکیت روح القدس را داشته باشید یا او مالکیت شما را داشته باشد؟ آیا شما در برابر تأثیر او مقاومت می کنید یا مایل هستید تا با مسرت از او فرمانبرداری کنید؟ (رومیان باب ۸ آیات ۱۲ تا ۱۴ و غلاطیان باب ۵ آیات ۱۸ تا ۲۴ را ببینید). آیا می‌خواهید از روح القدس بر اساس نقشه های خود استفاده کنید یا به او اعتماد می کنید تا بتواند شما را قادر سازد بیشتر شبیه عیسی مسیح بشوید و کاری را که او برای شما در ذهن دارد، انجام بدهید؟ آیا این حقیقت را که «بدن شما معبد روح‌القدس است که خداوند به شما بخشیده است و در شما ساکن است» (اول قرنتیان باب ۶ آیه ۱۹) جدی می‌گیرید و آیا مایلید که با نحوه زندگیتان خدا را جلال دهید؟

رومیان باب ۵ آیه ۵ و افسسیان باب ۲ آیات ۱۸ و ۱۹ را بخوانید. روح القدس و محبت خدا چگونه با هم مرتبط هستند؟ این موضوع چه اثری بر شخص شما و کلیسا دارد؟

تنها اشخاص می توانند آگاهانه تصمیم بگیرند تا با یکدیگر همکاری کنند. ما دعوت شده ایم که همراه با روح القدس کار کنیم، در حالی که او ما را شخصاً و به صورت کلیسای خدا، راهنمایی و تغییر میدهد. اگر ما روح القدس را به عنوان یک شخص در تثلیث الوهیت نپذیریم، برای ما آسان تر خواهد بود که او را نادیده بگیریم، به دعوتهای اوگوش جان نسپاریم و قلوب خود را نسبت به تأثیر دگرگون کننده زندگی او، سخت کنیم. و از آنجایی که ما مخلوقات سقوط کرده، آسیب دیده از گناه و نیازمند فیض تغییر دهنده خدا هستیم، نادیده گرفتن کارهای روح‌القدس

در زندگیمان، کاری نیست که باید انجام بدهیم. کاری که باید بکنیم این است که بیشتر خودمان را تسلیم او کنیم. بنابراین، باید تایید کنیم که روح‌القدس شخصی الهی است که می‌خواهد از ما استفاده کند، آنگاه خدا در کانون تجربه مسیحی ما قرار می‌گیرد.

«ما نمی‌توانیم از روح‌القدس استفاده کنیم. روح باید از ما استفاده کند.» – The Desire of Ages, p. 672. فکر می کنید منظور خانم الن جی. وایت از این جمله چه بوده است؟ روح القدس چگونه می‌تواند از ما استفاده کند؟ (فیلیپیان باب ۲ آیه ۱۳ را ببینید.)

جمعه

۲۷ ژانویه

مطالعه بیشتر:

آرزوی اعصار صفحات ٦٦٩ تا ٦٧٢ اثر الن وایت را بخوانید که در باره روح القدس سخن میگوید. همچنین تبشیر صفحات ٦١٣ تا ٦١٧ را بخوانید. (توضیح: صفحات مربوط به نسخه انگلیسی متن میباشد).

«آنگاه عیسی جلوتر آمده برای آنان صحبت کرد و فرمود: تمام قدرت در آسمان و بر روی زمین به من داده شده است. پس بروید و همه ملتها را شاگرد من سازید و آنها را به نام پدر و پسر و روح‌القدس تعمید دهید و تعلیم دهید که همه چیزهایی را که به شما گفته‌ام انجام دهند و بدانید که من هر روزه تا انقضای عالم با شما هستم» (متی باب ۲۸ آیات ۱۸ تا ۲۰). توجه کنید که هنگامی که عیسی حواریون را فراخواند و به ایشان ماموریت داد، او فرمود که آنها را در «نام» مفرد پدر، پسر و روح القدس تعمید دهند. او نگفت «نام های» پدر، پسر و روح القدس، بلکه تنها «نام» (به یونانی onoma). این اثباتی قدرتمند از طبیعت سه گانه خدای واحدمان می باشد «ای اسرائیل بشنو: خدای ما خداوند یکتاست!» (تثنیه باب ۶ آیه ۴). همان طور که درس این هفته نشان داده است، هیچ کس شخصیت پدر و پسر را مورد پرسش قرار نمی دهد؛ از این رو چرا کسی باید با شخصیت و شخص بودن روح‌القدس چنین بکند؟ بر طبق کتاب مقدس، ما از حضور محبت آمیز، دلسوز و آرامش دهنده خدا برخورداریم که در ما و از طریق ما کار می کند. این همان روح القدس و کاری است که انجام می دهد. و چقدر بهتر است که بدانیم این حضور پایدار یک شخص میباشد به همان اندازه ای که پدر و عیسی هستند. آری، درک کامل آن دشوار است. اما منظور چیست؟ اگر نمی توانیم ذات چیزی کاملاً ساده همچون نور و یا باد را

درک کنیم، تا چه حد بیشتر قادر به درک کامل ماهیت روح القدس نخواهیم بود؟

سوالاتی برای بحث

۱. در کلاس، بار دیگر پاسختان مربوط به پرسش روز چهارشنبه درباره حقیقت بودن شخص عیسی مسیح را مرور کنید. این به چه معنا می باشد؟ چرا عیسی باید حقیقت باشد؟ چگونه میتوانیم به آن طریق در عوض بکار گیری اصول و قیاس منطقی به حقیقت پی بریم؟

۲. الن جی. وایت نوشت: «ما باید درک کنیم که روح القدس به همان اندازه ای که خدا یک شخص است و این اصل بر او نیز صادق است که او نیز دارای هویتی فردی مانند خدا میباشد.» – Ellen G. White, Evangelism, p. 616. این مطلب چه چیزی درباره واقعیت و حضور روح القدس به ما می گوید؟

۳. بار دیگر به برخی از صفات و خصوصیات روح القدس که در این هفته دیده ایم، بیندیشید. کدام یک از آنها بخصوص برای شما آرامش دهنده هستند؟ کدام یک برایتان مفهوم بیشتری دارد؟ دلایل پاسخ هایتان را در کلاس به بحث بگذارید.

۴. به کدام یک بهتر می توانید مرتبط بشوید: نیرویی که فاقد هویت فردی است یا یک شخص؟ دلایل پاسختان چه هستند؟

تعمید و پر شدن از روح‌القدس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مرقس باب ۱ آیه ۸ ؛ افسسیان باب ۵ آیه ۱۸؛ اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۵۲ ؛ لوقا ۱۱ آیات ۸ تا ۱۰؛ اعمال رسولان باب ۵ آیه ۳۲ ؛ غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶ تا ۲۶.

آیه حفظی: **«دزد نمی‌آید مگر آنکه بدزدد و بکشد و هلاک کند. من آمدم تا ایشان حیات یابند و آن را زیادتر حاصل کنند» (یوحنا باب ۱۰ آیه ۱۰).**

ما مسیحیان باید از روح‌القدس پُر بشویم. بدون او، شهادت ما بی مایه و قوت خواهد بود و زندگی مسیحی‌ما هیچ چیز نخواهد بود جز یک بار گران. ما ممکن است آموزش، استعداد و فصاحت داشته باشیم، اما بدون روح‌القدس، نمی‌توانیم زندگی را به گونه‌ای که خدا برایمان می‌خواهد، تجربه کنیم. تضمینی از نجات را نخواهیم داشت و از حظ وشادی که خدمت دارد به بی بهره خواهیم بود. ما تنها نام یک مسیحی را بر دوش خواهیم کشید و یک مسیحی اسمی ، در واقع اصلاً یک مسیحی نیست.

با این وجود، عیسی می‌خواهد که با کمال و فضیلت زندگی کنیم. او می‌خواهد آنگونه که بایسته و شایسته است زندگی کنیم. یک زندگی که در کمال و با مفهوم است، زیرا از منبع حیات که عیسی مسیح است سرچشمه گرفته است، او که تنها راه زندگی جاودان است. «من راه و راستی و حیات هستم. هیچ کس نزد پدر جز به وسیله من نمی‌آید» (یوحنا باب ۱۴ آیه ۶). این پُری و کمال تنها با پیوستن به او امکان پذیر است و این تنها از طریق کار روح‌القدس در زندگیمان می‌تواند اتفاق بیفتد.

این هفته در باره آنچه که کتاب مقدس درباره تعمید روح و مفهوم پر شدن از او را مطالعه خواهیم کرد. همچنین به برخی از شواهدی که شهادت می‌دهند ما در واقع از روح پر هستیم، نگاهی خواهیم انداخت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۴ فوریه آماده شوید.

تعمید روح‌القدس

مرقس باب ۱ آیه ۸ را با (متی باب ۳ آیه ۱۱، لوقا باب ۳ آیه ۱۶ و یوحنا باب ۱ آیه ۳۳ مقایسه کنید)، اعمال رسولان باب ۱ آیه ۵ و باب ۱۱ آیه ۱۶ را بخوانید. کدام آئین مختون شدن با تعمید روح همخوانی دارد؟

در عهد جدید تنها هفت آیه وجود دارد که درباره تعمید یافتن در روح‌القدس سخن می‌گوید. چهار آیه مربوط به یحیی تعمید دهنده می‌باشد و به پنطیکاست اشاره دارد. در اینجا روح‌القدس بعنوان آغاز «روزهای پایانی» تاریخ رستگاری ارزانی گردیده است.

اگر چه یوحنا در مقایسه با سایر انجیل‌ها، از زمان آینده درباره تعمید روح‌القدس استفاده نمی‌کند. در عوض، او از زمان حال حاضر استفاده می‌کند که نشان دهنده این است که این چیزی است که از ارزش و اعتبار دائمی برخوردار است (یوحنا باب ۱ آیه ۳۳ را ببینید). زمان بکار برده شده مشابه توسط یوحنا درست در چند آیه پیشین در آیه ۲۹ باب ۱ یوحنا بکار برده شده است، وقتی که درباره کار مهم دیگر عیسی سخن می‌گوید: از بین بردن گناهان جهان. رسالت و کهانت عیسی شامل از بین بردن گناهان ما و ارزانی داشتن روح‌القدس به ما می‌باشد. این تجربه دو گانه در آیه ۳۸ باب ۲ اعمال رسولان نیز بیان شده است. پس از اینکه چشمان حواریون بروی مسیح باز شد، آن‌ها هر دو را دریافت نمودند: آمرزش گناهان و روح‌القدس. تجربه‌ای مشابه در مورد ایمانداران در خانه کورنلیوس در اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۴۳ و ۴۴ و پس از آن در باب ۱۱ آیه ۱۶ ثبت شده است. تعمید آب به عنوان تعمید توبه شناخته می‌شود (اعمال رسولان باب ۱۹ آیه ۴). وقتی از گناه توبه می‌کنیم و در نام عیسی تعمید می‌گیریم، روح‌القدس را نیز دریافت می‌کنیم (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۲۸ تا ۳۹).

در عهد جدید، دریافت روح‌القدس و تعمید گرفتن بهم مرتبط هستند. آن‌ها به تولد تازه ما اشاره می‌کنند. ما در تعمید با مسیح شناخته می‌شویم و عیسی روح‌القدس را به ما می‌دهد تا بتوانیم در قدرت او زندگی کنیم و مژده انجیل را اعلام کنیم. تعمید روح، کار دوم فیض در مراحل بعدی از زندگی نمیباشد که برخی آنرا به عطایای معجزه‌آسا مرتبط می‌دانند.

پولس در اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۳، تجربه منحصر به فرد پنطیکاست را در ذهن ندارد، اما به جای آن از تجربه همه ایمانداران برخوردار است. او بیان می‌کند که

توسط یک روح، همه ما به یک جسم تعمید یافته‌ایم و ساخته شدیم تا از یک روح بنوشیم. پولس بر اتحاد تأکید می‌کند. واژه «همه» بسیار حیاتی می‌باشد. پولس مختون شدن همه ایمانداران را با تعمید روح به جسم مسیح مرتبط می‌سازد.

تجربه خود شما از تعمید در روح‌القدس چه بوده است؟ او برای زندگی شما چه مفهومی‌داشته است؟ اگر او در شما فعال نباشد، چگونه خواهید بود؟

دوشنبه

۳۰ ژانویه

پُر شدن با روح‌القدس

افسسیان باب ۵ آیه ۱۸، اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۵۲ و رومیان باب ۸ آیه ۹ را بخوانید. پُر شدن با روح‌القدس به چه معناست؟ چگونه پُر شدن از روح‌القدس در زندگیمان اتفاق می‌افتد؟

هنگامی که ما تعمید یافته و به مسیح تعلق یافتیم، باید با قوتِ روح زندگی کنیم. برای وقوع چنین چیزی، باید از روح پُر بشویم. در کتاب مقدس آیات متعددی وجود دارد که اشاره به پر شدن مردم از روح القدس دارد(لوقا باب ۱ آیات ۴۱ و ۶۷ ؛ اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴، باب ۴ آیات ۸ و ۳۱، باب ۹ آیه ۱۷، باب ۱۳ آیه ۹). پولس رسول از واژه پُر شدن استفاده می‌کند تا بگوید فردی که بطور کامل تسلیم خدا شده است و آماده هدایت اثر بخش روح‌القدس می‌باشد تا کار خدا بتواند در زندگی آن فرد تحقق یابد.

اگر تسلیم اثر الکل باشیم، آنگاه راه رفتن، صحبت کردن و افکارمان بطور منفی تحت تأثیر قرار خواهند گرفت. وقتی که از روح‌القدس پر شویم، همه بخش‌های زندگی تسلیم تأثیر تغییر دهنده روح قرار خواهد گرفت و نتیجتا رفتار و کردار و پندار ما منعکس کننده عیسی خواهند بود.

در حالی که روح القدس از راه شنیدن (غلاطیان باب ۳ آیه ۲) و ایمان آوردن (غلاطیان باب ۳ آیه ۱۴) در زمان تعمید (تیتوس باب ۳ آیات ۵ و ۶) عطا میگردد، باید روزانه در پی این باشیم که از روح‌القدس پُر شویم. ما نمی‌توانیم با تکیه بر یک تجربه قدرتمند که سال گذشته یا ماه گذشته و یا حتی دیروز داشتیم زندگی کنیم. ما هر روزه نیازمندیم تا از روح خدا پُر شویم ، زیرا که هر روز، چالش‌های خود را به همراه دارد.

در نسخه یونانی اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۵۲ ، عبارت پُر شدن از روح در زمان ماضی استمراری بکار برده شده است بدین معنی که دلالت بر عملی دارد که بطور مداوم و بی وقفه صورت میپذیرد. پُر شدن از روح واقعه ای نیست که فقط یک بار صورت پذیرد. این چیزی است که باید هر روز بجوییم و آنرا دریافت کنیم. این پُر شدن باید تکرار شود تا هر بخش از زندگیمان با حضور او پُر بشود و در نتیجه قدرت یابیم تا آنگونه که بایسته و شایسته است زندگی کنیم.

پر شدن از روح‌القدس به این معنی نیست که ما او را بیشتر مالک شویم بلکه به این مفهوم است که او مالکیت ما را بیشتر بدست آورد. تنها زمانی که ما تمام جنبه‌های زندگیمان را هر روز به روح وقف و تسلیم کنیم، او می‌تواند از ما در جلال دادن خدا استفاده کند.

«مایلم شما را به این واقعیت تحت تاثیر قرار دهم که کسانی که با ایمان، عیسی را در قلب خود ساکن نموده اند در واقع روح القدس را دریافت نموده اند. هر فردی که عیسی را به عنوان نجات دهنده شخصی خود می‌پذیرد، درست به همان اندازه، روح‌القدس را به عنوان مشاور، تقدیس کننده، راهنما و شهادت دهنده خود دریافت می‌کند.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Manuscript Releases, vol. 14, p. 71

سه شنبه

۳۱ ژانویه

شرایط: بخش اول

کلام خدا به شرایط خاصی اشاره میکند که برای سکونت روح‌القدس در ما لازم است. ما به بعضی از مهمترین‌آن‌ها در خلال دو روز آینده اشاره خواهیم کرد.

آیات ۳۷ و ۳۸ باب ۲ اعمال رسولان را بخوانید. شرط اول برای دریافت روح‌القدس چیست ؟

توبه کردن شرطی برای دریافت عطیه روح‌القدس می‌باشد. شنیدن کلام خدا ضمیر ما را بیدار کرده و می‌تواند ما را آگاه نماید که واقعا گناهکاریم و ما را ازموقعیتی که از دست داده ایم آگاه سازد. توبه حقیقی بیش از حس تاسف برای عواقب وخیم گناهان ماست. این تغییر کامل قلب و ذهن می‌باشد تا با حقیقت گناه آشنا شویم: اهریمنی کریه المنظر و طغیان بر علیه خدا. تنها راهی که می‌توانیم توبه واقعی را تجربه کنیم، این است با محبت خدا تماس برقرار کنیم: «یا آنکه متوجه نیستی که خدا در تمام این مدت که تو را مجازات نکرده در واقع به تو فرصت داده تا

از گناهانت دست بکشی؟ بلی مهربانی خدا برای این بوده است که توبه کنی» (رومیان باب ۲ آیه ۴).

غلاطیان باب ۳ آیه ۱۴ و یعقوب باب ۱ آیات ۶ تا ۸ را بخوانید. چرا ما نمی‌توانیم بدون اطمینان به کلام خدا، روح‌القدس را دریافت کنیم؟

عیسی وعده داده است که روح‌القدس را به عنوان نماینده خود بفرستد. ما با ایمان عطیه ای را که وعده آن داده شده دریافت می‌کنیم. اما اگر به وعده خدا شک کنیم و به کلامش اطمینان نکنیم، مانند فردی مردد و دو دل هستیم و نمی‌توانیم انتظار دریافت چیزی را از خدا داشته باشیم. ایمان چیزی بیشتر از تایید ذهنی است. این زندگی ما را در معرض خطر قرار می‌دهد، اطمینان به اینکه خدا کلام خود را نگه می‌دارد و ما را دلسرد نمی‌کند، بدون در نظر گرفتن اینکه چه اتفاقی بیفتد.

لوقا باب ۱۱ آیات ۸ تا ۱۰ و ۱۳ را بخوانید. چرا پافشاری دائمی تغییر دهنده است ؟

خداوند مایل است تا روح القدس را به ما عطا کند. خدا نیکو و خیرخواه است، بیشتر از آنچه که حتی ما بتوانیم نسبت به فرزندانمان باشیم. پافشاری مداوم ما ذهن او را تغییر نمی‌دهد. دعاهایمان ما را تغییر می‌دهند و ما را در حضور خدا می‌برد. دعا خدا را نزد ما پایین نمی‌آورد بلکه ما را به نزد او بالا می‌برد. دعاهای ما در واقع عزم ما را نمایان می‌سازند و ما را برای موهبت الهی آماده می‌سازند.

چگونه می‌توانیم بیاموزیم که در دعاهایمان پرشورتر، سخت‌کوش‌تر و تسلیم شونده تر باشیم؟ چرا اهمیت دارد که این چیزها را بیاموزیم؟

چهارشنبه

۱ فوریه

شرایط: بخش دوم

آیه ۳۲ باب ۵ اعمال رسولان را بخوانید. چرا اطاعت از کلام خدا شرط مهمی

سـپس ماننـد حـال، روح‌القـدس بـه تمـام کسـانی کـه از خـدا اطاعـت کننـد، ارزانـی خواهـد شـد. در کتـاب مقـدس، محبـت و فرمانـبرداری در کنـار هـم هسـتند و ایـمان حقیقـی در فرمانـبرداری نشـان داده می‌شـود. اگـر مـا بـا تمـام وجـود بـه خـدا اطمینـان داشـته باشـیم، از فرمان‌هـای او اطاعـت خواهیـم کـرد. عیسـی فرمـود: «اگـر کسـی مـرا محبـت نمایـد، کلام مـرا نـگاه خواهـد داشـت» (یوحنـا بـاب ۱۴ آیـه ۲۳). مـا بـا انتخـاب خـود فرمانـبرداری میکنیـم کـه شـیوه زندگـی را تغییـر داده و از اراده خـدا تبعیـت میکنـد همانگونـه کـه در شریعـت او ابـراز گردیـده اسـت. مـا اگـر می‌خواهیـم بـه عیسـی بـه عنـوان خداوندمـان اذعـان کنیـم، بایـد بـه فرمانـبرداری ادامـه دهیـم (لوقـا بـاب ۶ آیـه ۴۶). در اول یوحنـا بـاب ۲ آیـات ۴ و ۵ بـه مـا گفتـه شـده اسـت کـه «کسـی کـه میگویـد او را می‌شناسـم و احـکام او را نـگاه نـدارد، دروغگوسـت و در وی راسـتی نیسـت. لکـن کسـی کـه کلام او را نـگاه دارد، فی‌الواقـع محبـت خـدا در وی کامـل شـده اسـت و از ایـن می‌دانیـم کـه در وی هسـتیم.» این‌هـا کلـمات قدرتمنـدی هسـتند. از گفتـه یوحنـا در مـی یابیـم کـه «هـر کـه احـکام او را رعایـت می‌کنـد در خـدا زندگـی می‌کنـد و خـدا در او. او روح‌القـدس را بـه مـا بخشـیده اسـت تـا مـا مطمـئن باشـیم کـه او در مـا زندگـی می‌کنـد» (اول یوحنـا بـاب ۳ آیـه ۲۴). وقتـی بـه فرمـان خـدا عمـل کنیـم ، آرامـش ذهنـی خواهیـم داشـت.

آیـات ۱۸ تـا ۲۱ یهـودا را بخوانیـد. چـرا لازم اسـت بمنظـور برخـورداری از پُـری روح القـدس بایـد همـه ناپاکی‌هـا را از خـود دور کنیـم؟

اگـر ذهـن دنیـوی داشـته باشـیم روح‌القـدس در وجـود مـا شـعله نمیگیـرد. روح‌القـدس در زندگـی مـا نسـبت بـه وجـود گنـاه و دنیـا پرسـتی بـه گونـه‌ای بسـیار حسـاس واکنـش نشـان می‌دهـد. از ایـن رو، مـا بایـد خـود را در محبـت خـدا نگـه داریـم و از طریـق دعـا بـا خـدا در ارتبـاط بمانیـم تـا از همـه ناپاکی‌هـا دور بمانیـم و روحـی از قـدرت، محبـت و نظـم نشـان بدهیـم (دوم تیموتائـوس بـاب ۱ آیـات ۶ و ۷). تنهـا از طریـق پرهیـزکاری و سـتیز بـا نفـس می‌توانیـم بـه اشـخاصی کـه بایـد باشـیم، تبدیـل بشـویم. مطمئنـاً نمی‌توانیـم ایـن کار را بـه خـودی خـود انجـام بدهیـم؛ ایـن نـبرد انتخابـی اسـت کـه یـا اراده خـود را تسـلیم روح القـدس مـی کنیـم کـه مـا را ترغیـب میکنـد و یـا اینکـه تسـلیم نفـس میشـویم. انتخـاب بـا ماسـت.

«همه با کنار گذاردن نفس میتوانند فضایی را برای روح القدس در قلب خویش ایجاد و برای کار خدا مفید واقع گردیده و بگونه ای زندگی کنند که کاملا وقف خدا باشد.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, The Desire of Ages, pp. 250, 251.
چگونه می‌توانید این کلام را در زندگی روحانی خود بکار ببرید؟

پنجشنبه

۲ فوریه

زندگی خود محور در مقابل زندگی مسیح محور

غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶ تا ۲۶ را بخوانید و آن‌ها را با افسسیان باب ۵ آیات ۱ تا ۹ و ۱۷ تا ۲۰ مقایسه کنید. تفاوت‌های میان زندگی خود محور و یک زندگی که سرشار از روح‌القدس می‌باشد را فهرست‌وار بنویسید.

زندگی انسانی که در روح‌القدس زندگی نمی‌کند اساساً نسبت به زندگی و ارزش‌های انسانی که از روح‌القدس سرشار است، متفاوت می‌باشد.

شخص خود محور	فرد تحت کنترل روح القدس
آنچه گناه آلود و نزد خدا ناخوشایند است را می‌طلبد	آنچه روحانی و نزد خدا خوشایند است را می‌طلبد
توسط احساسات گناه‌آلود اداره می شود	توسط روح‌القدس اداره می‌شود
از آزادی خود سوءاستفاده کرده و برده گناه می‌شود	از اسارت گناه رها شده و به آزادی در مسیح فراخوانده شده است
از اراده خدا اطاعت نمی‌کند	از اراده خدا اطاعت می‌کند
خودپسند می‌باشد	از خود گذشته می‌باشد
میوه گناه را نشان می‌دهد	میوه روح را نشان می‌دهد
نیاز به بخشیده شدن را تشخیص نمی‌دهد و خودستا می‌باشد	نیاز به بخشیده شدن را تشخیص می‌دهد و عیسی را برای کاری که انجام داده است، ستایش می‌کند

زندگی فردی که از روح خدا سرشار است، با فرمانبرداری محبت‌آمیز از احکام خدا و روحیه ملایم دلسوزی برای دیگران شناخته می‌شود (دوم قرنتیان باب ۵ آیه ۱۴ را ببینید). تازگی ذهن و افکار و قلبی جدید و دیدگاهی تازه نسبت به زندگی، ارزش‌ها و رفتار را دگرگون خواهد ساخت. ما دیگر نمی‌خواهیم با قوت خود زندگی کنیم بلکه تسلیم روح‌القدس باشیم (غلاطیان باب ۳ آیه ۳).

ما نمی‌توانیم خود را متحول کنیم. ما هیچ قدرت واقعی نداریم که خود را بواسطه آن تغییر دهیم زیرا که گناه عمیقاً در ما ریشه دوانده است. انرژی احیاء شدن باید از جانب خدا بیاید. تغییر در درون تنها از طریق کار تغییر دهنده روح‌القدس می‌تواند موفقیت‌آمیز باشد. هیچ تغییر صرفاً ظاهری از جمله اصلاح عادات بد ما را مسیحی نمی‌کند. تغییر می‌بایست از قلبی که توسط روح‌القدس احیاء شده است صورت پذیرد.

این کاری مادام‌العمر است، کاری که سختی‌ها و آسانی‌های خود را خواهد داشت، اما کاری است که خدا وعده انجام آنرا داده است اگر تسلیم او باشیم. «من اطمینان دارم آن خدایی که در شما کار نیکویی شروع کرد تا روز عیسی مسیح آن را به کمال خواهد رسانید» (فیلیپیان باب ۱ آیه ۶).

در چه زمینه‌هایی از زندگیتان می‌بینید که بخش خودخواه و خود محورتان غالب است و در کدام قسمت‌های زندگی می‌بینید که کار روح‌القدس در شما انعکاس می‌یابد؟ پاسختان درباره خودتان و انتخاب‌هایی که باید بکنید، چه چیزی به شما می‌گوید؟

جمعه

۳ فوریه

تفکری فراتر:

طبیعی است که یک فرد بخواهد در پی کنترل زندگی دیگری باشد. ما معمولاً برای نائل شدن به هر چیزی که بتوانیم، به تلاشهای خود متکی هستیم. در حالی که بسیاری از مردم زندگی خود را صرف تلاش برای کنترل میکنند دیگران نگرانی ناخوشایندی برای از دست دادن کنترل دارند. این مشکل غامض بشری تنها توسط خدا پاسخ داده می‌شود. او می‌خواهد که شما به او، خالق و نجات دهنده‌تان اختیار کامل بدهید. او بهتر از هر کس دیگری شما را می‌شناسد و محبت می‌کند. اختیار دادن به او درب را برای کار کردن او در زندگیتان می گشاید. با انتخاب اینکه اراده خود را تسلیم روح مقدس خدا کنید، آرامش خارق العاده او و موقعیت‌های بی‌حدی را خواهید یافت تا برکتی برای دیگران

باشید. اما برای یافتن این قدرت در زندگیمان باید اشتیاق داشته باشیم. خدا خود را به هیچیک از ما تحمیل نمی‌کند. برای اینکه روحیه ای معنوی داشته باشیم، باید آزاد و حق اختیار داشته باشیم. و برای آزادی حقیقی در مسیح، به یک حس رهایی نیاز داریم (حس رهایی از گناه قدیم و جدایی از راههای ناصواب) و یک حس ساکن بودن (که در قدرت روح‌القدس ساکن باشیم). حقیقتا آزاد بودن، مستلزم تسلیم محض بودن روح القدس است. اما در اینجا هیچ تناقضی وجود ندارد. آزادی ما در رهایی از محکومیت و قدرت گناه است ما را که همواره به اسارت در می‌آورد و به مرگ منتهی می‌سازد. در عوض، با سرسپردگی به خدا و باز نمودن راه برای ساکن شدن روح‌القدس در وجود ما، نه تنها ما دیگر محکوم نیستیم (رومیان باب ۸ آیه ۱ را ببینید)، بلکه نوعی زندگی خواهیم داشت که در آن «گرفتار طبیعت نفسانی خود نیستیم بلکه مطیع روح خدا می‌باشیم.» این تنها آزادی حقیقی است که ما موجودات گناهکار سقوط کرده می‌توانیم بشناسیم.

سوالاتی برای بحث

۱. بعضی از مردم فکر می‌کنندکه آزادی شامل توانایی انجام هرچه می‌خواهند، هر زمان که می‌خواهند و هر گونه که می‌خواهند، می‌باشد. این مفهوم از دیدگاه یک مسیحی، چه مشکلی دارد؟ نظر کتاب مقدس در مورد آزادی حقیقی چیست؟ (مزامیر باب ۱۱۹ آیه ۴۵، لوقا باب ۴ آیه ۱۸، یوحنا باب ۸ آیات ۳۴ تا ۳۶، دوم قرنتیان باب ۳ آیه ۱۷ و غلاطیان باب ۵ آیه ۱ را ببینید.)

۲. چرا ترک نفس و وقف نمودن کامل زندگیمان به خدا پیش از اینکه روح‌القدس بتواند با قدرت در ما کار کند، اهمیت دارد؟ خدا در شما چه کاری می‌تواند انجام بدهد که در صورت ترک نفس و باز کردن قلبتان به روی کارهای روح‌القدس در وجودتان، شما را برکتی بیشتر برای دیگران بسازد؟

۳. «زندگی مسیحی یک اصلاح یا بهبود زندگی گذشته نمی‌باشد، بلکه یک تبدیل ماهیت می‌باشد. در مجموع این مرگ نفس وگناه و یک زندگی تازه است. این تغییر تنها از طریق کار مؤثر روح‌القدس امکان پذیر می‌باشد.» - الن جی. وایت، Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 172. کاربرد این سخنان را در کلاس به بحث بگذارید.

۴. شواهد زندگی خود محور را با زندگی که از روح سرشار است، مقایسه کنید (جدول روز پنجشنبه را ببینید). با اعضای گروه مدرسه سبت خود، بزرگترین برکت زندگی سرشار از روح را، به بحث بگذارید.

روح‌القدس و زندگی در قدوسیت

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۱ آیات ۱۴ تا ۱۶؛ اشعیا باب ۶ آیه ۳؛ عبرانیان باب ۱۲ آیه ۱۴؛ اول قرنتیان باب ۶ آیه ۱۱؛ اول تیموتائوس باب ۱ آیه ۸ ؛ مزامیر باب ۱۵ آیات ۱ و ۲.

آیه حفظی: **«خدایی که سرچشمه آرامش است شما را کاملاً پاک گرداند و عطا فرماید که روح و جان و بدن شما سالم بماند تا در وقت آمدن خداوند ما عیسی مسیح از هر نوع عیب و نقصی به دور باشید» (اول تسالونیکیان باب ۵ آیه ۲۳).**

چه بسا بی تفاوتی و عدم حساسیت به قدوسیت خدا و نیندیشیدن به اینکه خدا آشکارا نسبت به گناه و شریر بیزار است آسان مینماید.

با این حال ، قدوسیت موضوعی مهم در کتاب مقدس می‌باشد. در پی قدوسیت بودن، مهرجوئی و خالص بودن همچون عیسی، باید برای هر مسیحی در اولویت زندگی قرار گیرد. دیدگاه «من از تو مقدس‌تر هستم» تا حد زیادی باعث رنجش و ناراحتی و دهشتناک است. اما در عین حال، می‌توانیم به راحتی فراموش کنیم که زیستن در یک زندگی پاک و مقدس به چه معنایی است.

محبت و قدوسیت خدا به گونه‌ای جدایی نا پذیر به هم وابسته هستند. بدون قدوسیت خدا، محبت او در مخاطره گرایش بسوی احساسات خواهد بود؛ بدون محبت او ، قدوسیت خدا جبارانه و غیر مقبول خواهد بود. محبت و قدوسیت ، هر دو از صفات ذاتی و بنیادین او هستند.

قدوسیت ما و روح‌القدس بطور تنگاتنگی با هم در ارتباط هستند. گذشته از هر چیز، نام او روح‌القدس است و «روح تقدس» خوانده می‌شود (رومیان باب ۱ آیه ۴). نام او به ما یادآوری می‌کند که خدا مقدس است و خداوند شوق بیکران دارد

تاگناهـکاران را بـه شـکل و قدوسـیت خویـش مبـدل سـازد.
در ایـن هفتـه بـه مفهـوم مقـدس بـودن و داشـتن زندگـی مقـدس بطـور نزدیک‌تـری نظـر خواهیـم انداخت.
* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۱ فوریه آماده شوید.

یکشنبه

۵ فوریه

قدوسیت خدا

اول پطـرس بـاب ۱ آیـات ۱۴ تـا ۱۶ را بخوانیـد. چـرا انگیـزه نهایـی بـرای قدوسـیت هـمان واقعیـت خـود خداسـت؟ چـه چیـزی بـه شـما انگیـزه میدهـد تـا زندگـی مقدسـی داشـته باشـید؟ خـدا مقـدس اسـت، بـه چـه معنـی می‌باشـد؟

در دیـدگاه عامـه بـر محبـت خـدا تأکیـد گردیـده در حالیکـه قدوسـیت او نادیـده گرفتـه شـده اسـت. در حالـی کـه خـدا محبـت اسـت، ایـده قدوسـیت بیـش از هـر صفـت دیگـری در کتـاب مقـدس بـه نـام خـدا نسـبت داده شـده اسـت (مزامیـر بـاب ۸۹ آیـه ۱۸؛ اشـعیا بـاب ۴۰ آیـه ۲۵؛ ارمیـا بـاب ۵۱ آیـه ۵؛ حزقیـال بـاب ۳۹ آیـه ۷؛ مکاشـفه یوحنـا بـاب ۴ آیـه ۸). قدوسـیت، توصیـف کننـده خلـوص و کـمال فضیلـت از ذات اوسـت. قدوسـیت خـدا بـه ایـن معنـی اسـت کـه او کامـلاً نیکـو و عـاری از شرارت می‌باشـد. قدوسـیت خـدا افضـل بـر صفـات دیگـر او می‌باشـد.

اگـر خدایـی کـه قـادر مطلـق (دارای قـدرت بی‌نهایـت)، عَلیـم (دارای علـم لایتناهـی ، دانـش کامـل و عالـی) و حـاضر و ناظـر (حضـور در هـر جـا و هـر مـکان) اسـت، در کـمال قدوسـیت نمـی بـود، او قدرتـی می‌بـود کـه بایـد بـه درسـتی از او وحشـت می‌داشـتیم. در عـوض، او خدایـی مهربـان اسـت کـه بایـد او را دوسـت داشـته باشـیم.

قـدرت او قدرتـی مقـدس اسـت. رحمـت او رحمتـی مقـدس اسـت. حکمـت او حکمتـی مقـدس اسـت و محبتـش، محبتـی مقـدس می‌باشـد. در ایـن مفهـوم، قدوسـیت الهـی تریـن واژه در میـان همـه کلـمات مقـرّب بـه خداسـت زیـرا مربـوط بـه ذات خـدا می‌شـود. شـاید انـکار قدوسـیت خـدا حتـی بدتـر از انـکار وجـود او باشـد. انـکار وجـود خـدا او را بـی وجـود می‌کنـد امـا انـکار قدوسـیتش، او را خدایـی بـی محبـت و حتـی فرومایـه می‌کنـد.

قدوسـیت خـدا یعنـی او از گنـاه جـدا شـده اسـت و کامـلاً وقـف آن نیکوئـی اسـت کـه مُعـرف آن می‌باشـد. بـه عبـارت دیگـر، قدوسـیت شرط لازم اسـت و نیـز ویژگـی عرفانـی را تداعـی میکنـد. قدوسـیت در بـر دارنـده جدایـی از گنـاه اسـت و وقـف کامـل بـودن بـه جـلال خـدا را میطلبـد.

در اشعیا باب ۶ آیه ۳ و مکاشفه یوحنا باب ۴ آیه ۸ ، خدا را به عنوان «قدوس ، قدوس ، قدوس» توصیف کرده است. هنگامی که نویسندگان کتاب مقدس می‌خواستند بر چیزی مهم تأکید کنند، آن واژه را تکرار می‌کردند تا توجه ما را به آنچه گفته شده است، جلب کنند. عیسی با تکرار کلماتی چون «حقیقتاً، حقیقتاً» (یوحنا باب ۵ آیه ۲۴، باب ۶ آیه ۴۷و همراه با آیات دیگر)، یا اورشلیم، اورشلیم (متی باب ۲۳ آیه ۳۷)، یا صدا زدن اسمی مانند مارتا، مارتا (لوقا باب ۱۰ آیه ۴۱)، توجه ما را به مطلبی مهم جلب می‌کند. از میان تمام صفات خدا، تنها قدوسیت او سه بار پشت سر هم بیان شده است. این موضوع حاکی از مطلبی با بالاترین درجه اهمیت است. در واقع ذات خدا مقدس است. او پاک و نیک است.

اگر خدای قادر مطلق و خالق ما مقدس و با محبت نبود، شما تا چه حد هراس داشتید؟ درباره اینکه چرا باید بسیار از خدا همانگونه که هست سپاسگزار باشیم چه پاسخی دارید؟

دوشنبه

۶ فوریه

ماهیت تقدس

«هرچه به عیسی نزدیک‌تر می‌شوید، به دیده خود بیشتر خطاکار به نظر می‌رسید؛ چرا که بصیرتی شفافتر داشته و عیوب شما در مقایسه با ذات بی نقص او جامع و قابل تشخیص خواهد بود. این مطلب شاهدی است که خدعه های شیطان قدرتشان را از دست داده که بموجب آن اثر احیاء کننده روح خدا شما را بیدار میکند.»
– الن جی. وایت، Ellen G. White, Steps to Christ, pp. 64, 65

افسسیان باب ۱ آیه ۴ و باب ۵ آیات ۲۵ تا ۲۷ و عبرانیان باب ۱۲ آیه ۱۴ را بخوانید. هدف خدا برای قومش و کلیسایش چیست؟

قدوسیت هم موهبت و هم فرمان خدا می‌باشد. از این رو، ما باید برای آن دعا نموده و هر روزه در پی آشکار کردن آن باشیم. تقدس ثمره روح است که در زندگی ما جلوه میکند همچنانکه هر روزه با روح و مسیح گام برمیداریم (غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶، ۲۲ و ۲۵). تقدس یک واژه است، مسیح‌وار بودن. یعنی به عیسی تعلق داشته و از روی عشق و علاقه و متعهدانه از او فرمانبرداری کرده و بیش از پیش همچون او شویم.

معنای اصلی که به مفهوم قدوسیت مربوط می‌باشد، بر جدا شدن و کنار گذاشته شدن برای خدمت خاص خدا دلالت دارد. همچنین از سوی دیگر، قدوسیت حاکی از کیفیات و ویژگیهای روحانی و عرفانی است، از جمله عادل و پاک بودن در حضور خدا را متبادر میسازد. هر دو جنبه باید در کنار هم نگه داشته شوند.

ایمانداران در عهد جدید به دلیل رابطه منحصر بفردشان با عیسی که آن‌ها را برای هدفی خاص کنار می‌گذارد، مقدس خوانده می‌شوند. مقدس بودن، آن‌ها را از نظر اخلاقی عالی و بی‌گناه نمی‌کند، اما ایشان را تغییر می‌دهد تا بتوانند زندگی پاک و مقدس را آغاز کنند (با اول قرنتیان باب ۱ آیه ۲ جایی که پولس اهالی قرنتس را مقدس می‌خواند، اگرچه بی‌گناه و عالی نیستند، مقایسه کنید). به ایمان‌داران پند داده شده است که قدوسیت را دنبال کنند که بدون آن هیچ‌کس خداوند را نخواهد دید (عبرانیان باب ۱۲ آیه ۱۴). پذیرش ایمانداران توسط خدا از ابتدا عالی است، با این وجود رشد ما در تقدیس روندی مادام‌العمر می‌باشد و همواره نیازمند این است که ادامه یابد تا ما هر چه بیشتر به تصویر بی عیب او که ما را نجات داده است، تبدیل بشویم.

بین مقدس بودن و با این حال بدنبال قدوسیت بودن تنشی وجود دارد. چگونه بدنبال قدوسیت بودن ما در صورتی که بدانیم هم اکنون به خدا تعلق داریم و اینکه بدلیل فداکاری عیسی برایمان، نزد او پذیرفته شده‌ایم، متفاوت می‌شود؟

سه شنبه

۷ فوریه

مأمور تقدیس

اول قرنتیان باب ۶ آیه ۱۱، تیطوس باب ۳ آیه ۵ و عبرانیان باب ۱۳ آیه ۱۲ درباره تقدیس به ما چه می‌گویند؟

تقدیس ما با ایمان (عبرانیان باب ۱۱ آیه ۶) از طریق قدرت روح‌القدس محقق شده است (دوم تسالونیکیان باب ۲ آیه ۱۳، اول پطرس باب ۱ آیه ۲). پولس رسول می‌نویسد: «ولی اکنون از گناهان خود پاک شده‌اید و جزو مقدّسین خدا گشته و به نام عیسی مسیح خداوند و روح خدای ما کاملا نیک محسوب شده‌اید» (اول قرنتیان باب ۶ آیه ۱۱). عیسی در ما رشد مادام‌العمر در قدوسیت را بوجود می‌آورد و میوه

روح را در ما آشکار می‌سازد. شباهت ما به او «از خداوند که روح است» نشات گرفته میشود (دوم قرنتیان باب ۳ آیه ۱۸).

غلاطیان باب ۵ آیات ۱۶ و ۱۷ را بخوانید. پولس در این آیات چه چیزی به ما می‌گوید؟

هر ایمانداری در وجود خود در حال جنگ و ستیز است. تنشی که همه ما با آن روبرو هستیم و برآمده از این واقعیت می‌باشد که گناه در وجود ما ساکن است (رومیان باب ۷ آیه ۲۰). پولس رسول از این نبرد مطلع بود و زمانی که به پایان زندگی خویش نزدیک میشد نوشت: «بلی ای برادارن من هنوز آنکه باید باشم نیستم اما تمام نیروی خود را صرف یک کار میکنم و آن اینکه گذشته را فراموش کنم و با انتظار و امید به آنچه در پیش است چشم بدوزم و بکوشم تا به خط پایان مسابقه برسم و جایزه را به چنگ آورم که برای آن خدا ما را بسوی آسمان فرا میخواند و همه اینها در اثر فداکاری است که مسیح برای ما انجام داده است» (فیلیپیان باب ۳ آیات ۱۳و ۱۴).

عبرانیان باب ۱۲ آیات ۱ و ۲ را بخوانید. نبرد ایمان چیست که ما باید بر ضد گناه به پیروزی دست یابیم؟

نبردی که ما به آن فراخوانده شده‌ایم، این است که «به عیسی چشم بدوزیم که چنین ایمانی را در قلب ما ایجاد کرده و آنرا کامل خواهد ساخت » (عبرانیان باب ۱۲ آیه ۲). اغلب اوقات در مذهبمان خود محور هستیم. به جای تمرکز بر خدا که می‌تواند به ما پیروزی بر گناه عطا کند ، چه بسا بیشتر بر پیروزی‌ها و شکست‌های خود تمرکز می‌کنیم. وقتی روح‌القدس به ما کمک می‌کند تا به عیسی چشم بدوزیم، آنگاه دیگر هیچ تمایلی به گناه نخواهیم داشت و هر چیزی که به سادگی ما را آشفته می‌کند، به کنار گذاشته می‌شود (عبرانیان باب ۱۲ آیه ۱). اما زمانی که ما بر گناهان و کاستی‌هایمان تمرکز می‌کنیم، به خودمان و نه به عیسی نگاه می‌کنیم. این ما را به شکستی آسان منتهی می‌کند، زیرا با مشاهده شکست‌هایمان، می‌توانیم به راحتی دلسرد بشویم. اگر چه با مشاهده عیسی، ما تشویق شده و می‌توانیم با پیروزی زندگی کنیم.

اگر کسی از شما بپرسد، من چگونه آن پیروزی بر گناه که در کتاب مقدس به من وعده داده شده است را بدست آورم؟ شما چه پاسخی می دهید و چرا؟ پاسخ‌هایتان را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

چهارشنبه

۸ فوریه

ضابطه قدوسیت، حکم خدا می‌باشد

ما می‌دانیم که خدا ما را فرا می‌خواند که احکامش را نگه داریم. اگرچه این پرسش مطرح می‌شود که، چرا باید احکامش را نگه داریم در حالی که از این راه نجات نمی‌یابیم؟ پاسخ در ایده قدوسیت یافت می‌شود.

رومیان باب ۷ آیه ۱۲ و اول تیموتائوس باب ۱ آیه ۸ را بخوانید. پولس چه صفاتی را برای توصیف احکام بکار برده است؟ احکام چگونه شخصیت خدا را انعکاس می‌دهند؟

احکام خدا مقدس، عادلانه و نیک هستند. این سه صفت بدرستی کفایت میکنندکه توصیف کننده خدا باشند. از این رو، احکام بیانگر ذات و خصلت خدا هستند.

پُر از روح زندگی کردن به این معنی است که ما بر طبق احکام خدا زندگی کنیم. احکام، اصول و قاعده ای غیر قابل تغییر در قدوسیت او می‌باشند. معیاری که این احکام تعیین می‌کنند، درست مانند خدا غیر قابل تغییر هستند. عیسی تصریح نمود که احکام منسوخ نشده‌اند بلکه تمام بخش‌های آن باید تحقق یابند (متی باب ۵ آیات ۱۷ تا ۱۹). رعایت کردن احکام، قانون‌گرایی نیست؛ بلکه نشانی از وفاداری می‌باشد. احکام ما را نجات نمی‌دهند. هرگز نمی‌توانند. احکام هرگز شیوه ای برای نجات ما نیستند. در عوض، مسیر نجات‌یافتگان هستند. احکام به اصطلاح کفش‌هایی هستند که با محبت در آن‌ها قدم بر داشته و خود را نشان می‌دهد. به این دلیل است که عیسی با شیواترین لحن ممکن گفت: «گناه افزون شود، محبّت بسیاری سرد خواهد شد» (متی باب ۲۴ آیه ۱۲). محبت زمانی که احکام نادیده گرفته می‌شوند، تقلیل می یابد.

رومیان باب ۱۳ آیه ۱۰ و متی باب ۲۲ آیات ۳۷ تا ۴۰ را بخوانید. چرا محبت

درحالـی کـه قاعـده و معیـار تقـدس، احـکام خـدا هسـتند، مرکـز قدوسـیت او محبـت اسـت. محبـت پاسـخ بـه عمـل رسـتگار کننـده خـدا می‌باشـد و بـا وفـاداری آشـکار می‌شـود. بـدون وفـاداری و علاقـه بـه رعایـت احـکام نمیتوانیـد شـاگرد و پیـرو خوبـی بـرای عیسـی باشـید. در حالـی کـه حفـظ لغـات احـکام بـدون محبـت امکان‌پذیـر اسـت، امـا نشـان دادن محبـت حقیقـی بـدون حفـظ و رعایـت احـکام در عمـل امکان‌پذیـر نیسـت. محبـت حقیقـی وفـاداری را می‌طلبـد. محبـت، احـکام را منسـوخ و باطـل نمی‌کنـد بلکـه آن‌هـا را کامـل میکنـد.

چـرا احـکام جلـوه دهنـده محبـت خـدا بـرای مـا هسـتند؟ محبـت و اطاعـت چگونـه بـه هـم مرتبـط هسـتند؟

پنجشنبه

۹ فوریه

در پی قدوسیت بودن

مزامیـر باب ۱۵ آیـات ۱ و ۲، افسسـیان بـاب ۴ آیـات ۲۲ تـا ۲۴ و دوم تیموتائـوس بـاب ۲ آیـه ۲۱ را بخوانیـد. ایـن آیـات دربـاره تقـدس بـه مـا چـه می‌گوینـد؟

تقـدس پیـش‌شرط بهـره منـد شـدن از دوسـتی بـا خداسـت. پیـش‌شرط مفیـد فائـده بـودن بـرای خداسـت. مـا حقیقـت ایـن عبـارت را می‌دانیـم: «یـک عمـل بکاریـد، یـک عـادت درو کنیـد؛ یـک عـادت بکاریـد، یـک شـخصیت درو کنیـد.» و مـا ممکـن اسـت ایـن را اضافـه کنیـم، «شـخصیت سرنوشـت اسـت.»

تنهـا چیزهایـی کـه مـا بـا خـود بـه آسـمان می‌بریـم، خصلـت هایـمان خواهنـد بـود. (ایـن نـام نیـک اسـت کـه میمانـد).

اگرچـه بوجـود آوردن عـادات و صفـات جدیـد، (خودتقدیسـی) بـا تـلاش شـخصی نیسـت. شـکل‌گیری عـادت شـیوه ای معمولـی اسـت کـه روح‌القـدس مـا را بـا قدوسـیت بـه تحقـق آن هدایـت می‌کنـد. عادتهـا در گام برداشـتنهای مسـیحی مـا مهـم هسـتند، بویـژه آن عاداتـی کـه در ارتبـاط بـا فضیلتهـای کتـاب مقدسـی رشـد میکننـد از قبیـل: صـبر، محبـت، وفـاداری، مهربانـی، نیکـی، ملایمـت و خویشـتنداری.

هنگامی که روح‌القدس قلب‌های ما را پُر کند، بدون شک ما برای خدا فعال خواهیم بود. اما اغلب اوقات، فراموش می‌کنیم که این خداست که ما را تقدیس می‌کند و کار خوبی که در ما آغاز کرده بود را به پایان خواهد رسانید (فیلیپیان باب ۱ آیه ۶). گاهی چنان گرفتار انجام کارهای گوناگون برای خدا هستیم که فراموش می‌کنیم زمانی را برای او اختصاص داده و در دعا با او محظوظ شویم. وقتی برای دعا وقت نداشته باشیم، در واقع فرصتی برای مسیحی بودن نداریم.

شاید دانش و توفیق، چنان ما را به خود متکی و خود رای کرده باشد که فکر میکنیم مهارت‌ها و برنامه‌های خوب حق بی چون و چرای ما بوده و ما با خود اتکائی به چنین مرحله ای رسیده ایم. از این رو فراموش می‌کنیم که بدون مسیح و روح‌القدس، به هیچ توفیقی نائل نخواهیم شد.

فعالیت شدید، قدوسیت نیست. مردمی وجود خواهند داشت که فکر می‌کنند کارهای بزرگی برای خداوند انجام داده‌اند در حالی که در واقع اصلاً از او پیروی نمی‌کرده اند. «بسا در آن روز مرا خواهند گفت: «خداوندا، خداوندا، آیا به نام تو نبوّت ننمودیم و به اسم تو دیوها را اخراج نکردیم و به نام تو معجزات بسیار ظاهر نساختیم؟» (متی باب ۷ آیات ۲۲ و ۲۳ را ببینید). تفاوت بزرگی میان فراخوانده شدن توسط خدا و کشیده شدن برای انجام کاری برای او وجود دارد. اگر در ابتدا زمان کافی را برای شنیدن فراخوان خدا صرف نکرده باشیم، آنگاه در همه کارهایی که انجام می‌دهیم در خطر خود رایی و خود سر بودن خواهیم بود. اما هیچ قدرت، نیرو، آرامش و برکتِ بادوامی در رابطه با کار ما وجود نخواهد داشت، اگر از فراخوانی الهی منشاء نگرفته باشد. برای تقدیس شدن ، هر شخص در حد اعلی نیاز دارد که زمان خاصی را با خدا گذرانده و صدای او را بشنود و از کلام او با هدایت روح القدس قوتی تازه بیابد. این زمان وقف شده به کارمان ارزش و اعتباری خاص و قدرتی متقاعد کننده خواهد بخشید.

جمعه

۱۰ فوریه

تفکری فراتر:

فصل "به آسمان چشم بدوزید" از کتاب دروس تمثیلی مسیح اثر الن جی وایت صفحات ۹۵-۱۰۲ را مطالعه کنید

چگونه میتوانیم دست یازیدن به قدوسیت خدا را آغاز کنیم هنگامی که طبیعت ما سقوط کرده و به فساد گرائیده است در حالیکه طبیعت خدا بطور محض مقدس میباشد؟ قدوسیت خدا او را جدا از جهان گناه و مرگ تعریف میکندکه بشر در وضعیت فعلی از تجربه آن عاجز است. با این وجود، در اینجا شگفت‌انگیز ترین چیز را داریم: خدا به ما این فرصت را می‌دهد که در تقدس او شریک بشویم. این همان

چیزی است که به آن رابطه عهد گفته میشود.«تمامی جماعت بنی اسرائیل را خطاب کرده، به ایشان بگو: مقدس باشید، زیرا که من یهوه خدای شما قدوس هستم» (لاویان باب ۱۹ آیه ۲). یا همانطور که کتاب عبرانیان می گوید: «خداوند می‌گوید اینک ایامی می‌آید که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه استوار خواهم نمود... و خداوند می‌گوید این است آن عهدی که بعد از آن ایام با خاندان اسرائیل استوار خواهم ساخت که احکام خود را در خاطر ایشان خواهم نهاد و بر دل ایشان مرقوم خواهم داشت و ایشان را خدا خواهم بود و ایشان مرا قوم خواهند بود» (عبرانیان باب ۸ آیات ۸ و ۱۰). در این آیات می‌توانیم رابطه میان تقدس، عهد و احکام را ببینیم. ما بدون اطاعت از احکام خدا نمی‌توانیم مقدس باشیم و ما از احکام او اطاعت می کنیم همانگونه که از خود او اطاعت میکنیم. روح القدس احکام او را در قلوب و افکار ما می نویسد. این امتیاز مقدسی برای ماست: «برای اینکه بتوانیم در قدوسیت او شریک شویم» (عبرانیان باب ۱۲ آیه ۱۰)، که با اطاعت از روی مهر و علاقه به احکام او ابراز می‌کنیم.

سوالاتی برای بحث

۱. جواب مربوط به سوال روز سه شنبه در باره اینکه " اگر کسی از شما بپرسد چگونه وعده پیروزی بر گناه در زندگی آنان درک خواهد شد را مرور کنید. به آنان چه خواهید گفت؟

۲. این جمله که احکام خدا بر قلب و ذهنمان نوشته شده به چه معنی است؟ چرا این احکام با آنچه بر لوحهای سنگی نوشته شده متفاوت می‌باشد؟

۳. وقتی به قدوسیت خدا می اندیشید، به چه چیزی فکر می‌کنید؟ در کلاس نظرات همه درباره تصورشان از تقدس خدا را بشنوید. عیسی درباره قدوسیت خدا چه چیزی را برای ما آشکار می‌کند؟

۴. اساس و شالوده تقدس ما چیست؟ قدوسیت چگونه بدست می‌آید؟

۵. در این هفته در مطالعه روز چهارشنبه بیان شد که: احکام ما را نجات نمی‌دهند. هرگز نمی‌توانند. احکام هرگز طریق ما برای رستگاری نیستند. بلکه مسیر نجات یافتگان است. این دیدگاه چگونه به ما در درک نقش احکام برای مسیحیان مقدس که روح‌القدس در ایشان کار می‌کند، کمک می کند؟

روح‌القدس و ثمره روح

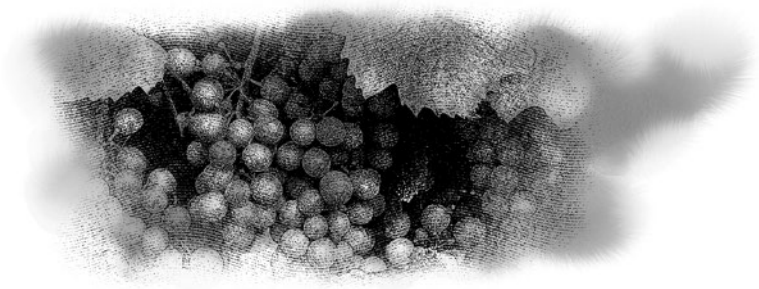

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۱۵ آیات ۱ تا ۱۱؛ غلاطیان باب ۵ آیه ۲۲؛ اول قرنتیان باب ۱۳؛ رومیان باب ۱۴ آیه ۱۷؛ افسسیان باب ۵ آیه ۹ ؛ متی باب ۵ آیه ۵.

آیه حفظی: **«اما ثمراتی که روح‌القدس به بار می‌آورد: محبت، خوشی، آرامش، بردباری، مهربانی، خیرخواهی، وفاداری، فروتنی و خویشتنداری است که هیچ قانونی که بر خلاف چنین کارها باشد وجود ندارد» (غلاطیان باب ۵ آیات ۲۲ و ۲۳).**

ثمره روح عصاره حقیقت زندگی مسیحی می باشد. در حالی که پولس رسول نُه جنبه گوناگون این ثمره را بیان می‌کند، با وجود این یک محصول است و باید در مجموع و بطور کلی ادراک شود. ثمره روح به ما نمی گوید که یک فرد از طریق عطایا و استعدادهای روحانی، ممکن است قادر به انجام چه کاری برای خدا باشد. در عوض، نشان می دهد که یک فرد چگونه برای خدا زندگی می کند. می گوید که آن انسان حقیقتا کیست. تمام فضیلتهایی که در آیات ۲۲ و ۲۳ باب ۵ غلاطیان بیان شده اند در عیسی مسیح وجود دارند. از این رو ثمره روح، زندگی عیسی مسیح در وجود ما می باشد که از طریق قدرت روح القدس امکان پذیر شده است.

ثمره روح چیزی نیست که تنها با تلاش بشری بدست آید. بوجود آوردن و بنمایش گذاردن برخی از این فضایل مشابه از طریق ممارست و پشتکار و نیروی اراده امکان پذیر است. اما این همان چیزی نیست که روح القدس در ما انجام می دهد. چیزی که ما خود تولید می کنیم در مقایسه با واقعیت مانند میوه های مصنوعی است. میوه های شمعی مصنوعی است. آنها از دور به همان زیبایی هستند، اما طعم آنها

را نمیتوان با میوه واقعی مقایسه کرد چرا که اصلا قابل خوردن نیستند. میوه واقعی حاصل کارخانه صنعتی نیست. میوه روح حاصل یک ارتباط است. وقتی روح القدس ما را از طریق کلام او به عیسی مرتبط میسازد آنگاه تجلی ویژگیها و خصایل او در زندگی ما آغاز میشود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۸ فوریه آماده شوید.

یکشنبه

۱۲ فوریه

شرایط ثمردهی

یوحنا باب ۱۵ آیات ۱ تا ۱۱ را بخوانید. چرا ثمره تنها از رابطه ای پویا با تاک حقیقی یعنی عیسی بوجود آید؟ چرا پایداری در شبیه عیسی شدن بسیار مهم است؟ چگونه میتوانیم در او پایدار باشیم؟

نخستین راز برای یافتن ثمره اصیل مسیحی، پایداری در مسیح است. جدا از مسیح نمی توانیم ثمره روحانی واقعی تولید کنیم. ثمره روح از خارج تحمیل نمی شود بلکه نتیجه زندگی باطنی مسیح با ماست. در آیات ۱ تا ۱۱ باب ۱۵ یوحنا، عیسی به ما میگوید که ثمر دهی نتیجه جریان حیات بخش مسیح یعنی آن تاک حقیقی است که آن زندگی در شاخه های ایمانداران جاری است. رشد میوه کار خداست که از طریق عیسی مسیح انجام میشود.

مسئولیت ایماندار ماندن و پایداری در مسیح شدن می باشد. هنگامی که مسیح در افکارمان ساکن می شود، آنگاه او در اعمال ما نمایان خواهد شد. عیسی در وجود ما زندگی میکند. آنگونه که مسیح زندگی کرد در ما بازتولید خواهد شد به مفهومی که ما شخصیت او را منعکس خواهیم کرد.

ثمره روح ، شخصیت عیسی است که توسط روح القدس در پیروان مسیح بوجود می آید. هنگامی که مسیح در ما ساکن می شود «اگر تحت فرمان روح‌القدس به سر بریم به هیچ وجه خواهش‌های نفس را ارضا نخواهیم کرد» (غلاطیان باب ۵ آیه ۱۶).

به گفته عیسی: «همین طور درخت خوب میوه نیکو به بار می‌آورد و درخت فاسد میوه بد. درخت نیکو نمی‌تواند میوه بد به بار آورد و نه درخت فاسد میوه نیکو» (متی باب ۷ آیات ۱۷ و ۱۸). ثمره خوب محصول طبیعی رابطه پایدار ما با عیسی از طریق روح القدس می باشد. هنگامی که ما با فعالیت های باطنی روح در قلبمان همکاری می‌کنیم، ثمره روح در زندگیمان مشهود می شود. شخصیت ما تغییر خواهد کرد تا شخصیت عیسی مسیح را در هر گفتار و کردار و پنداری، منعکس کند.

روح القدس به ما قدرتی خواهد بخشید که پیروزمندانه زندگی کنیم و فضایلی را پرورش دهیم که خصوصیات فرزندان خدا می باشند.

پولس رسول در دوم تیموتاوس باب ۳ آیه ۵ مردمی را تشریح میکندکه »بظاهر افرادی مومن اما در باطن بی ایمان خواهند بود«. تفاوت میان یک زندگی مذهبی و یک زندگی که سرشار از روح القدس چیست؟ چگونه می توانیم بدانیم که چه نوع زندگی داریم؟

دوشنبه

۱۳ فوریه

ثمره محبت

غلاطیان باب ۵ آیه ۲۲ و اول قرنتیان باب ۱۳ را بخوانید. چرا محبت نخستین و مهمترین جنبه ثمره روح می باشد؟ چگونه محبت سایر جنبه های این ثمره را تحت تاثیر قرار می دهد؟

محبت به طور شایسته ای خصوصیات مختلف ثمره روح را هدایت و به کمال می رساند و بر کل ثمره تاثیر میگذارد. به نوعی همه خصوصیاتی که فهرست شد، می توانند به عنوان جنبه های محبت در نظر گرفته شوند. از آنجایی که خدا محبت است (اول یوحنا باب ۴ آیه ۸)، بزرگترین فضیلت مسیحی محبت می باشد (اول قرنتیان باب ۱۳ آیه ۱۳). محبت خدا شالوده و منبع سایر خوبی ها می باشد. محبت خدا از طریق روح القدس در درون قلب های ما وارد می شود (رومیان باب ۵ آیه ۵). محبت شاهدی بر این مدعاست که ما فرزندان خدا هستیم.

این محبت چیزی بسیار فراتر از عاطفه بشری می باشد. محبت نتیجه پایداری و دوام در مسیح است. چنین محبتی سخاوتمندانه است که ما سزاوارش نیستیم. محبت به تنهایی قدرت تحول کننده دارد. محبت الهی با طبیعت لطیف و در عین حال قوی، گناهکار را به توبه هدایت می کند و تمایل برای چیزی بهتر را بر می انگیزد. محبت قادر است وحدت و مودّت ایجاد کند - حتی برای کسانی که قبلا دشمن بوده اند (لوقا باب ۶ آیات ۲۷ و ۲۸؛ رومیان باب ۵ آیه ۸). بنابراین، با محبتی که ما نسبت به یکدیگر داریم، جهان خواهد دانست که مسیحیان در واقع پیروان عیسی مسیح هستند (یوحنا باب ۱۳ آیه ۳۵). این ثمره محبت همچنین مسیحیان را به درک متقابل

و حساسیت نسبت به یکدیگر هدایت میکند.

جالب توجه است که بهترین شرح از محبت دقیقا در باب ۱۳ اول قرنتیان میان باب های ۱۲ و ۱۴ می آید. این دو باب مربوط به عطایای روح هستند. اگر چه باب ۱۳ با ثمره روح یعنی محبت سر و کار دارد. حتی عطایای عالی بدون محبت هیچ هستند. عطایای روح بدون ثمره روح، قدرتی ندارند و برکتی را که خدا در مد نظر دارد بوجود نمی آورند. در صورتی که محبت مانند چسبی است که تمام فضیلتهای دیگر ثمره روح را به یکدیگر متصل و متحد می نماید و به هر کاری که ما انجام می دهیم صحت می بخشد.

زندگی شما در کدام قسمت از ویژگی محبت بی بهره است؟ از روح القدس بخواهید که شما را نسبت به کسانی که در زندگی روزانه با ایشان سر و کار دارید سرشار از محبت نماید. به یاد داشته باشید که خدا نیز ما را از طریق مردم دیگر محبت می کند. چگونه می توانید به دیگران محبت خودرا نشان دهید؟ محبت چگونه بر سایر صفات اشاره شده در ثمره روح تاثیر می گذارد؟

سه شنبه

۱۴ فوریه

شادمانی،آرامش و صبر

آیه ۱۷ باب ۱۴ رومیان چنین می گوید: «زیرا پادشاهی خدا خوردن و نوشیدن نیست بلکه شامل نیکی و آرامش و خوشی در روح‌القدس است.» به این معنی که لذت واکنش محبت به وفور برکات خدا و رحمت و بخشش می‌باشد.

اکنون شادمانی بشر اغلب بر چیزهای زمینی تمرکز یافته است و تحت تأثیر شرایطی قرار گرفته اندکه ما را احاطه کرده اند. اگر چه آن شادی که در ثمره روح ریشه دارد، بر خدا و آنچه که برای ما انجام داده است، تمرکز دارد ولی تحت تاثیر شرایط پیرامونی قرار نمیگیرد. ما قوم خدا باید شادمان باشیم. این بدین معنا نیست که باید همواره لبخند بزنیم حتی با اینکه لبخندی دوستانه چیزهای زیادی بیان می کند. اعتماد ما به خدا، دلایل بیشماری عرضه میدارد تا برای آنچه که برای ما و در وجود ما انجام داده با حظ توصیف ناپذیری شادمان باشیم. شادی روحانی نتیجه ایمان عملی می باشد.

یوحنا باب ۱۴ آیه ۲۷ و رومیان باب ۱۴ آیه ۱۷ را بخوانید. آرامش چگونه به کار روح القدس مرتبط است؟

آرامش پایدارتر از شادی است. آرامش نتیجه عادل شدن بوسیله ایمان در خداوند ما عیسی مسیح است (رومیان باب ۵ آیه ۱). هنگامی که در آرامش با خدا هستیم، روح القدس ما را به آرامش و صبر در برابر دیگران هدایت می کند. به این دلیل که خدای آرامش از طریق روح القدس با ما خواهد بود (فیلیپیان باب ۴ آیه ۹)، ما نسبت به دیگران ستیزه جو و کینه توز نخواهیم بود. در عوض به دنبال داشتن یک زندگی تا حد امکان آرام نسبت به دیگران خواهیم بود (رومیان باب ۱۲ آیه ۱۸).

دوم پطرس باب ۳ آیه ۹ را بخوانید. صبر چگونه شخصیت خدا را انعکاس می دهد؟

صبر یک صفت رایج بشری نیست. به این معنی است که حتی زمانی که شرایط به خوبی پیش نمی رود، با دیگران و اوضاع کنار بیاییم. با این وجود حتی در مشکلات تنها نیستیم. خدا ما را از طریق روح مقدس خویش حفظ می نماید و در ما صبر ایجاد می کند که این صفت مخصوص ایمانداران پایان زمان می باشد (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲). تنها کسانی که هدفی ارزشمند دارند می توانند صبور باشند.

چه میزان از ثمرات شادمانی، آرامش و صبر را در زندگیتان تجربه می کنید؟ در کدامیک از این زمینه‌ها نیاز دارید که در شما کار بیشتری انجام شود؟

چهارشنبه

۱۵ فوریه

مهربانی، خیرخواهی و وفاداری

اول قرنتیان باب ۱۳ آیه ۴ را بخوانید. چرا مهربانی واقعی چنین جذابیت مثبتی برای دیگران دارد؟ مهربانی خدا در قبال بشریت را در کجا میبینید؟

«مهربانی» واژه ای است که غالباً برای توصیف برخورد خدا با قوم وی بکار برده شده است. مهربانی برخورد ما را نیز با دیگران در شکست هایشان توصیف می کند. خدا می توانست در برخورد با خطاهای ما بسیار خشن عمل کند. با این حال او مانند پدری با محبت که با فرزندی در حال یادگیری برخورد می کند، با ما رفتار می کند (هوشع باب ۱۱ آیات ۱ تا ۴). شاید هیچ چیز بیشتر از نامهربانی، شهادت و خدمت مسیحی ما را بی اعتبار نسازد. مهربان بودن هزینه ای ندارد اما می تواند دری به قلب طرف مقابل بگشاید. مهم نیست که تا چه حد در سرزنش کردن سختگیر باشیم، لازم نیست که در برخوردمان با دیگران با وجود خطاها و مسائل شان، نامهربان باشیم. سرزنش از روی محبت شاید بزرگترین نشانه اصالت شخصیت باشد.

آیه ۹ باب ۵ افسسیان را بخوانید. در این آیه چه چیزی خیرخواهی را همراهی می کند؟

خیرخواهی یعنی محبت در عمل خیرخواهانه که به عنوان ثمره روح رشد می کند و همچنین شامل کارها و اعمال نیک می باشد. خیرخواهی به دیگران کاری محبت آمیز است. روح القدس در ارتباط با کسانی که با آنان در ارتباط هستیم باعث جریان مثبت در خیر خواهی میشود.

آیه ۲۲ باب ۵ غلاطیان را بخوانید. چرا مهم است که در گام برداشتنهای مسیحی با خدا قابل اطمینان و وفادار باشیم؟

چیزی که در اینجا مد نظر است، باید وفاداری شخصیت و رفتاری باشد که توسط روح القدس بروز می کند. وفاداری به معنی قابل اطمینان یا معتبر بودن است. کسانی که وفادارند آنچه را که وعده می دهند انجام می دهند. وفاداری همچنین یکی از خصوصیات عیسی مسیح می باشد که «شاهد امین» نامیده می شود (مکاشفه یوحنا باب ۱ آیه ۵) و خصوصیت خدای پدر که وعده های خود را انجام می دهد و در کاری که می کند وفادار است (اول قرنتیان باب ۱ آیه ۹، باب ۱۰ آیه ۱۳؛ اول تسالونیکیان باب ۵ آیه ۲۴؛ دوم تسالونیکیان باب ۳ آیه ۳). ما در وفاداریمان، تصویر خدا را در زندگی خود انعکاس می دهیم. «برای خدا بزرگی کاری که انجام میدهیم مهم نیست بلکه نیتها و انگیزه هایی است که بر پایه آنها عمل می کنیم. او به خیرخواهی و وفاداری بیشتر از بزرگی کار انجام شده پاداش می دهد.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 510, 511.

پنجشنبه

ملایمت و خویشتنداری

غلاطیان باب ۵ آیه ۲۳ و متی باب ۵ آیه ۵ را بخوانید. چرا فروتنی یا ملایمت برای رهبری مسیحانه مهم است؟

ملایمت یا فروتنی به معنی ضعف نمی باشد و به معنی بزدلی یا فقدان رهبری نیست. در مقابل موسی فروتن‌ترین مرد روی زمین نامیده می شد (اعداد باب ۱۲ آیه ۳)؛ با این حال او رهبر قدرتمند قوم خدا بود. مردم فروتن دارای خصوصیات خشن ، ستیزه جو یا خودخواهانه و تهاجمی نیستند. در عوض آنها با روحیه ای ملایم خدمت می کنند. حِلم و فروتنی تجلی ظاهری و ایمان و اطمینانی باطنی است، مطمئناً نه از خود بلکه از قدرت خداست که در درون ما کار می کند. اغلب اوقات، کسانی که پر هیاهو، خشن و جسور هستند در واقع عدم امنیت و ترس خود را می پوشانند.

غلاطیان باب ۵ آیه ۲۳ و امثال سلیمان باب ۱۶ آیه ۳۲ را بخوانید. زمانی که ما خویشتنداری را بکار نبندیم، چه بدبختی ببار می آید؟ اگر اعتدال داشته و خویشتندار باشیم چه برکاتی نصیب ما خواهد شد؟

آخرین جنبه ثمره روح، اعتدال و خویشتنداری می باشد. این جایی است که همه ما باید مراقب باشیم، زیرا چه کسی تاکنون در زمینه خویشتنداری دست و پنجه نرم نکرده است؟ هر فردی پیش از آنکه بتواند شهر، جامعه یا کلیسایی را اداره کند، باید توانایی کنترل نفس خود را داشته باشد. میانه روی حقیقی نه تنها کنترل داشتن بر غذا و نوشیدنی است بلکه کنترل بر همه جنبه های زندگی می باشد.

همه جنبه هایی که در بالا اشاره شد بخشی از یک ثمره روح هستند. وقتی که کتاب مقدس کار خدا در زندگی ما را توصیف می کند، جنبه های اخلاقی تقدس، بر عطایای جذاب اولویت دارند. مسیح گونه بودن در همه ابعاد آن چیزی است که واقعا در زندگی ایماندار اهمیت دارد. به این دلیل که ثمره روح نشانه شاخص متداول در میان همه ایمانداران در هر کجا است و یک اتحاد آشکار را در کلیسای او بوجود می آورد.

درباره بخش هایی از زندگیتان که باید تسلط بیشتری بر نفستان داشته باشید، بیندیشید. شاید شما در یک زمینه بر نفستان تسلط داشته باشید اما در زمینه دیگر چنین نباشد؟ چرا مهم است که از طریق قدرت خدا، بر تمام ابعاد زندگیمان کنترل داشته باشیم؟ پاسخ هایتان را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

جمعه

۱۷ فوریه

تفکری فراتر:

«آیات ۲۲ و ۲۳ باب ۵ غلاطیان در زبان امروزی ممکن است اینگونه خوانده بشوند:

ثمره روح حالتی دلپذیر و مشفقانه است - از خود روحی درخشان با خلق و خویی بشاش نشان میدهد - رفتاری ملایم و فکری حلیم دارد - در شرایطی چالش بر انگیز و با مردمی مشکل ساز از خود صبر بردبارانه بروز میدهد - دارای بصیرت با حسی برای ابراز همدردی و مبادی آداب است - با سعه صدر قضاوت میکند و سخاوتمندانه خیرات میدهد و نیکوکاری میکند - تحت هر شرایطی وفادار و قابل اطمینان است - خویشتن خویش را برای خوشی دیگران با تواضع بفراموشی میسپارد - در همه امور کاردان و خویشتندار بوده که در نهایت کمال، پری را از خود به منصه ظهور میرساند.

این خصایل به نوعی ثمره روح می باشد. همه چیز در واژه ثمره خلاصه می شود. این ثمره با تلاش کردن میسر نمیشود بلکه با تسلیم شدن امکان می یابد؛ با نگرانی نیست بلکه با اطمینان کردن است؛ نتیجه اعمال نیست بلکه نتیجه ایمان است. - اس. چادویک، S. Chadwick, in Arthur Walkington Pink, The Holy Spirit (Bellingham, Wash.: Logos Bible Software, n.d.), chapter 30

«اگر عشق به حقیقت در قلبتان وجود داشته باشد، حقیقت از کلامتان جاری خواهد شد. از امید متبارکی که در عیسی دارید سخن خواهید گفت. اگر در قلبتان محبت داشته باشید، به دنبال بنا کردن و بهبود شرایط برادرتان در مقدس ترین ایمان خواهید بود. اگر واژه ای علیه شخصیت دوست یا برادرتان بیان شد، این شرارت را تشویق نکنید. این کار دشمن می‌باشد. با محبت به گوینده یاد آوری کنید که کلام خدا چنین مکالماتی را منع می کند.» - الن جی. وایت، Ellen G. White, Ye Shall Receive Power, p. 76.

سوالاتی برای بحث

۱. در کلاس درباره آخرین پرسش پایان مطالعه روز پنج شنبه در مورد نیاز بر تسلط بر نفس، صحبت کنید. اگر ما با فیض نجات یافته ایم، چرا پیروزی بر گناه چنین اهمیت دارد؟ گذشته از هر چیز آیا مژده انجیل درباره بخشش گناهان نیست؟ در عین حال به شخصیت یهودا و کاری که گناه آز و طمع با او انجام داد، بیندیشید. ما چه چیزی می توانیم درباره پاسخ به پرسش مربوط به لزوم پیروزی، از این مثال بیاموزیم؟ همچنین، آنچه که الن جی. وایت در اینجا می گوید چگونه به روشن نمودن مسئله نیاز به پیروزی کمک می کند؟ »یک ویژگی نادرست شخصیت، یک تمایل کوچک به گناه در نهایت تمام قدرت مژده انجیل را خنثی خواهد کرد« — Testimonies for the Church

۲. چرا ثمره روح مهمتر از عطایای روح می باشد؟

۳. باب ۱۳ اول قرنتیان را با صدای بلند در کلاس بخوانید و درباره مفهوم آن صحبت کنید. چرا پولس چنین تاکید بزرگی بر نیاز برای محبت می کند؟ چگونه می توانیم محبت کردن را بیاموزیم بطریقی که پولس درباره نشان دادن محبت در اینجا سخن می گوید؟ چرا مرگ نفس و پایداری در مسیح بخصوص در محبت کردن به کسانی که حقیقتا از ایشان بیزاریم، بسیار حیاتی است؟

درس هشتم

روح‌القدس و عطایای روح

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول قرنتیان باب ۱۲ آیات ۴ تا ۷ ؛ افسسیان باب ۴ آیه ۷ ؛ اول قرنتیان باب ۱۲ آیات ۱۴ تا ۳۱ ؛ رومیان باب ۱۲ آیات ۳ تا ۸ ؛ اول یوحنا باب ۴ آیات ۱ تا ۳.

آیه حفظی: **«گرچه عطایایی که خدا بما میبخشد گوناگون است اما اصل و منشاء تمام آنها روح القدس است. با اینکه میتوان خدا را از راههای مختلف خدمت کرد اما همه همان خداوند را خدمت میکنیم. خدا یکی است اما به صورتهای مختلف در زندگی ما عمل میکند. او همان خداست که در همه ما و بوسیله ما که از آن او هستیم کار میکند» (اول قرنتیان باب ۱۲ آیات ۴ تا ۶).**

مردی که به یک سفر کاری طولانی مدت می‌رفت، پسرش را مسئول خانواده گذاشت و وظیفه‌ای خاص به او محول نمود. اما خیلی زود پسر متوجه شد که پدرش برای او وسایل لازم برای انجام آن وظیفه را فراهم نکرده بود. پسر نا امید از انجام کار دست کشید.

به همین صورت هنگامی که عیسی حواریونش را ترک نمود و به نزد پدرش در آسمان رفت، به ایشان وظیفه خاصی داد: مژده نیک انجیل را به جهان اعلام کنید. اما عیسی شاگردانش را بدون تجهیزات رها نکرد. آن‌ها را به انجام آنچه به ایشان فرمان داده بود، قادر ساخت، اما در نام خود و از طریق قدرت و کمک روح‌القدس. در اول قرنتیان باب ۱ آیات ۴ تا ۷، پولس اینگونه سپاسگزاری میکند که «خدای خود را پیوسته شکر می‌کنم درباره شما برای آن فیض خدا که در مسیح عیسی به شما عطا شده است، زیرا شما از هر چیز در وی دولتمند شده‌اید، در هر کلام و در هر معرفت. چنانکه شهادت مسیح در شما استوار گردید، بحدی که در هیچ بخشش ناقص نیستید و منتظر مکاشفه خداوند ما عیسی مسیح می‌باشید». عطایای روحانی

از طریـق روح‌القـدس در مسـیح داده می‌شـوند تـا کلیسـایش را بنـا کنـد.
ایـن هفتـه روح‌القـدس را بـه عنـوان پادشـاه بخشـنده عطایـای قابـل توجـه خـدا مطالعـه خواهیـم کـرد و بـه تفاوت‌هـای میـان ثمـره روح و عطایـای روح نگاهـی خواهیـم انداخـت.
* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۵ فوریه آماده شوید.

یکشنبه

۱۹ فوریه

ثمره روح و عطایای روح

ثمـره روح و عطایـای روح از بنیانـی یکسـان برخوردارنـد. بـا ایـن وجـود شـبیه و یکسـان نیسـتند. همـه ملـزم نیسـتند تـا عطیـه روح را هویـدا کننـد امـا همـه بایـد ثمـره روح را نمایـان کننـد. عطایـای روحانـی لزومـاً مویـد روحانـی بـودن نیسـتند، امـا ثمـره روح چنیـن می‌باشـد. درحالـی کـه تنهـا یـک ثمـره وجـود دارد، عطایـای بسـیاری هسـتند کـه بعضـی بزرگ‌تـر از سـایرین می‌باشـند.

اول قرنتیـان بـاب ۱۲ آیـات ۴ تـا ۷ و ۱۱ را بخوانیـد. ماهیـت و اصـل مطلـب آنچـه پولـس در اینجـا تعلیـم می‌دهـد، چیسـت؟

در حالـی کـه همـه جنبه‌هـای ثمـره روح توسـط خـدا بـه گونـه‌ای طراحـی شـده‌اند کـه در زندگـی پیروانـش قابـل مشـاهده باشـند، امـا همـه ایمانـداران عطیـه یـا عطایـای یکسـانی ندارنـد. هیـچ فرمانـی وجـود نـدارد کـه همـه بایـد یـک نـوع خـاص عطیـه از جملـه صحبـت بـه زبانهـا را دارا باشـند. در عـوض، خداونـد بـا اقتـدار خویـش ایمانـداران را بـا عطایـای متفاوتـی کـه مناسـب می‌بینـد، مجهـز می‌کنـد. عطایـای روح بـه ایـن منظـور داده می‌شـوند کـه مـا بتوانیـم بـه دیگـران خدمـت کنیـم و بـدن مسـیح، یعنـی کلیسـایش را بنـا کنیـم. ایـن عطایـا بـرای لـذت و جـلال شـخصی داده نشـده‌اند. آن‌هـا بـرای پیش‌بـرد هدف‌هـای خـدا بخشـیده می‌شـوند.

از ایـن رو، عطایـای روحانـی بـدون ثمـره روح بـی‌ارزش هسـتند. جالـب توجـه اسـت کـه در بطـن عطایـای روحانـی، اغلـب بـه محبـت اشـاره شـده اسـت. بلافاصلـه پـس از بـاب ۱۲ اول قرنتیـان ، توصیـف عالـی محبـت در بـاب ۱۳ می‌آیـد. آیـات ۱۱ تـا ۱۳ بـاب ۴ افسسـیان بـا آیـات ۱۵ و ۱۶ کـه بـه محبـت اشـاره دارنـد، دنبـال می‌شـوند. پـس از آن در رومیـان بـاب ۱۲ آیـات ۳ تـا ۸ ، کـه بـه عطایـای روح اشـاره شـده اسـت، دربـاره محبـت سـخن می‌گوینـد (رومیـان بـاب ۱۲ آیـات ۹ و ۱۰ را ببینیـد).

از هـر چـه بگذریـم، عطایـای فیـض یعنـی عطایـای محبـت. آن عطایـا از روی محبـت داده می‌شـوند و بـا محبـت خـدا بـرای جـذب مـردم بـکار گرفتـه میشـوند. مـا بـا محبـت

ورزیدن نسبت به دیگران، محبت خدا را برای ایشان نمایان می‌سازیم. خدای با محبت و عالم به همه امور، وسایل تحقق آنچه را که به قومش مأموریت داده، مهیا می‌سازد. شاید به این دلیل است که محبت بزرگترین عطیه می‌باشد (اول قرنتیان باب ۱۳ آیه ۱۳).

چرا محبت چنین در کانون همه کارهایی که ما به عنوان افرادی مسیحی انجام می‌دهیم، وجود دارد؟ محبت چگونه به نوعی به شهادت ما »قدرت و توانایی« می‌دهد؟

دوشنبه

۲۰ فوریه

خداوند، با اقتدار و صلاحدید خود عطایای روحانی را می بخشد

این ما نیستیم که انتخاب می‌کنیم چه عطیه‌ای داشته باشیم. واژه یونانی برای عطایای روحانی charismata می‌باشد - آن‌ها عطایای فیض هستند که توسط خدا بخشیده و تقسیم می‌شوند. ما آن‌ها را بخاطر شان و مقام، جایگاه، خوشنامی، تحصیلات یا عملکرد روحانی خود بدست نمی‌آوریم. آن‌ها عطایایی هستند که برایگان از روی محبت بخشیده می‌شوند تا ما بتوانیم وظیفه‌ای را که خدا به ما محول نموده بانجام برسانیم.

آیه ۷ باب ۴ افسسیان را بخوانید. ما اغلب فکر می‌کنیم روح‌القدس کسی است که عطایای روحانی را می‌بخشد. پولس رسول همچنین عیسی مسیح را با ارزانی شدن عطایا مرتبط می‌کند. عیسی چگونه در بخشیدن عطایا نقش دارد؟

پولس می‌گوید که فیض مسیح، حق دادن عطایا به ما را تضمین می‌کند. اما این روح‌القدس است که آن‌ها را میان اعضای کلیسا تقسیم می‌کند. کسانی که عیسی مسیح را به عنوان نجات دهنده شخصی خود پذیرفته‌اند و او را باور دارند، توسط روح‌القدس با عطایای روحانی «بحسب اراده او» مجهز می‌شوند (اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۱). با تصمیم و صلاحدید حاکمانه خدا ، عطایا ارزانی میگردند.

توانایی‌های ذاتی یا شبیه آن، عطایای روحانی نیستند. عطایای روحانی با

استعدادهای طبیعی پرورش یافته که یک فرد ممکن است از طریق تحصیلات عالی کسب نموده باشد ، یکسان نیستند. بسیاری از غیر مسیحیان با استعدادهای مشیتی برکت داده شده‌اند. در حالی که همه عطایای خوب و عالی در نهایت از جانب خدا هستند (یعقوب باب ۱ آیه ۱۷)، خدا تصمیم گرفته است که ایماندارانش را با عطایایی ویژه مجهز کند تا زندگی سایر مسیحیان را برکت بخشیده و کلیسایش را بنا کنند. خدا همچنین می‌تواند از یک استعداد طبیعی برای این هدف استفاده کند که فردی تصدیق می‌کند که حتی چنین استعدادی در نهایت از جانب خدا می‌آید و سپس با دعا و فروتنی آن استعداد را وقف کار خداوند کند.

پولس در اول قرنتیان باب ۱۲ آیات ۱۴ تا ۳۱ درباره تقسیم شدن عطایا به مخاطبان خود چه می‌گوید؟ چرا این چشم‌انداز برای درک چگونگی عملکرد عطایای روحانی در کلیسا بسیار مهم است؟

روح‌القدس کسی است که عطایا را بحسب اراده و حکمت خود تقسیم می‌کند. از آنجایی که او ما را دوست دارد و می‌داند ما چگونه به بهترین شکل می‌توانیم به نحو احسن به او خدمت کنیم، لازم نیست که ما نسبت به دیگران و عطایای ایشان حسد ورزیم. حسادت کردن به عطایای دیگر، نشانه‌ای از ناسپاسی در برابر خدا و شک نمودن به حکمت او در تقسیم عطایایش می‌باشد.

خدا به اعضای کلیسای شما چه عطایایی بخشیده است؟ از این حقیقت که افراد متفاوت عطایای متفاوت دارند، چه پیامی می‌توانید برداشت کنید؟

سه شنبه

۲۱ فوریه

هدف از عطایای روحانی

رومیان باب ۱۲ آیات ۳ تا ۸ و افسسیان باب ۴ آیات ۸ تا ۱۲ را بخوانید. هدف از عطایای روحانی که خدا به ما می‌دهد، چیست؟

عطایای روحانی به وضوح برای خدمت و نه برای خوشایند ما داده شده‌اند. آن‌ها

ترفندهایی مهجزه‌آسا نیستند که حس کنجکاوی ما را ارضا کنند یا به عنوان مخدره ای برای ملول شده ما داده نشده‌اند. ما اغلب به عطایای روح‌القدس به لحاظ بر طرف نمودن نیازهای روحانیمان یا برای توانایی برای همگامی با خدا می‌اندیشیم. این مطلب به بینشی از عطایای روح القدس ختم میشود که بیشتر حول محور باورمندان مسیحی میچرخد تا اینکه مسیح محور باشد. بعبارتی دیگر به جای اینکه بر خدا تمرکز داشته باشد، بیشتر بر ما تمرکز دارد. هنگامی که سعی کنیم دیدگاهی خدا محور نسبت به عطایای روحانی بدست آوریم، متوجه می‌شویم که عطایایی که خدا می‌دهد، اهداف الهی متعددی را تحقق می‌بخشند: آن‌ها برای پیشبرد اتحاد کلیسا و ساختن آن داده می‌شوند (افسسیان باب ۴ آیات ۱۲ تا ۱۶). آنها برای پیشبرد مأموریت الهی که بر عهده کلیساست داده می‌شوند (افسسیان باب ۴ آیات ۱۱ و ۱۲). و در نهایت آن‌ها برای جلال دادن به خدا ارزانی می‌شوند (اول پطرس باب ۴ آیات ۱۰ و ۱۱).

به این دلیل است که عطایا هرگز برای دلخوشی ما داده نمی‌شوند. آن‌ها برای تقویت نمودن دیگران هستند (اول پطرس باب ۴ آیه ۱۰؛ اول قرنتیان باب ۱۴ آیات ۱۲ و ۲۶). آن‌ها برای منفعت روحانی و تقویت و تقدیس کل کلیسا عطا می‌شوند. فاجعه بار است هنگامی که عطایای خدا که برای مراقبت از وحدت کلیسا در نظر گرفته شده‌اند، برای بهره برداری برخی افراد مورد سوء استفاده قرار می گیرند. هنگامی که این اتفاق می‌افتد، افراد بطور ناروا شهرت می یابند. این به نوبه خود تفرقه را گسترش می‌دهد و موجب بروز اختلافات می‌شود.

ما اغلب اوقات عطایای روحانی را به عنوان توانایی و استعداد تصور میکنیم. درحالی که عطایای روحانی شامل استعدادها می‌شوند، باید به یاد داشته باشیم روح‌القدس در بخشیدن یک عطیه روحانی، همچنین همواره وظیفه یا خدمتی مناسب با آن را محول می‌کند (اول پطرس باب ۴ آیه ۱۰). بنابراین، ما ممکن است بگوییم که عطایای روحانی، توانایی‌های خاصی هستند که بطور ماوراءطبیعی توسط خدا از طریق روح‌القدس اعطا می‌شوند. این عطایا فرد را مستعد خدمتی خاص می‌کنند که باعث رشد کلیسا خواهد شد. برای رسیدن به آن هدف، عطایای گوناگونی لازم است.

فکر می‌کنید به چه دلیل یکی از اهداف اساسی عطایا، اتحاد کلیسا می‌باشد؟ ایمانداران با عطایای متفاوت چگونه می‌توانند به اتحاد در کلیسا کمک کنند؟ چه اتفاقی باید رخ دهد تا عطایای متفاوت به جای منبع تفرقه بودن، برکتی برای کلیسا باشند؟

چهارشنبه

عطیه، قبلاً و اکنون

اول قرنتیان باب ۱۴ آیه ۱ را بخوانید و آن را با فهرست‌های متفاوت در اول قرنتیان باب ۱۲ آیات ۷ تا ۱۱ و ۲۷ تا ۳۱، رومیان باب ۱۲ آیات ۳ تا ۸ و افسسیان باب ۴ آیات ۱۱ و ۱۲ مقایسه کنید. آیا آن عطایا تنها به ایمانداران عهد جدید داده شده بودند؟ چرا عطایا امروزه وجود دارند؟

بعضی از مسیحیان بر این باورند که عطایای روحانی که در عهد جدید به آن‌ها اشاره شده است، محدود به زمان عیسی و رسولان بوده‌اند. آن‌ها چنین استدلال می‌کنند که با مرگ نخستین رسولان، عطایای روحانی مخصوص نیز در کلیسا از میان رفتند. آن‌ها در حمایت از این دیدگاه، از آیه ۱۰ باب ۱۳ اول قرنتیان نقل قول می‌کنند، جایی که پولس رسول می‌گوید «لکن هنگامی که کامل آید، جزئی نیست خواهد گردید ». آری، زمانی فرا خواهد رسید که بخشیده شدن عطایا متوقف خواهد شد. اما این اتفاق تنها زمانی رخ می‌دهد که کامل آمده باشد، یعنی، زمانی که ما دیگر رو در رو و نه از پشت شیشه‌ای تیره نگاه کنیم، هنگامی که عیسی دوباره بیاید. کتاب مقدس به ما می‌گوید که عطایای روحانی برای رشد کلیسا داده می‌شوند (اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۲۸). پولس ایمانداران را پند می‌دهد که «عطایای روحانی را به غیرت بطلبند» (اول قرنتیان اول باب ۱۴ آیه ۱). آن‌ها برای سلامت جسم الزامی هستند. زمانی که هیچگونه سند و مدرکی در کتاب مقدس وجود ندارد دال بر اینکه خدا آن عطایا را از میان برداشته، مجبوریم فرض کنیم که خداوند قصد دارد که آن عطایا همچنان باقی بمانند تا اینکه کلیسا ماموریت خویش را به کمال رسانیده و مسیح دوباره آمده باشد.

کار خدا در آخر زمان با قدرت و نیروی به مراتب بیشتر از ابتدا، کامل خواهد شد. تا زمانی که کلیسا به آماده کردن جهان برای آمدن دوباره مسیح فراخوانده شده باشد، خدا اعضای کلیسا را بدون کمک در کامل نمودن مأموریتشان رها نخواهد کرد. اما این عطایا هرگز جایگزین کتاب مقدس نخواهند شد یا جایگاهی یکسان با آن را نخواهند داشت. در عوض آن‌ها تحقق وعده کتاب مقدس در تجهیز نمودن ایمانداران می‌باشند تا آن‌ها بتوانند بدن مسیح را بنا کنند و جهان را برای بازگشت زودهنگام عیسی آماده کنند.

افسسیان باب ۴ آیات ۱۱ تا ۱۳ را بخوانید، بخصوص آیه ۱۳ که می‌گوید: «تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پری مسیح برسیم.» این مطلب درباره نیاز کنونی به عطایای کلیسا به ما چه می‌گوید؟

پنجشنبه ۲۳ فوریه

روح‌القدس و عطیه تشخیص و بصیرت

اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۰ و باب ۱۴ آیه ۲۹ و اول یوحنا باب ۴ آیات ۱ تا ۳ را بخوانید. چرا عطای تشخیص و بصیرت حائز اهمیت میباشد؟

درحالی که عطایای روحانی اصیل در کلیسا وجود دارد، کتاب مقدس به ما هشدار می‌دهد که هر روحی را باور نکنیم بلکه روحها را در انطباق آنها با کلام، درستی و همنوائی و آیا اینکه آنها عیسی را بعنوان خدا جلال میدهند، بیازماییم. «تشخیص روح ها» ضروری هستند (اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۰)، زیرا هر چیزی که به آمدن از جانب خدا تظاهر میکند در واقع از خدا نیست. به ما هشدار داده شده است که نیروهای شیطانی بدنبال گمراه کردن کلیسا هستند و اینکه بازآفرینی‌های اهریمنی از عطایای روح وجود دارند، از جمله تعالیم دروغین، نبوت دروغین، رویاهای غیر حقیقی، صحبت کردن جعلی به زبان‌ها، نیروهای مرموز شفا دهنده، نشانه‌ها و عجایب گمراه‌کننده و غیره.

برخی افراد که حتی امروزه اعتبار عطایای روحانی را قبول دارند، تأکید خاصی بر بعضی عطایای روحانی داشته‌اند و با وجود آیات و نشانه ها ، برای آنها برتری نابجایی قائل شده اند. جالب توجه است که پولس عطیه تشخیص و بصیرت را بلافاصله بعد از اینکه به عطیه «قوت معجزات» و عطیه «نبوت» اشاره کرد فهرست میکند درست قبل از اینکه به عطیه زبانها اشاره ای کند (اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۰).

خدا به منظور حفظ کلیسا در حقیقت و اتحاد و امنیت اعضا از پیروی از نبوت‌های دروغین و گمراه شدن بواسطه معجزات و نشانه‌های نادرست، به کلیسا عطیه بینش و بصیرت را می‌دهد. بلوغ کتاب مقدسی، دانش و وفاداری به کلام خدا در ایمان و عمل برای سنجیدن‌های مناسب، لازم هستند. با این وجود، اساس همه بینش‌ها باید کلام خدا باشد. تنها از طریق ارزیابی همه چیز توسط کلام خداست که می‌توانیم مطمئن

شـویم چیـزی کـه می‌شـنویم یـا مـی بینیـم حقیقتـاً از جانـب خداونـد اسـت یـا در عـوض، از جـای دیگـری می‌آیـد.

«مـردی کـه کار معجـزات را بعنـوان آزمونـی بـرای ایمانـش قـرار میدهـد، درخواهـد یافت کـه شـیطان می‌توانـد از طریـق انـواع خدعـه هـا، عجایـب و شـگفتی هایـی بوجـود آورد کـه ماننـد معجزاتـی واقعـی بـه نظـر برسـند... نگذاریـد ایـام سـپری شـوند و فرصتهـای ارزشـمند بـدون جسـتجو بـرای خـدا بـا تمـام قلـب و فکـر و وجـود از دسـت برونـد. اگـر حقیقـت را بـا تمـام دل نپذیریـم، ممکـن اسـت جـزء آن دسـته از افـرادی باشـیم کـه در ایـن روزهـای پایانـی، معجـزات جعلـی شـیطان را خواهنـد دیـد و آن‌هـا را بـاور خواهنـد کـرد. چیزهـای عجیـب بسـیاری بـه عنـوان معجـزات شـگفت‌انگیز نمایـان خواهنـد شـد، کـه بایـد بـه عنـوان فریب‌هـای سـاخته دسـت (پـدر دروغ‌هـا) در نظـر گرفتـه بشـوند... بـشر تحـت تأثیـر ارواح شریـر، معجزاتـی بوجـود خواهـد آورد.» – الـن جـی. وایـت، Ellen G. White, Selected Messages, vol. 2, pp. 52, 53.

جمعه

۲۴ فوریه

تفکری فراتر

جدال عظیم اثر الن جی وایت صفحات ۵۱۱ – ۵۱۷ و ۵۹۳ – ۶۰۲ را مطالعه کنید.

بعضـی پرسـیده‌اند، «چـرا مـا هـمان معجزاتـی کـه در زمـان کتـاب مقـدس دیـده شـدند، ماننـد شـفا دادن‌هـای معجزه‌آسـا را امـروزه نمی‌بینیـم؟» نخسـت، مـا داسـتان‌هایی دربـاره معجـزات می‌شـنویم. و مطمئنـاً بعضـی از مـردم آن‌هـا را مسـتقیماً دیده‌انـد. ثانیـاً، مـا در هنـگام خوانـدن کتـاب مقـدس، می‌توانیـم ایـن را دریابیـم کـه معجـزات همـواره اتفـاق می‌افتـاده انـد. امـا برداشـت را تنهـا بـه ایـن دلیـل داریـم کـه روح‌القـدس نویسـندگان را الهـام بخشـید تـا دربـاره رویدادهایـی کـه در برپایـی کلیسـای اولیـه حیاتـی بودنـد مکتـوب کننـد و ایـن وقایـع اغلـب شـامل معجـزات بودنـد. مـا می‌توانیـم تصـور کنیـم کـه در بیشـتر مـوارد و اکـثر اوقـات، شرایـط در آن زمـان ماننـد زمـان حـال بودنـد: کلام خـدا بـه مـردم تعلیـم داده می‌شـد و سـپس بـه روح‌القـدس پاسـخ می‌دادنـد. و در نهایـت، خانـم الـن جـی. وایـت نوشـت: «روشـی کـه مسـیح در آن کار کـرد ایـن بـود کـه کلام خـدا را موعظـه کنـد و بواسـطه معجـزات شـفا دهنـده، رنج‌هـا را از بیـن بـبرد. امـا بـه مـن تعلیـم داده شـده اسـت کـه مـا نمی‌توانیـم بـه ایـن روش عمـل کنیـم، زیـرا شـیطان بـا بوجـود آوردن معجـزات، قدرتـش را عملـی می‌کنـد. خدمتگـزاران خـدا امـروزه نمی‌تواننـد بوسـیله معجـزات کار کننـد، زیـرا شـفا دادن‌هـای جعلـی کـه مدعـی الهـی بـودن دارنـد، بوجـود خواهنـد آمـد. بـه ایـن دلیـل، خداونـد روشـی را مشـخص نمـوده اسـت کـه بوسـیله آن، قومـش می‌تواننـد شـفای جسـمی را همـراه بـا تعلیـم دادن کلام خـدا پیـش ببرنـد. مراکـز درمانـی بایـد سـاخته بشـوند و کارکنانـی کـه خدمـت واقعـی پزشـکی را انجـام

می‌دهند باید در این مراکز فعالیت کنند. از این رو، تأثیری محافظت کننده بر روی کسانی که به این مراکز می‌آیند، وجود خواهد داشت.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Selected Messages, book 2, p. 54.

سوالاتی برای بحث

۱. تفاوت میان ثمره روح و عطایای روح چیست؟

۲. چگونه می تواند درک اینکه عطایایی که بوسیله خدای با محبت و حکیم داده شده اند بما کمک کند تا قدر عطایای گوناگون را در کلیسا بشناسیم؟

۳. چرا شفا ها و عجایب معجزه‌آسا به خودی خود نمیتواند راهنمایی صحیح برای تشخیص حقیقت باشد؟ ما در کنار آن‌ها به چه چیز دیگری نیاز داریم؟

۴. «من به عنوان کسی که فیض خدا نصیبش شده است به همهٔ شما می‌گویم دربارهٔ خود افکار اغراق آمیز نداشته باشید بلکه به نسبت ایمانی که خدا به هر یک از شما داده است خود را با اعتدال بسنجید» (رومیان باب ۱۲ آیه ۳). در اینجا چه اندرز بسیار مهمی به ما داده شده است؟ چقدر باید خود را رفیع و «بلند مرتبه» بپنداریم؟

روح‌القدس و کلیسا

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: افسسیان باب ۱ آیات ۲۲ و ۲۳؛ اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۳؛ رومیان باب ۶ آیات ۳ تا ۷؛ اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۱۱؛ افسسیان باب ۴ آیات ۵ و ۶؛ اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴ تا ۱۱.

آیه حفظی: **«سعی کنید همواره متقفا از روح خدا هدایت شوید تا بتوانید همیشه با هم در صلح و صفا باشید. ما همه اعضای یک بدنیم و در همگی ما یک روح ساکن است یعنی روح القدس و همه ما برای رسیدن به یک امید دعوت شده ایم یعنی به آن جلالی که خدا برای ما تدارک دیده است. برای ما فقط یک خداوند ، یک ایمان و یک تعمید وجود دارد.» (افسسیان باب ۴ آیات ۳ تا ۵).**

گاهی اوقات فکر می کنیم که روح القدس تنها در سطح فردی و در زندگی فردی ایمانداران کار می کند. اما این کار در افراد اساس و شالوده جامعه روحانی می باشد. روح القدس در نهایت برای وجود کلیسای مسیح مسئولیت دارد.

ما اغلب ترغیب می شویم که فکر کنیم کلیسا به دلیل فعالیت های بشارتی و خدمتی متعدد ما وجود دارد و رشد می کند. آری، خدا می خواهد نقشه های با شکوهش برای کلیسا تحقق یابند و این کار را با کمک ما انجام می دهد. اما این دلیل اصلی برای کلیسا در کاری که انجام می دهیم نمی باشد؛ همچنین این کار نتیجه سازماندهی مؤثر و مدیریت تأثیر گذار ما نیست، هر چند که همه اینها مهم هستند. به دلیل کاری که خدا از طریق روح القدس در ما انجام داده و همچنان می دهد، کلیسا وجود دارد. همان روح القدس که با الهام خویش کلام خدا را مکتوب کرده جامعه و رفاقت روحانی را شکل میدهد. بهمان گونه برای ایمان و عمل به آن اقتدار دارد. کتاب مقدس که الهام روح القدس است، اساس و شالوده وحدت الهی

کلیسا می باشد. بدون کار روح القدس، کلیسا وجود نمیداشت و نمیتوانست ماموریت واحد خود را برای انجام کار به پیش ببرد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۴ مارس آماده شوید.

یکشنبه

۲۶ فوریه

روح‌القدس ما را با مسیح متحد می‌سازد

روح القدس به روش های متعددی ما را متحد می سازد. اگر روح القدس نخست ما را با مسیح متحد نسازد، ما به عنوان یک کلیسا وجود نخواهیم داشت. مسیح سر کلیسا می باشد (افسسیان باب ۱ آیات ۲۲ و ۲۳، باب ۵ آیه ۲۳ را ببینید). ما از طریق روح القدس به طریقی کارآمد با مسیح متحد شده ایم. متحد شدن با مسیح اساس و شالوده تمام برکات رستگاری می باشد، زیرا همه آنچه که ما در خداوند داریم، از جانب او می آیند. فرزند خواندگی ما به عنوان پسران و دختران خدا، تطهیر شدگی و همچنین تقدیس ما، زندگی پیروزمندانه ما بر گناه و جلال یافتگی نهایی ما همگی بواسطه اتحاد با مسیح بدست می آید. بنابراین، او باید اساس و شالوده کل تجربه مسیحی ما باشد.

افسسیان باب ۲ آیات ۱۸ و ۲۰ تا ۲۲ و اول پطرس باب ۲ آیات ۶ و ۷ را بخوانید. این آیات درباره نقش مسیح و روح القدس در بوجود آمدن کلیسا به ما چه چیزی می گویند؟

ما از طریق روح القدس، به خدای پدر دسترسی داریم. عیسی صخره، شالوده نجات ما و کسی است که سایر بخش های کل ساختمان بر او بنا می شوند.

کار روح القدس ابتدا در سطح فردی سپس به جامعه خاص ایمانی یعنی کلیسا هدایت می شود. زمانی که ما نجات را تنها از طریق ایمان به عیسی مسیح تجربه کردیم و با محبت خدا تحت تاثیر قرار گرفتیم، «رفاقتی دلپذیر با روح‌القدس» بوجود خواهد آمد (دوم قرنتیان باب ۱۳ آیه ۱۴). ایمانداران به طور فردی خانه روحانی جدید خدا را «در روح» بنا میکنند (افسسیان باب ۲ آیه ۲۲). بعنوان پیروان مسیح باید مشتاق باشیم تا با "اتحاد در روح در کنار هم با صلح و صفا بسر بریم" (افسسیان باب ۴ آیه ۳). ما به هر صورت ممکن بدون به خطر انداختن آنچه که نباید در آن مصالحه و کم و کاستی صورت گیرد ، باید به دنبال اتحاد در دوستی با ایمانداران باشیم.

آیات ۱۲ تا ۱۴ باب ۳ کولسیان را بخوانید. چگونه می توانید آن صفات و مشارکت ها را برای اتحاد کلیسا با مثال نشان بدهید؟ چرا این ویژگی ها برای اتحاد کلیسا بسیار حیاتی می باشند؟

دوشنبه

۲۷ فوریه

روح‌القدس ما را از طریق تعمید متحد می‌سازد

آیه ۱۳ باب ۱۲ اول قرنتیان را بخوانید. تعمید چگونه ما را با مسیح و روح القدس متحد می سازد؟

این روح القدس است که ما را در یک بدن از ایمانداران متحد می سازد. ورود عمومی به ملکوت روحانی مسیح از طریق تعمید می باشد. ما در یک بدنه خاص کلیسا تعمید یافته ایم. از این رو، تعمید دارای بُعد اشتراکی مشخص و از برآیندهای اشتراکی مهمی برخوردار است. بعنوان پیروان مسیح نمی توانیم تنها به خودی خود زندگی کنیم. همه ما به حمایت، تشویق و کمک دیگران نیازمندیم. و مطمئناً نمی توانیم به تنهایی مأموریت الهی را انجام بدهیم. به این دلیل است که خدا کلیسا را بوجود آورده است. پیروی از مسیح به معنی پیروی کردن از او در رفاقت و همنشینی با سایر ایمانداران می باشد. بنابراین تعمید و کلیسا از اجزاء و مولفه های مشهود برای رسیدن به چنین منظوری هستند.

آیات ۳ تا ۷ باب ۶ رومیان را بخوانید. تعمید بر اساس کتاب مقدس نماد چیست؟

عمل دفن شدن همراه با عیسی مسیح از طریق تعمید در قبری آبی و قیام کردن و زنده شدن در یک زندگی جدید در همراهی با خداوند و نجات دهنده مان عیسی، نماد مصلوب شدن زندگی گذشته و اعتراف عمومی به پذیرش مسیح به عنوان نجات دهنده ما می باشد.

«تعمید یعنی تَبَرّی جستن از دنیا و بعبارتی انکار دنیا و مادیگرایی در رسمی ترین و جدی ترین شکل ممکن می باشد. نفس با اعترافی در زندگی گناه آلود می میرد. فرد متقاضی تعمید

کاملا در آب فرو میرود و در محضر جهان ملکوت ، عهدی متقابل بسته میشود. او در نام پدر، پسر و روح القدس در قبر آبی خویش مدفون می گردد، در تعمید با مسیح مدفون شده و برای داشتن زندگی جدید وفادارنه نسبت به خدا از آب بیرون می آید.» – الن جی. وایت، Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1074. 22

تعمید برداشتن گامی مثبت است که همه کسانی که خواهان به رسمیت شناخته شدن تحت اقتدار پدر، پسر و روح القدس هستند، می بایست به انجام آن مبادرت ورزند. به عبارت دیگر، تعمید نشانی از توبه حقیقی، مصلوب شدن زندگی گذشته و حیاتی جدید یا ایمان آوردن می باشد. همچنین شامل عهد و پیمانی متقابل است. ایماندار قول می دهد که نسبت به خدا و فرمان هایش وفادار باشد و خدا تضمین می کند که ما می توانیم در صورت نیاز به کمک به او تکیه کنیم.

آیا برای تعمید ایمانی تصمیمی اتخاذ کرده اید؟ اگر خیر، چه چیزی مانع شما برای پیروی مسیح از طریق تعمید می شود؟ اگر شما از طریق فرو رفتن در آب تعمید گرفته اید، عهدی را که از طریق تعمید بسته اید، در گام برداشتن روحانیتان با عیسی چه تاثیری داشته است؟

سه شنبه

۲۸ فوریه

روح‌القدس از طریق کلام خدا کلیسا را متحد می‌سازد

اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۱۱، یوحنا باب ۵ آیات ۳۹، ۴۶، ۴۷ و باب ۸ آیات ۳۱، ۳۲ را بخوانید. نشانه مشخص یک شاگرد حقیقی مسیح چیست؟ چرا کتاب مقدس در متوجه ساختن ما به مسیح و کمک به ما در پیروی وفادارنه از او بسیار ضروری می باشد؟

مرجع اصلی ما کلام مکتوب خداست که بواسطه آن روح القدس ما را با مسیح متحد می سازد. کتاب مقدس مرجعی قابل اطمینان برای شناخت عیسی و اراده خداست. به همین دلیل است که خواندن کتاب مقدس و به ذهن سپردن مطالب آن بسیار اهمیت دارد. کتاب مقدس منبعی معتبر برای فهمیدن حقیقت روحانی و خطا می‌باشد. پولس اهالی بیریه را به عنوان افرادی دارای فکری شریف مورد ستایش

قرار داد (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۱۱) زیرا آنها با سخت کوشی کتاب مقدس را به منظور پی بردن به درستی آنچه شنیده بودند، مطالعه و مورد پژوهش قرار میدادند.

هر گونه اصلاحات و احیای روحانی مهم نیست که ما را در سطح فردی یا به عنوان کلیسا بطور جمعی تحت تأثیر قرار دهد بلکه باید بر اساس کتاب مقدس باشد. کتاب مقدس پی و شالوده ای است که ایمان ما بر آن ساخته می شود؛ در همین حال، محبت عیسی و کلام مکتوب او ضمانتی است که ما را در کنار هم نگاه می دارد.

آیات ۱۷ تا ۲۱ باب ۱۷ یوحنا را بخوانید. عیسی در اینجا در مورد اتحاد به عنوان نشان متمایز شاگردی مسیحی صحبت می کند. بر طبق آیه ۱۷ باب ۱۷ یوحنا، اساس این اتحاد چیست؟

کلام خدا حقیقت است (یوحنا باب ۱۷ آیه ۱۷، مزامیر باب ۱۱۹ آیه ۱۶۰). اتحاد کلیسا کار با روح القدس و از طریق کلام مکتوب خدا می باشد. روح القدس هرگز ما را به شک کردن، انتقاد کردن، فراتر رفتن یا قاصر ماندن از تعالیم کتاب مقدس هدایت نمی کند. در عوض، او کاری می کند که ما قدردان اقتدار الهی کتاب مقدس باشیم. روح القدس هرگز ما را از کلام مکتوب و همچنین کلام زنده دور نمی سازد. در عوض، او ما را در فرمانبرداری پایدار، آگاهانه و تسلیم ارادی به هر دو ترغیب میکند. کتاب مقدس مرجع بنیادین برای اتحاد مکتبی جهانی می باشد. اگر قرار بود ایمان نهفته ما به کتاب مقدس بعنوان کلام حقیقت خدا تقلیل یابد یا تضعیف شود، وحدت کلیسا از هم میپاشید.

شما چه مقدار زمان صرف خواندن کلام می کنید؟ مهمتر اینکه، چگونه می توانید تسلیم شدن به تعالیم آن را بیاموزید؟

چهارشنبه

۱ مارس

روح‌القدس کلیسا را در ایمان و مکتب متحد می‌سازد

«یک خداوند، یک ایمان، یک تعمید؛ یک خدا و پدر همه که فوق همه و در

میان همه و در همه شما است« (افسسیان باب ۴ آیات ۵ و ۶). پولس در اینجا درباره اتحاد و اینکه از کجا می آید، چه چیزی به ما می گوید؟

اتحاد در ایمان و اصول تعالیم تنها با وفاداری نسبت به کلام خدا تحقق می یابد. خداوند که دیروز، امروز و برای همیشه یکسان است، پیوندی روحانی با هر ایماندار برقرار میکند. همان تولد جدید که توسط روح القدس ایجاد می شود، همان اطاعت از کلام از خدا که توسط روح القدس ممکن می شود، به اتحادی از ایمان و عمل که از همه تفاوت های بشری و فرهنگی فراتر می رود، منتهی می شود.

در حالی که ما فراخوانده شده ایم که خود را تسلیم کلام خدا کنیم و تمام تلاشمان را برای صلح و دوستی با همه انجام دهیم (رومیان باب ۱۲ آیه ۱۸)، در نهایت نمی توانیم اتحاد مکاتب الهی یا اتحاد عقاید که هدفش بدن کلیسا می باشد را به وقوع برسانیم. زیرا وحدت آنچنان نیست که بتوان با کار بدان دست یافت بلکه عطایی است از روح القدس که در هر ایماندار و کلیسا بطور جمعی کار می کند.

بنیاد مکتب الهی این اتحاد، کلام خدا می باشد. هر درخواستی از روح القدس بدون کلام خدا می تواند به اصول تعالیم و ممارستهای فرضی منتهی شود. در عین حال، هر درخواست از کلام مکتوب خدا بدون روح القدس، کلام را خشک و آن را بی ثمر می سازد. زیرا تنها یک خداوند وجود دارد، تنها یک ایمان وجود دارد که به یک تعمید منتهی می شود. ما تنها در وفاداری رضامندانه از کلام خدا قادر به دیدن اتحاد در درون کلیسایمان خواهیم بود. و اگر هیچ اتحادی در ایمان و اصول تعالیم وجود نداشته باشد، هیچ اتحادی در ایفای مسئولیت وجود نخواهد داشت.

«ما یک خداوند، یک ایمان و یک تعمید داریم. مژده انجیل مسیح باید به گوش تمام اقشار، ملت ها، زبان ها و مردم برسد. تأثیر انجیل این است که همه را در یک برادری بزرگ متحد سازد. ما تنها یک الگو داریم که باید در بنای شخصیت از آن تقلید کنیم و سپس همه ما باید غالب مسیح را داشته باشیم؛ ما می بایست در هماهنگی عالی قرار داشته باشیم؛ ملیت ها در عیسی مسیح خواهند آمیخت و ذهن و قضاوتی یکسان خواهند داشت و چیزهای یکسانی خواهند گفت و با یک دهان خدا را جلال خواهند داد.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Our High Calling, p. 171

به گفته الن جی وایت دقت کنید. بدون اینکه نگران کارهایتان باشیدتنها از خودتان بپرسید: چه کاری می توانم برای کمک به دست یابی به این هدف شگفت انگیز اتحاد، انجام بدهم؟

پنجشنبه

روح‌القدس کلیسا را در مأموریت و خدمت متحد می‌سازد

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴ تا ۱۱ و ۱۶ تا ۲۱ را بخوانید. نتیجه باران روح القدس بر ایمانداران عهد جدید چه بود؟

روح القدس مسئول اکثر ماموریت های بشارتی قدرتمند بود که تاریخ تا آن زمان مشاهده کرده بود. خدا از طریق گروهی کوچک که در پرستش متحد هستند بسیار بیشتر از گروهی بزرگ میتواند کار کند که در وفاداریشان متفرق هستند. اما خدا حتی می تواند زمانی که همه ما زندگی و انرژی، استعدادها و منابعمان را وقف او بکنیم کارهای بزرگتری انجام بدهد.

کلیسای عهد جدید در نتیجه اتحاد در زندگی و ماموریت ایمانداران رشد کرد. گروهی کوچک و کم رو از ایمانداران به نیروهایی تبدیل شد که ابزاری تأثیر گذار برای جذب مردم از فرهنگ ها و زبان های مختلف شدند. آنها در اعلام «کارهای بزرگ خدا» متحد بودند (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۱۱). همان خدایی که در ایام عهد جدید فعال بود، در آخر زمان وقتی که کار باید پیش از آمدن دوباره اش پایان بپذیرد، فعال خواهد بود.

آیات ۴۲ تا ۴۷ باب ۲ اعمال رسولان را بخوانید. ایمانداران عهد جدید در چه چیزهای دیگری متحد بودند؟

وقتی کلیسای اولیه در کنار هم متحد ایستادند شماری از عوامل دیگر در فعالیتهای میسیونری (بشارتی) پنطیکاست دخیل شد. آنها در مطالعه کتاب مقدس متحد بودند و به طور پیوسته وقت خود را به تعالیم رسولان اختصاص می دادند (اعمال باب ۲ آیه ۴۲). آنها در هم نشینی و تکه کردن نان متحد بودند که احتمالا اشاره ای به پرستش متحدانه می باشد (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲). آنها در دعا کردن (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲) و در ستایش خدا (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۷) اتحاد داشتند. آنها در خدمت کردن به نیازمندان متحد بودند، زمانی که آنچه که داشتند را سخاوتمندانه به اشتراک می‌گذاشتند (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۴ و ۴۵). مطالعه کتاب مقدس

و هـم نشـینی متحـد منجـر بـه داشـتن تمایـل بـه در میـان گذاشـتن مـژده انجیـل بـا دیگـران و کمـک بـه مـردم بـه روشـهای بسـیار عملـی مـی شـود. روح القـدس چشـم هـای مـا را بـر روی نیازهـای اطرافیانمـان خواهـد گشـود.

چـه فعالیـت هایـی در کلیسـای محلیتـان بـه آشـکار شـدن اتحـاد در آن کمـک مـی کننـد؟ چـه کارهـای بیشـتری مـی توانـد انجـام شـود؟

جمعه

۳ مارس

تفکری فراتر:

«ایـن کاری اسـت کـه مـا نیـز بایـد در آن نقـش داشـته باشـیم. بـه جـای زندگـی کـردن در انتظـار موقعیـت هـای هیجـان انگیـز، مـا بایـد عاقلانـه موقعیـت هـای کنونـی را بهبـود ببخشـیم و کاری را کـه بایـد بـرای نجـات جـان هـا صـورت بگیـرد را انجـام بدهیـم. بجـای هـدر دادن قـدرت ذهـن خـود در بـاره فرضیـات در خصـوص زمانهـا و فصولـی کـه خداونـد بقـدرت خویـش بـرای بـشر برقـرار نمـوده، مـا بایـد خـود را تسـلیم کنـترل روح القـدس بسـازیم تـا وظایـف خـود را ایفـا و نـان زندگـی را دسـت نخـورده و عـاری از عقایـد بـشری بـه جانهایـی بدهیـم کـه تشـنه و گرسـنه حقیقـت هسـتند». – الـن جـی. وایـت، Ellen G. White, Selected Messages, book 1, p. 186.

«همـه افـراد تـلاش میکننـد کـه در کانـون توجـه قـرار گیرنـد و تـا زمانـی کـه خـدا بـرای قومـش کار مـی کنـد، آنهـا نخواهنـد دیـد کـه تسـلیم شـدن در برابـر خـدا تنهـا ملجـا بـرای هـر جانـی میباشـد. فیـض متحـول کننـده او در قلـب هـای انسـان هـا منتهـی بـه اتحـادی می‌شـود کـه تـا کنـون تشـخیص داده نشـده اسـت، زیـرا تمـام کسـانی کـه ماننـد مسـیح شـده انـد بـا یکدیگـر همانـگ خواهنـد بـود. روح القـدس اتحـاد را بوجـود خواهـد آورد. » – الـن جـی. وایـت، Ellen G. White, Selected Messages, book 3, pp. 20, 21.

سوالاتی برای بحث

۱. الـن جـی. وایـت از گفـتن ایـن سـخنان چـه منظـوری دارد: »همـه افـراد در تـلاش هسـتند تـا در کانـون توجـه قـرار گیرنـد؟ "چـرا همـه مـا چنیـن تمایـل طبیعـی داریـم و بـرای مبـارزه بـا ایـن تمایـل در زندگیـمان چـه کاری مـی توانیـم انجـام بدهیـم؟ (فیلیپیـان بـاب ۲ آیـات ۳ و ۴ را نیـز ببینیـد.)

۲. برخـی اسـتدلال مـی کننـد کـه آنچـه واقعـاً مـا را متحـد خواهـد سـاخت خدمـت اسـت و نـه تعلیـم. در واقـع، آنهـا چنیـن اسـتدلال مـی کننـد کـه اصـول تعالیـم مـردم را از هـم جـدا مـی سـازد؛ بنابرایـن، نبایـد برجسـته شـود. امـا چـرا امـکان وجـود اتحـاد در مأموریـت و خدمـت در صـورت تفرقـه در اصـول تعالیـم، نمـی توانـد وجـود داشـته باشـد؟ چـرا ایـمان مشـترک عمومـی عاملـی قدرتمنـد بـرای ماموریتـی متحـد و مؤثـر می‌باشـد؟

۳. در همیـن حـال، چـه مقـدار فضـا بـرای تفـاوت هـای مکاتـب الهـی وجـود دارد؟ تعـداد کمـی از مـردم حقیقـت را دقیقـا بـه یـک شـکل درک مـی کننـد. مـا چگونـه مـی توانیـم بـه عنـوان یـک کلیسـا متحـد باشـیم در حالـی کـه اجـازه مـی دهیـم تفـاوت هـای جزئـی وجـود داشـته باشـند؟ مـردم کلیسـای محلـی شـما چگونـه بـا تفاوت‌هـای موجـود در درک ایـن موضـوع برخـورد مـی کننـد و همچنـان اتحـاد را حفـظ مـی کننـد؟

۴. کتـاب مقـدس چگونـه مـی توانـد وسـیله ای بـرای متحـد سـاختن باشـد؟ مـا در مطالعـه کلام خـدا لازم اسـت چـه نگرشـی داشـته باشـیم کـه بـه عنـوان کلیسـا در ماموریـت و ایـمان متحـد شـویم؟

روح‌القدس، کلام و دعا

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۱۵ آیه ۷ ؛ متی باب ۷ آیه ۷ ؛ مزامیر باب ۶۶ آیه ۱۸؛ یعقوب باب ۱ آیات ۶ تا ۸ ؛ اول یوحنا باب ۵ آیات ۱۴ و ۱۵؛ اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۸.

آیه حفظی: **«به این وسیله یعنی بوسیله ایمان ما روح خدا ما را در مشکلات زندگی و در دعاهایمان یاری میدهد زیرا ما حتی نمیدانیم چگونه و برای چه باید دعا کنیم. اما روح خدا با چنان احساس عمیقی از جانب ما دعا میکند که با کلمات قابل توصیف نیست و خدا که از دل ما با خبر است میداند که روح القدس چه میگوید زیرا آنچه که او بجای ما دعا میکند طبق خواست خداست» (رومیان باب ۸ آیات ۲۶ و ۲۷).**

دینداری واقعی و دعا به هم وابسته هستند. بدون دعای پر شور، زندگی از معنویت واقعی برخوردار نیست. پس از لزوم توبه، شاید یکی از بزرگترین و ضروری ترین نیازهای ما احیاء دعا در زندگی است. خبر خوش این است که ما حتی در دعاهایمان بدون کمک روح القدس به حال خود رها نمی شویم. دعا ما را به خدا نزدیکتر می کند. ما را به نزد او بالا می برد. دعای ما از روی ایمان، ما را قادر می سازد تا در واکنش به وعده های فراوان خدا زندگی کنیم. زندگیمان تغییر میکند، هنگامی که برکت هایی را که خدا در کلامش به ما وعده داده است ، جویا شویم. خدا به اندازه کافی قادر به مهیا نمودن نیازهای ما بواسطه ثروت بیکران خویش می باشد (فیلیپیان باب ۴ آیه ۱۹). دعای واقعی و معنویت اصیل همواره خدا را در مرکز توجه ما قرار می دهند و هر دو آنها ریشه در کلام مکتوب او دارند.

نباید زندگی روحانی خود را بر اساس تزلزل و احساسات فکری بنیانگذاری کنیم یا دعاهایمان را بر تفکرات خیالی و تعمقات ذهنی غیر قابل اطمینان و مشکوک متمرکز

کنیم. در عوض، زندگی روحانی ما باید توسط کتاب مقدس هدایت بشود و اراده خدا را چنان که در کلامش آشکار شده است، دنبال کند. این روح القدس است که در ما تمایل ایجاد میکند تا حس خداجوئی و راز و نیاز در ما بیدار شود تا در تضرعات خویش، یکدیگر را رفعت بخشیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۱ مارس آماده شوید.

یکشنبه

۵ مارس

دعایی که خدا را خشنود میسازد

گرچه بسیاری از دعاها خرقه زُهد پوشیده اند، لیکن نیات آنان سؤال برانگیز است . ما ممکن است دعا کنیم که خدا زندگی فرد را حفظ کند و جان دوباره ای باو ببخشد زیرا دوست نداریم تنها زندگی کنیم. ممکن است برای موفقیت در کار خدا دعا کنیم، به این دلیل که ما نقش مهمی در آن ایفا می کنیم. ممکن است برای ایمان آوردن شخصی دعا کنیم زیرا زندگی ما در آن صورت آسان‌تر خواهد بود. اغلب دعاهای ما بجای انجام اراده خدا بیشتر بر آنچه ما می خواهیم تمرکز دارند. دعایی که خدا را خشنود کند از محوریت متفاوتی برخوردار است.

آیه ۷ باب ۱۵ یوحنا را بخوانید. چرا برای دعاهایمان مهم است که تسلیم عیسی باشیم و کلام او در ما ساکن شود؟ اگر ما تسلیم عیسی نشویم، مرکز توجه دعاهایمان بر چه چیزهای متفاوتی خواهد بود؟

در وهله نخست به دنبال خدا بودن و بهره مند شدن از مصاحبت با او از هر چیز دیگری که او ممکن است به ما بدهد مهمتر است. اگر خدا اولویت اول زندگیمان باشد، آنگاه خواهان انجام اراده و خشنود ساختن او خواهیم بود و در نتیجه افکار او تمایلات و علاقه های ما را شکل خواهند داد. به محض اینکه خدا در کانون توجه دعاهای ما قرار گیرد، از دیدگاه او شروع به دعا خواهیم نمود و از طریق چشم های او به تمام زوایای زندگی خود نگاه خواهیم کرد. با این دیدگاه، دعا منزلت و رفعت خواهد یافت.

خدا عمیقاً به ما علاقمند است. او شور و شوق دارد که در تمامی زوایای زندگی ما نقش فعال داشته باشد: نگرانی هایمان، ترس‌هایمان، آرزوهایمان، امیدهایمان، تمایلاتمان، موفقیت هایمان، شادی هایمان، شکست هایمان - همه چیز. ما می توانیم در مورد این چیزها با او مثل یک دوست خوب صحبت کنیم. و به تمام این چیزها

از طریـق چشـم هـای او نـگاه مـی کنیـم.

دعـا خـدا را تغییـر نمـی دهـد؛ بلکـه مـا را تغییـر مـی دهـد زیـرا مـا بـه حضـور زندگـی تغییـر دهنـده خـدا آورده شـده‌ایم.

«دعـا کـردن بـاز نمـودن قلـب بـروی خـدا ماننـد یـک دوسـت مـی باشـد. نـه اینکـه بـرای شناسـاندن خودمـان بـه خـدا لازم باشـد، بلکـه بـه منظـور قـادر سـاختن مـا بـه دریافـت او مـی باشـد. دعـا خـدا را نـزد مـا پاییـن نمـی آورد، بلکـه مـا را بـه نـزد او بـالا می‌بـرد.» – الـن جـی. وایـت، Ellen G. White, Steps to Christ, p. 93

چـه نقـل قـول قدرتمنـدی! ایـن مطلـب در بـر دارنـده بسـیاری از وقایعـی اسـت کـه دعـا در زندگـی مـا و بـرای مـا انجـام میدهـد. دعـا بـه تنهایـی فضـا را بـرای دریافـت فیـض و قـدرت خـدا در زندگیـمان بـاز مـی سـازد. چـه کسـی در مراحـل زندگـی، واقعیـت طریقـه دعـا کـه میتوانـد مـا را بـه خـدا نزدیکـتر کنـد ، تجربـه نکـرده اسـت؟

بـه دعـا در زندگـی خـود بیندیشـید: یعنـی، بـرای چـه چیـزی و چـرا دعـا مـی کنیـد، چـه زمانـی دعـا مـی کنیـد و از ایـن قبیـل. ایـن موضـوع دربـاره وضعیـت روحانـی و رابطـه شـما بـا خداچـه مـی گویـد؟ چـه تغییراتـی ممکـن اسـت نیـاز داشـته باشـید؟

دوشنبه

۶ مارس

اساس و بنیاد دعای کتاب مقدسی: از خدا بخواهید

آیـه ۷ بـاب ۷ متـی را بخوانیـد. پیـش از آنکـه بتوانیـم چیـزی از خـدا دریافـت کنیـم، مـی بایسـت آن را طلـب کنیـم. اگـر خـدا در هـر صـورت همـه چیـز را مـی دانـد، چـرا مطالبـه نمـودن بسـیار مهـم اسـت؟

مطالبـه نمـودن، خواسـته و علایـق مـا را آشـکار سـاخته و اطمینـان مـا را بـه خـدا نشـان می دهـد. از طریـق دعـا به او نزدیک میشـویم، کسـی که از او حمایت و کمـک می طلبیم. هنگامی کـه مـا از خـدا چیـزی طلـب مـی کنیـم، همچنیـن بـه طـور علنـی از جانـب خـود بـه او اجـازه فعالیـت مـی دهیـم. خـدا می خواهـد که طلبیده شـود. او مایل اسـت که ما تقاضاهایـمان را در دعـا نـزد او ببریـم. اگـر از او نخواهیم، عطایایـی را که وعده داده، دریافت نخواهیم کرد. عیسـی فرمـود: «سـوال کنیـد کـه به شـما داده خواهد شـد. بطلبیـد که خواهیـد یافت. بکوبیـد که برای

شما بازکرده خواهد شد. زیرا هر که سوال کند، یابد و هر که بطلبد، خواهد یافت و هر که کوبد، برای او باز کرده خواهد شد» (لوقا باب ۱۱ آیات ۹ و ۱۰).

مرقس باب ۱۱ آیه ۲۴، اول یوحنا باب ۵ آیات ۱۴ و ۱۵ و مزامیر باب ۶۶ آیه ۱۸ را بخوانید. چرا برآورده کردن هیچ درخواست دعایی برای خدا بیش از اندازه بزرگ نیست؟ چرا خوب است بدانیم که خدا سخاوتمند است و دوست دارد از وفور نعمات خویش ببخشاید؟ شرط لازم برای اینکه خدا دعاهای ما را تحقق ببخشد چیست؟

ما حقیقتاً می توانیم هر چیزی را از خدا درخواست کنیم. هیچ درخواستی برای خدا کوچک یا بی اهمیت نیست. هیچ درخواستی آنقدر بزرگ نیست که خدا نتواند از عهده آن بر آید. او قادر متعال است. ما با ایمان می توانیم هر وعده کتاب مقدس را مطالبه کنیم و عطای وعده داده شده را بر طبق اراده اش، از دستان او دریافت کنیم (دوم قرنتیان باب ۱ آیه ۲۰).

با این وجود به منظور دریافت آنچه که می طلبیم، شرایطی وجود دارد که باید در نظر بگیریم.اگر ما مایل به تسلیم کامل خود به خدا نباشیم و اگر درخواست هایمان تنها انعکاسی از تمایلات خودخواهانه و گناه آلودمان باشد، خدا به دعاهایمان پاسخ نخواهد داد (اشعیا باب ۵۹ آیات ۱ و ۲ را ببینید). یک شرط مهم برای برآورده شدن دعاهایمان، علاقه نشان دادن به پیروی از اراده خدا و متابعت می باشد. «تمام عطایای خدا در صورت فرمانبرداری وعده داده شده اند.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Christ's Object Lessons, p. 145. با دانش به اینکه خدا بخشنده است می توانیم با قاطعیت نزد او برویم. «خداوند به واسطه تضرع بی روح که نشان می دهد هیچ انتظاری وجود ندارد، جلال داده نمی شود. او مایل است که تمام ایمانداران با اشتیاق و اطمینان به تخت فیض نزدیک شوند.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Signs of the Times, Aug. 7, 1901.

سه شنبه

۷ مارس

اساس دعای کتاب مقدسی: ایمان

آیه ۲۴ باب ۱۱ مرقس را بخوانید. در کنار خواستن، عیسی به چه جنبه های دیگری در مورد دعا اشاره می کند؟

درخواست کردن به تنهایی کافی نیست. جنبه مهم دومی هم وجود دارد که لازم است در بطن دعاهای ما وجود داشته باشد: ایمان. کتاب عبرانیان به ما می گوید که «بدون ایمان تحصیل رضامندی او [خدا] محال است» (عبرانیان باب ۱۱ آیه ۶). هنگامی که ما دربرابر خدا زانو می زنیم و کتاب مقدس را با بیش از سه هزار وعده باز می کنیم و سپس با بی‌آلایشی یک کودک خردسال از خدا می خواهیم وعده اش را از جانب ما کامل کند، باید باور کنیم که او در زمانی که اراده کند آنچه را که برای ما بهترین است به انجام خواهد رسانید.

آیات ۶ تا ۸ باب ۱ یعقوب را بخوانید. فردی که ایمان ندارد چگونه در این آیات توصیف می شود؟ چرا ایمان برای دریافت عطایای وعده داده شده شرطی لازم می باشد؟

اگر نزد خدا می آییم باید باور داشته باشیم که او وجود دارد و به کسانی که در جستجوی او هستند اجر و پاداش خواهد داد. دعای مؤثر باید با این ایمان باشد که نه تنها خدا می تواند اجابت کند بلکه آنرا بر طبق اراده الهی خویش عملی خواهد ساخت.

در کتاب مقدس، ایمان داشتن با اطمینان داشتن مرتبط است. ما تنها زمانی میتوانیم به فردی اعتماد کنیم که بدانیم آن فرد ایمن و درستکار است. وقتی که ما این شک را داریم که آیا خدا به وعده های خویش وفا خواهد کرد، تردید می کنیم و نمی توانیم بپذیریم چیزی از جانب او دریافت خواهیم کرد. ایمان داشتن به معنی اعتماد به کلام خداست. یعنی ما حتی زمانی که احساسمان خلاف آن را می گوید، باید به خدا و وعده هایش اطمینان کنیم. زیرا «ایمان، اعتماد بر چیزهای امید داشته شده است و برهان چیزهای نادیده» (عبرانیان باب ۱۱ آیه ۱). ایمان با وعده های خدا پیوسته است زیرا ما به آنچه او گفته است اطمینان می کنیم (عبرانیان باب ۱۱ آیه ۱۱). ایمان می داند که «محال است خدا ... دروغ بگوید» (عبرانیان باب ۶ آیه ۱۸). خدا دیروز، امروز و برای همیشه یکسان بوده است و خواهد بود (عبرانیان باب ۱۳ آیه ۸). ایمان می داند که برای خدا هیچ چیز غیر ممکن نمی باشد (لوقا باب ۱ آیه ۳۷).

ایمان کلیدِ گشایشِ خزائنِ الهی است. خدا از طریق روح القدس قلوب بشر را متحول میکند تا به کلام خدا اطمینان کنند و دعاهای ما از طریق ایمان دستان قادر مطلق را به حرکت در می آورد.

چه چیزی به شما کمک میکند تا در ایمان قوی تر شوید؟ چه جلوه ای از عیسی به شما کمک میکند تا در زمان نیاز به توانایی او اعتماد کنید؟

چهارشنبه

۸ مارس

بنیاد و اساس دعای کتاب مقدسی: مطالبه وعده‌های خدا

اگر ما چیزهایی که برایشان دعا کردیم را طلب نکنیم، ایمان کلاً بی فایده می باشد.

اول یوحنا باب ۵ آیات ۱۴ و ۱۵ را بخوانید. ما به چه دلیل می توانیم اطمینان داشته باشیم که خدا صدای ما را می شنود و آنچه را که از او خواسته ایم، دریافت خواهیم کرد؟

بُعد سوم دعای کتاب مقدسی پذیرش می باشد. پس از مطالبه از خدا و ایمان به وعده هایش، لازم است آنچه را که وعده داده است بطلبیم. ما با سپاس گزاری از خدا که وعده او را دریافت کرده ایم، آن را می طلبیم. بنابراین وعده ها در قلب ما اعمال می شوند. الن جی. وایت گفت که «ما می توانیم تمام عطایایی که او وعده داده است را بطلبیم؛ سپس باید باور کنیم که آنها را دریافت می کنیم و از خدا برای دریافتشان سپاس گزاری می کنیم.» – Ellen G. White, Education, p. 258.

عیسی در آیه ۱۱ باب ۸ لوقا کلام خدا را با یک بذر مقایسه می کند. به همان صورت که کل درخت سیب در یک بذر آن وجود دارد، عطای خدا در وعده هایش موجود است. هنگامی که ما وعده خدا را می طلبیم و در ایمان، حتی پیش از دریافتش، بابت آن از او سپاسگزاری می کنیم، ما در آن موقع عطایی را که او وعده داده است می یابیم. ما عطای وعده داده شده را با ایمان حتی پیش از آنکه آن را احساس بکنیم یا ببینیم، دریافت می کنیم.

مثالِ قیامِ از مرگِ ایلعاذر در باب ۱۱ یوحنا نشان می دهد که عیسی به این شیوه دعا کرد. عیسی دقیقا اراده خدا را در این موقعیت می دانست. آیه ۱۱ باب ۱۱ یوحنا به ما می گوید که او به انجام اراده خدا اشتیاق داشت و مطیع بود. در آیات ۳۹ تا ۴۱ باب ۱۱ یوحنا می خوانیم که عیسی پیشاپیش بخاطر زنده کردن ایلعاذر از

پدر سپاسگزاری نمود، حتی با اینکه الیعاذر همچنان در قبر بود. هنگامی که عیسی از خدا تشکر کرد، تحقق درخواستش را دریافت نمود. ما به عنوان فرزندان خدا باید بر پایه وعده هایش و نه توضیحاتش زندگی کنیم. اگر چه ما نمی توانیم همه چیز را توضیح بدهیم، می توانیم به وعده هایش اطمینان کنیم.

«خداوند می فرماید، 'در مواقع سختی و مشکلات مرا صدا کنید' (مزامیر باب ۵۰ آیه ۱۵). او ما را دعوت می کند تا سر گشتگی ها و احتیاجاتمان و نیازمان به کمک الهی را به او بیان کنیم. او به ما می فرماید که در دعا تعلل نکنیم. به محض اینکه مشکلات بروز می کنند، ما باید دادخواست های مشتاقانه و از سر خلوص را به او ارائه دهیم. ما با دعاهای مصرانه نشان می دهیم که اعتمادی قوی به خدا داریم. حس نیاز ما را به دعایی خالصانه هدایت می کند و پدر آسمانی مان تحت تاثیر تضرع ما قرار می گیرد.» - الن جی. وایت، Ellen G. White, Christ's Object Lessons, p. 172.

چرا بسیار مهم است که همواره همه چیز را در دعا نزد خدا بیاوریم؟

پنجشنبه

۹ مارس

دعا کردن برای روح‌القدس

مطمئناً شخصیت‌های اصلی کتاب ایوب، همانطور که انسان‌های کاملاً فانی دیدگاه تیره و مبهمی دارند (اول قرنتیان باب ۱۳ آیه ۱۲)، دیدگاه بسیار محدود، درکی بسیار محدود از طبیعت جهان مادی و بسیار محدودتر از عالم روحانی داشتند. همچنین جالب توجه است که در همه این بحث‌ها درباره شرارتی که گریبان گیر ایوب شده بود، هیچ کدام از مردان از جمله خود ایوب در مورد نقش شیطان - دلیل اصلی و بدیهی تمام مصیبت‌های ایوب - چیزی نگفتند. و با این حال ، بر خلاف اعتمادی که به محق بودن خود داشتند، بخصوص الیهو (ایوب باب ۳۶ آیات ۱ تا ۴ را ببینید)، تلاششان برای توضیح منطقی دردهای ایوب بی نتیجه ماند. و بدون شک ایوب می‌دانست که تلاش‌هایشان نا موفق بوده‌اند.

افسسیان باب ۳ آیه ۱۶ و اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۸ را بخوانید. این آیات درباره دریافت روح القدس در زندگیمان، چه چیزی به ما می گویند؟

چیزهای زیادی وجود دارند که ما می توانیم برایشان دعا کنیم اما یک نیاز بزرگ در این دوران سخت که در آن زندگی می کنیم، وجود دارد: و آن عطای روح القدس می باشد. این بزرگترین عطایی است که عیسی می توانست به ما ببخشد. خدا با دادن روح القدس، بیش از این چیزی نمی توانست به قوم خویش عطا کند. چیزی به این عطا نمی‌توانست اضافه بشود (گذشته از هر چیز، چه چیزی به الوهیت می توانست اضافه بشود؟). از طریق او و کارش در زندگیمان، تمام نیازهایمان برآورده می شوند. روح القدس سایر برکات را با خود بهمراه خواهد آورد.

اگر چه، مانعی عمده وجود دارد و آن خود ما هستیم، زیرا اغلب آمادگی پذیرش روح القدس را نداریم.

ما مانند زمان کلیسای عهد جدید، باید متوجه بشویم که ابتدا ملزم هستیم که با توبه زندگی خود را بطور کامل تسلیم عیسی کنیم. آری، حتی این تنها ترغیب روح القدس است که اجازه میدهد چنین کنیم.

با این وجود، هنگامی که ما به ترغیب او پاسخ می دهیم، توبه از گناهان نخستین ثمره کار روح القدس در زندگیمان می شود. ما باید با فروتنی و ایمان، به گناهانمان اعتراف کنیم تا او بتواند ما را از همه خطاهایمان تطهیر سازد. لازم است درک کنیم که تا چه حد سقوط کرده هستیم و بیش از این به خدا و فیض او در زندگی خود نیاز داریم. ما بدون او گمگشته ، مرده در گناه و محکوم به نابودی ابدی هستیم.

بنابراین با دعای مشتاقانه شرایطی را عملی می کنیم که بر اساس آنها خدا وعده داده است که روح القدسش را به ما بدهد. سپس تنها کاری که لازم است انجام بدهیم، این است که از خدا طلب کنیم و او روح خویش را با کمال میل به ما اعطا خواهد نمود. «پدر آسمانی بیشتر از والدین زمینی که می خواهند به فرزندانشان هدایای نیکو بدهند، تمایل دارد تا روح القدس را به جویندگان آن عطا کند.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Ye Shall Receive Power, p. 284.

همانند چیزهای روحانی دیگر، عطیه روح القدس هرگز در خود خاتمه نمی یابد. روح القدس برای رفعت دادن عیسی عطا گردیده تا شخصیت عیسی را در زندگی ما بازتولید کند و ما را قادر سازد تا با خدمت بدیگران هیکل عیسی یعنی کلیسا را بنا کنیم. بنابراین، هر نوع عبادت عمومی یا خصوصی که روح را از عیسی مسیح متعال تر سازد، اشتباه است. زیرا از طریق عیسی است که «اجازه داریم که در یک روح، یعنی روح‌القدس به حضور خدای پدر بیاییم» (افسسیان باب ۲ آیه ۱۸).

چرا عطیه روح القدس بزرگترین عطیه ای است که عیسی می توانست به ما بدهد؟ تجربه شما با واقعیت روح القدس در زندگیتان چه بوده است؟ زندگیتان بدون این عطیه چه تفاوتی می داشت؟

جمعه

تفکری فراتر:

درخواست برای عطا اثر الن وایت صفحات ۱۳۹-۱۴۹ را در دروس تمثیلی مسیح بخوانید. برای مجموعه مفید وعده های ترغیب کننده کتاب خدا وعده داده است اثر الن وایت را بخوانید. (Washington, D.C.: Review and Herald, 1982).

بدون دعا هیچ نیروی روحانی در زندگیمان نخواهیم داشت، زیرا دعا ما را به منبع آن قدرت متصل می کند. بدون دعا هیچ رابطه حیاتی با خدا نخواهیم داشت. ما تبدیل به انبارهایی خالی خواهیم شد که ممکن است «نوعی دینداری» داشته باشیم ولی از قدرت و وعده های عطایا از عرش برین بی بهره خواهیم بود. و بی تردید همان طور که در طول این هفته دیده ایم، به ما وعده های شگفت انگیزی درباره پاسخ دادن خدا به دعا، داده شده است. اما زمان هایی که چیزی را برای آنچه که برای آن دعا کرده ایم دریافت نکنیم چطور، حتی وقتی که همه شرایط را به بهترین نحو با تمام توانایی خدادادیمان مهیا نموده باشیم؟ «اما اگر به نظر می رسد که دعاهایتان پاسخی بی‌درنگ دریافت نمی کنند، دلسرد نشوید. خداوند می بیند که آن دعا اغلب با مسائل زمینی ترکیب شده است. انسان ها برای آنچه که تمایلات خودخواهانه آنها را راضی بسازد، دعا می کنند و خداوند به گونه ای که ایشان انتظار دارند، درخواست های آنها را برآورده نمی کند. او آنها را در بوته آزمایش قرار داده تا آنها را متواضع و فروتن سازد تا آنها با وضوح بیشتری نیازهای خود را ببینند. او به بشر چیزهایی را که ارضا کننده امیال پست بوده و به انسان ضرر برسانند و او را نزد خدا بی عزت کنند، عطا نمیکند. او چیزی را که جاه طلبی های انسان را ارضا سازد و در واقع برای تجلیل نفس باشد بر آورده نمی سازد. هنگامی که نزد خدا می آییم باید قلبی مطیع و پشیمان داشته باشیم و همه چیز را به اراده مقدس او بسپاریم.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, In Heavenly Places, p. 89.

سوالاتی برای بحث

۱. به چه طریقی دعا بر وجود روحانی ما اثر می گذارد؟ یعنی، نیایش شما هنگامی که دعا میکنید چه تاثیری بر روی شما دارد؟ در قیاس با قبل از دعا و بعد از دعا آیا تفاوتی را احساس میکنید؟

۲. به کسی که برای چیزی بارها دعا کرده است و آنگونه که امید داشته دعایش مستجاب نشده است، بطور مثال برای شفای کودکی بیمار یا چیزی شبیه آن، چه می گویید؟ چگونه می آموزیم که به خدا حتی در شرایطی مانند این باید اطمینان کنیم؟

۳. در کلاس درباره تجربیات خود از دعا و اینکه چه مفهومی برای شما دارد، صحبت کنید. شما چه چیزی درباره دعا آموخته اید که می تواند به دیگرانی که ممکن است در درک کردن هدف دعا مشکل داشته باشند، کمک کند؟

۴. چرا دعا کردن مهم است حتی اگر کاملا نتوانیم شرایط را درک کنیم؟

اندوهگین نمودن و مقاومت کردن در مقابل روح‌القدس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۷ آیه ۵۱ ؛ عبرانیان باب ۱۰ آیات ۲۴ و ۲۵؛ افسسیان باب ۴ آیه ۲۵ تا باب ۵ آیه ۲؛ اول تسالونیکیان باب ۵ آیات ۱۹ تا ۲۱؛ مرقس باب ۳ آیات ۲۸ و ۲۹.

آیه حفظی: **«روح‌القدس خدا را نرنجانید زیرا او مُهر مالکیت خدا بر شماست و ضامن آمدن روزی است که در آن کاملا آزاد می‌شوید» (افسسیان باب ۴ آیه ۳۰).**

روح القدس توانایی منحصر به فردی دارد که گناهکاران را از وضعیت واقعی گناه آلود ایشان آگاه میسازد. او همچنین در ما تمایلی ایجاد میکند تا حس پذیرفته شدن توسط عیسی و آمرزش گناهانمان توسط او را بیدار می سازد. روح القدس با نیروی بی همتای خود به ما توان میبخشد تا بر وسوسه گناه غلبه یابیم و ما را قادر می سازد که شخصیت زیبای عیسی را انعکاس دهیم.

در عین حال، گناهکارانی که بُنیه ضعیفی در قبال مقابله با وسوسه دارند توسط روح القدس قدرتمند و توانا به مقابله با گناه میپردازند. او خود را به ما تحمیل نمی کند.

گناه تطمیع کننده است و ظاهری بسیار جذاب و چشمگیر دارد. با این حال بسیار فریب دهنده است و گرفتار شدگان را به نیستی سوق میدهد. گناه در نقطه مقابل خدا و خلوص قدوسیت و نیکی او قرار دارد. روح القدس با انعکاس این تقدس الهی، به هر شکل ممکن بر ضد گناه است و هنگامی که ما گناه می کنیم و تمایلی به ترک گناه نداریم، محزون می شود. تاثیر مثبت روح القدس با تمام قدرتی که از آن برخوردار است می تواند دفع شود و وقتی که به زندگی گناه آلودمان ادامه دهیم، در واقع در برابر او مقاومت کرده ایم. انجیل حتی به ما می گوید که یک

گناه وجود دارد که قابل بخشش نیست: کفر علیه روح القدس (متی باب ۱۲ آیات ۳۱ و ۳۲). این هفته ما ابعادی از کتاب مقدس که مربوط به حُزن، بی اثر شدن و مقاومت در برابر روح القدس می باشند و همچنین ابعاد مربوط به گناهی که بخشیده نخواهد شد را مطالعه خواهیم کرد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۸ مارس آماده شوید.

یکشنبه

۱۲ مارس

مقاومت در برابر روح‌القدس

آیه ۵۱ باب ۷ اعمال رسولان را بخوانید. در اینجا چه هشداری داده شده بود و امروزه چگونه برای ما نیز کابرد دارد؟

در کتاب مقدس بطور ویژه به شماری ازگناهان اشاره شده است که گناه بر علیه روح القدس نام گرفته اند. بسیاری از آن گناهان در سطح فردی هستند. اگر چه گناهی جمعی وجود دارد، همان طور که می توانیم از آیه ۵۱ باب ۷ اعمال رسولان برداشت کنیم. استیفان اشاره میکند که مدعیان او سرکش هستند همچون بنی اسرائیل طغیان گر که گوساله طلایی را پرستیدند (خروج باب ۳۳ آیه ۳). آنها در برابر روح القدس مقاومت نمودند زیرا از گوش کردن به آنچه روح القدس از طریق انبیاء خدا بر قلب هایشان وارد می کرد، سرباز زدند. این الگوی مخالفت با خدا و نقشه اش در نهایت به این موضوع منجر شد که عده ای خواسته های خداوند عیسی مسیح را نپذیرند. آنها بجای پیروی از عیسی به عبادت صوری و ظاهری مبادرت ورزیدند و آن را جایگزین اطاعت از کلام زنده خدا کردند.

این فکری شگفت انگیز است که بشر فرومایه، که توسط خدا آفریده شده و به او وابسته است، قادر به مقاومت در برابر کار روح القدس و در نهایت فیض خدا می باشد. خدا با وجود اینکه بسیار قدرتمند است، خود را بر اراده آزاد ما تحمیل نمی کند. او به انتخاب های ما احترام می گذارد.

گذشته از هر چیز، اگر خدا می خواست که ما را مجبور به اطاعت از خود بکند، چرا در عدن با آدم و حوا چنین نکرد و درنتیجه کل جهان را از گناه عاری نساخت؟ خدا ما را موجوداتی آزاد با قدرت انتخاب بین خوب و بد خواه برای حیات یا نیستی و خیر یا شر، آفریده است. چه عطیه مقدس و گرانبهایی است آنچه که همه ما دریافت نموده ایم.

در حالی که همه در برابر تصمیماتی که اتخاذ نموده اند مسئول هستند، با

اینحال همه ما مسئولیتی جمعی داریم: ما باید یکدیگر را در وفادار بودن، اطاعت از کلام خدا و نزدیک ماندن به عیسی تشویق کنیم (عبرانیان باب ۱۰ آیات ۲۴ و ۲۵). امروزه وقتی که در برابر کلام خدا مقاومت کنیم و به پیام انبیاء او بی اعتنایی کنیم، در واقع در برابر روح القدس مقاومت کرده‌ایم.

بسیار آسان است که به اسرائیل کهن بنگریم و آنها را برای خطاهایشان مورد قضاوت و انتقاد قرار بدهیم. اما انتخاب های ضعیف خودمان چطور؟ اگر آنها به همان عمومیت خطاهای اسرائیل کهن بودند، چه احساسی پیدا می‌کردید؟

به چه روش هایی می توانیم نسبت به دیگران با محبت و کارهای نیک کمک کنیم؟ مسئولیت شما برای پروراندن محبت و کارهای نیک در دیگران چیست؟

دوشنبه

۱۳ مارس

اندوهگین نمودن روح‌القدس: بخش اول

آیه ۳۰ باب ۴ افسسیان را بخوانید. پولس در اینجا از یک فعل امری استفاده می کند و به ما اندرز می دهد که روح القدس را اندوهگین نکنیم. اندوهگین کردن روح القدس به چه معناست؟

روح القدس دارای یک شخصیت است و تنها نیروی الهی نیست. به این دلیل است که می تواند اندوهگین بشود. اما چگونه روح القدس را اندوهگین می کنیم؟ شاید باید بیاد داشته باشیم که یکی از وظایف روح‌القدس گشودن چشم های ما بر روی گناه می باشد (یوحنا باب ۱۶ آیه ۸). او ما را بسوی عیسی که گناهان ما را می بخشد و ما را تقدیس می کند، هدایت می کند. پس از هر چیز، روح خدا مقدس نامیده می شود. این بدین معناست که او از گناه بیزار است. اما او هنگامی که در همه امور از خدا اطاعت می کنیم و آنچه را که پاک و مقدس است در ذهن و به زبان می آوریم، شادمانی می کند. از سوی دیگر، این همچنین بدین معناست که او هنگامی که ما هر چیزی که در فراخوان الهی بی ارزش است را گرامی می داریم، اندوهگین می شود. هر تصمیمی از جانب ما برای ماندن در گناه یا بی اهمیت جلوه دادن جدیت گناه، باعث اندوهگین شدن او می شود. اندوهگین نمودن روح القدس مسئله‌ای جدی می باشد.

زمینه و متن اظهارات پولس در آیه ۳۰ باب ۴ افسسیان درباره اندوهگین نمودن روح القدس، به شیوه زندگی فرد پیش از ایمان آوردن به مسیح اشاره دارد و به آنچه که پس از ایمان آوردن اتفاق می افتد، مربوط می شود. ما به عنوان مخلوقات جدید در مسیح باید نسبت به یکدیگر صبور و ملایم باشیم، به یکدیگر محبت کنیم و برای حفظ اتحاد با روح در رابطه‌ای صلح آمیز تلاش کنیم (افسسیان باب ۴ آیات ۲ و ۳). ما که در روح، حیات تازه یافته ایم (افسسیان باب ۴ آیه ۲۳)، اکنون از مسیح پیروی میکنیم، او که سر جدیدمان است (افسسیان باب ۴ آیه ۱۵) و در نتیجه مانند غیر یهودیان در بیهودگی ذهن هایمان قدم بر نمی داریم (افسسیان باب ۴ آیه ۱۷). در عوض ما به گونه ای که خوشایند خدا می‌باشد، زندگی می کنیم (افسسیان باب ۴ آیات ۲۴ تا ۳۱).

هر زمان که اجازه بدهیم هر کدام از این چیزهای منفی که در این آیات باب ۴ به آنها اشاره شد، جایی در قلب هایمان پیدا کنند و هنگامی که خود را در کلام و رفتار ما نشان بدهند، در آن صورت روح القدس آزرده و اندوهگین می شود. اندوهگین نمودن روح القدس به معنی نپذیرفتن حضور مقدس و قدرت زندگی تغییر دهنده او می باشد زیرا ما از روی آگاهی و عمد به گناه ادامه می دهیم.

روح القدس نسبت به نحوه زندگی ما بی تفاوت نمی باشد. افسسیان باب ۴ آیات ۲۵ تا ۳۱ را بخوانید و رفتارهای اخلاقی خاصی که باعث اندوهگین شده روح القدس می شوند را بصورت فهرست وار بنویسید. چرا روح القدس با این چیزها اندوهگین می شود؟

سه شنبه

۱۴ مارس

اندوهگین نمودن روح‌القدس: بخش دوم

اینکه روح القدس می تواند اندوهگین شود، به ما می گوید که خدا نسبت به ما و آنچه که انجام می دهیم بی‌تفاوت نیست. خدا با تصمیمات و نحوه زندگی ما تحت تأثیر قرار می گیرد.

افسسیان باب ۴ آیه ۲۵ تا باب ۵ آیه ۲ را بخوانید. در اینجا به ما گفته شده است که چه کاری انجام بدهیم و اگر ما از این فرمان های کتاب مقدس پیروی می کردیم، زندگیمان چگونه متفاوت می‌بود؟

مسلما هنگامی که محبت حقیقی را بیان می کنیم، روح القدس را دلشاد کرده ایم؛ زمانی که ما درباره گناه عصبانی هستیم اما در عصبانیتمان مرتکب گناه نمی شویم؛ هنگامی که ما با دستان خود کار می کنیم و محصول تلاش خود را برای خیریت به جهت نیازمندان بکار می بریم؛ زمانی که ما به شیوه ای اخلاقی صحبت می کنیم و به شنوندگان خود فیض می رسانیم؛ و هنگامی که ما مهربان، رئوف و بخشنده هستیم.

اگر ادعا کنیم که مسیحی هستیم اما در عمل به گونه ای زندگی کنیم که گویی مسیح هرگز نیامده و زندگی ما تحت تأثیر هدایت و محبت او قرار نگرفته است، در این صورت ما روح القدس را اندوهگین کرده ایم. هنگامی که اعتراف می‌کنیم که به حقیقت اعتقاد داریم اما شیوه عمل و رفتارمان متضاد با آن اعتراف می باشد، ما روح القدس را آزرده ساخته ایم. نداشتن کمال اخلاقی نیز روح القدس را آزرده خاطر می کند. تلاش های ما برای آوردن جانها به کلیسا نباید از رفتار اخلاقیمان جدا باشند. اگر به گونه ای زندگی کنیم که دیگران متوجه بشوند که ما بدرستی فرزندان عیسی بوده و او را انعکاس می دهیم، قلب خدا را به وجد آورده ایم.

افسسیان باب ۴ آیات ۳، ۴، ۱۵، ۱۶ و ۳۲ را بخوانید. این آیات درباره جنبه های اجتماعی زندگی در روح چه چیزی آشکار می کنند؟ یک زندگی سرشار از روح القدس چگونه خود را در اجتماع با دیگر ایمانداران نمایان می سازد؟

جالب توجه است که در باب ۴ افسسیان جنبه اجتماعی متمایزی نیز وجود دارد. چندین بار به ایده اتحاد اشاره شده است. پولس نگران این است که ما اتحاد با روح القدس را حفظ کنیم زیرا ما «نسبت به یکدیگر» (افسسیان باب ۴ آیه ۳۲) طبق خواسته خدا زندگی میکنیم. آنگونه که در کلیسا به یکدیگر مرتبط می شویم تلاش میکنیم تا متفقا از روح خدا هدایت گردیده تا بتوانیم همیشه با هم در صلح و صفا باشیم (افسسیان باب ۴ آیه ۳)، که این موضوع یکی از بخش های مهم در آزرده نساختن روح القدس می باشد. اینکه ما چگونه در کلیسا که معبد روح القدس است با یکدیگر رفتار میکنیم (اول قرنتیان باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷)، واقعا برای خدا اهمیت دارد. اینکه ما چگونه یکدیگر را در بدن مسیح در نظر می گیریم از اهمیت اصلی برای روح خدا برخوردار است.

خوب است که حقیقت پیام های سه فرشته را بدانید (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ تا ۱۲)، اما از خود این سؤال را بپرسید: شما چگونه با دیگران بخصوص کسانی که زیر دست شما بوده یا آنهایی که نمی توانند برای شما کاری انجام بدهند، یعنی، کسانی که چیزی برای ارائه به شما در مقابل ندارند، رفتار می کنید؟

چهارشنبه

۱۵ مارس

خاموش کردن روح‌القدس

اول تسالونیکیان باب ۵ آیات ۱۹ تا ۲۱ را بخوانید. روح القدس چگونه می تواند خاموش بشود؟

واژه «خاموش کردن» ایده آتش را در ذهن متبادر می رساند. واژه یونانی با ریشه ای یکسان در اول تسالونیکیان باب ۵ آیه ۱۹ و افسسیان باب ۶ آیه ۱۶ بکار برده شده است. این موضوع القا کننده مطلبی است که روح القدس مانند آتش میتواند خاموش شود. ما باید بیاد داشته باشیم که روح القدس دو کار برجسته برایمان انجام می دهد: او به ما آگاهی از گناه و قدرت غلبه بر آن را می دهد. هر دو اینها به قدوسیت مربوط می‌شوند.

اگرچه کلام خدا، آن روح چیزی را بما میگوید که لازم است بدانیم تا زندگی مقدس داشته باشیم، و از طریق قدرت ساکن شونده خویش، ما را قادر میسازد تا بر اساس این آگاهی زندگی خود را متحول سازیم. یک راه که می‌توانیم از طریق آن، از خاموش شدن روح‌القدس جلوگیری کنیم، این است که «نبوتها را خوار» نشماریم (اول تسالونیکیان باب ۵ آیه ۲۰). پولس ایمانداران اهل تسالونیکی را تعلیم می‌دهد که اظهارات نبوی را خوار نشمارند و با این حال او ایشان را فراخواند تا بصیرت یابند (اول تسالونیکیان باب ۵ آیه ۲۱). در حالی که باید در زندگی اجتماعی خود درب را بروی روح القدس بگشائیم و نباید شعله روح القدس را خاموش کنیم، همچنین به بینش و بصیرت نیاز داریم زیرا آموزه های نادرست و انبیاء دروغین به آسیب رساندن به کلیسا ادامه خواهند داد.

همه روح ها بی خطر نیستند. با این وجود کلام الهام گرفته از روح خدا مانند چراغی برای پاهای ما و نوری برای مسیرمان می باشد (مزامیر باب ۱۱۹ آیه ۱۰۵). با

این آیه حتی معیاری برای سنجیدن اظهارات نبوتی جدید داریم. در زمان های کتاب مقدس چنین چراغی شامل یک فیتیله در حال سوختن می شد که جلوی پای کسانی که در شب راه می رفتند را روشن می کرد. کتاب مقدس به ما می گوید که چگونه با روح زندگی بکنیم (غلاطیان باب ۵ آیه ۲۵). ما با این کار خود را مطیع تعالیم کلام خدا میکنیم و با اطاعت از ترغیب های روح القدس چنین امری ممکن است همان گونه که او ما را به راهی که باید در آن زندگی کنیم هدایت میکند.

کسانی که ادعای این را دارند که کتاب مقدس کلام خداست آنرا بگونه ای تفسیر میکنند که آنرا از هر گونه اقتدار واقعی تهی نموده و در زندگی خویش آنها را از هر قدرت واقعی خلع میکنند. همچنین، هنگامی که کلام خدا را خوار می شماریم و به آن بی احترامی می کنیم یا در بکار بردن آن در زندگی خود غفلت می کنیم، در واقع چراغی را خاموش کرده ایم که برای هدایت ما در مسیرمان و بیدار نمودن آگاهی مان نسبت به کارهای خوب که به ما داده شده است.

آیات ۷ و ۸ باب ۴ اول تسالونیکیان را بخوانید. «در قدوسیت» خوانده شدن به چه معنا می باشد؟ شما در کدام بخش های زندگیتان باید از خود بپرسید که آیا واقعاً «در قدوسیت» عمل می کنید یا نه؟

پنجشنبه

۱۶ مارس

کفر علیه روح‌القدس

مرقس باب ۳ آیات ۲۸ و ۲۹، لوقا باب ۱۲ آیه ۱۰ و متی باب ۱۲ آیات ۳۱ و ۳۲ را بخوانید. اگر تمام گناهان و کفرها قابل بخشیده شدن باشند، آن چیست که هرگز نمی‌تواند بخشیده شود؟

شاید هیچ گناهی به غیر از کفر علیه روح القدس چنین تردید و اضطرابی در میان مسیحیان ایجاد نکرده باشد و بیش از این مورد درک اشتباه قرار نگرفته باشد. بعضی بر این باورند که عیسی گناهان خاصی را مد نظر دارد که به طور خاص دردناک می باشند. اگر چه خوب است که ما به خود یادآوری کنیم که تمام گناهان نزد خدا شنیع هستند حتی با اینکه بعضی از گناهان ممکن است عواقب شدیدتری نسبت به سایرین داشته باشند. اما منظور عیسی وقتی که درباره گناه غیر قابل بخشش سخن گفت، چه بود؟

در واقع هیچ کدام از این آیات نمی گویند که این گناه قابل بخشیده شدن نیست؛ تنها اینکه بخشیده نخواهد شد. بیایید بیاد داشته باشیم: کار روح القدس هدایت گناهکاران به آگاهی از گناهشان و بیداری تمایل پذیرش عیسی در ایشان، کسی که خود به تنهایی گناهان را می بخشد، می باشد. بنابراین کفر علیه روح القدس باید نسبت به تعمدی بودن و آگاهانه بودن انکار کار نجات بخش عیسی درک بشود. این زمانی اتفاق می افتد که فرد با اراده خود و با سرسختی در برابر شهادت روح از مسیح و فیض و نجات او مقاومت می کند.

عیسی درباره اینکه کسی که از روی بد اندیشی چند کلمه بد به زبان بیاورد، سخن نمی گوید. کفر برعلیه روح القدس تنها در زمینه تداوم رفتار از روی بی ایمانی و دشمنی آشکار نسبت به عیسی است. کفر بر علیه روح القدس مختص به یک حادثه تنها نیست؛ بلکه شیوه زندگی آنرا مشخص میکند.

«آنها به جای دریافت شواهدی که به ایشان ارائه شد و به جای به رسمیت شناختن موهبت آسمانی در کار مسیح، به اهداف شرورانه خود ادامه دادند و گفتند که او این کار شگفت انگیز را از طریق شیطان انجام داد. این گناه علیه روح القدس بود.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Loma Linda Messages, p. 156.

هنگامی که قلب انسان در مخالفت سرسختانه با خدا قرار گیرد و بدین سبب آگاهانه از پرداخت بدهی خود به عیسی سر باز زند آنگاه قلب سخت شده و در تایید حقیقتِ شهادتِ روح القدس نسبت به فدیه رستگار کننده خدا از طریق عیسی مسیح ناتوان می ماند. این گناه فراتر از امکان بخشیده شدن قرار دارد، نه به این دلیل که خدا ضعیف است یا مایل به بخشش نمی باشد زیرا فرد قادر به تشخیص گناهش نیست. بنابراین، او بخشش از طریق عیسی را نمی پذیرد. این نگرش مطمئناً عواقبی ابدی بهمراه دارد.

ما چگونه می توانیم مطمئن باشیم که صرف نظر از آنچه که در مورد خود اعتراف می کنیم، در مخالفت با خدا و مقاومت در برابر روح القدس زندگی نمی کنیم؟ (برای مثال اول یوحنا باب ۵ آیه ۳ و رومیان باب ۸ آیه ۱۴ را ببینید.)

جمعه

۱۷ مارس

تفکری فراتر:

بطور مسلم واقعیت این است که مردم با نگرانی میپرسند که آیا مرتکب گناهی نابخشودنی شده اند که آنها قطعا آن را انجام نداده اند. اگر آنها این گناه را مرتکب شده بودند، به طور حتم نگران آن نبودند. نگرانی آنها تنها شاهدی است که به

آن نیـاز دارنـد، در واقـع آنهـا همچنـان آمـاده پذیـرش تعالیـم روح القـدس هسـتند. کاری کـه فـرد بایـد انجـام بدهـد ایـن اسـت کـه عدالـت عیسـی را مطالبـه کنـد و بـه شایسـتگی هـای عیسـی متمسـک شـده و در ایـمان و اطاعـت بـه پیـش رود. تنهـا بـا قـرار گرفـتن تحـت پوشـش عدالـت مسـیح کـه «عدالـت خـدا» می‌باشـد (رومیـان بـاب ۱۰ آیـه ۳)، آنهـا می‌تواننـد آرامـش و اطمینانـی را کـه اکنـون بـه شـدت کـم دارنـد بدسـت آورنـد.

واقعـاً تنهـا یـک فـرد وجـود دارد کـه خـدا نمـی توانـد ببخشـد و آن شـخصی اسـت کـه دائمـاً از نزدیـک شـدن بـه عیسـی بـرای آمـرزش امتنـاع ورزد. «گنـاه کفـر بـر علیـه روح القـدس در واژه یـا رفتـاری ناگهانـی خلاصـه نمـی شـود؛ بلکـه مقاومتـی محکـم و مصمـم در برابـر حقیقـت و شـواهد مـی باشـد.» - الـن جـی. وایـت، Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1093.

«لازم نیسـت کـه هیـچ کـس بـه گنـاه بـر علیـه روح القـدس بـه عنـوان چیـزی اسرار آمیـز و توصیـف ناپذیـر بنگـرد. گنـاه علیـه روح القـدس، گنـاه امتنـاع مـداوم بـه پاسـخ بـه دعـوت بـرای توبـه مـی باشـد.»

سوالاتی برای بحث

۱. اگـر کسـی ترسـان از اینکـه گنـاه غیـر قابـل بخشـش را مرتکـب شـده بـود بـه نـزد شـما بیایـد، چـه چیـزی بـه او مـی گفتیـد و از چـه آیاتـی کمـک مـی گرفتیـد؟ چـرا درکـی از نجـات تنهـا بـا ایـمان بـرای کمـک بـه فـردی کـه احسـاس مـی کنـد بـه طـرز نـا امیـد کننـده ای منحـرف شـده اسـت، بسـیار حیاتـی می‌باشـد؟

۲. هنگامـی کـه از عمـل کـردن یـا سـخن گفتن بـر طبـق هدایـات روح القـدس امتناع مـی ورزیـم، آن را خامـوش مـی کنیـم. مـا در کجا در خطـر خامـوش کـردن روح القدس قـرار داریـم؟ یعنـی، در کـدام یـک از جنبـه هـای زندگیـمان، در برابـر هدایتهـای خـدا مقاومـت میکنیـم و الزامـا چگونـه می‌توانیـم تسـلیم شـدن را بیاموزیم؟

۳. خـدا گاهـی اوقـات اجـازه مـی دهـد کـه شرایـط خاصـی وارد زندگـی مـا بشـوند کـه مـا از آن رنجیـده مـی شـویم یـا آنهـا را درک نمـی کنیـم. بـرای مثـال در مـورد ایـوب چنیـن بـود. چـرا طـرز فکـری خشـمگینانه مـی توانـد کار روح القـدس در زندگیـمان را بـی اثـر کنـد؟ مـا چگونـه مـی توانیـم حتـی در سـخت تریـن مواقـع، کامـل تـر بـه خـدا اطمینـان کنیـم و زندگیـمان را تمامـاً تسـلیم او نماییـم؟

۴. بعضـی افـراد نگـران از «آلـوده شـدن» بـه آنچـه کـه احسـاس می کننـد تعلیمات فاسـد در کلیسـا هسـتند، بـه طـور کامـل از بـدن مسـیح فاصلـه مـی گیرنـد و بـدن خـود را از آنجـا خـارج مـی کننـد. مشـکل ایـن ایـده چیسـت و چـرا الگویـی بـر طبـق کتـاب مقـدس بـرای پیـروی مسـیحیان نمـی باشـد؟

کار روح‌القدس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۱۶ آیات ۸ تا ۱۱؛ رومیان باب ۵ آیه ۱۰؛ عبرانیان باب ۴ آیات ۱۵ و ۱۶؛ اول پطرس باب ۵ آیات ۸ و ۹ ؛ اول یوحنا باب ۵ آیات ۱۲ و ۱۳؛ مزامیر باب ۳۱ آیه ۲۴.

آیه حفظی: «الان خدای امید، شما را از کمال خوشی و سلامتی در ایمان پُر سازد تا به قوت روح‌القدس در امید افزوده گردید» (رومیان باب ۱۵ آیه ۱۳).

همانطور که درباره روح‌القدس و روحانیت به انتهای مطالعه این ثلث می‌رسیم، بر روی یکی دیگر از کارهای مهم روح که هنوز به آن نپرداخته‌ایم، تمرکز خواهیم کرد.

هنگامی که عیسی به حواریون اعلام کرد که به نزد پدر می‌رود، او وعده داد که روح‌القدس را برای ایشان بفرستد. «لیکن تسلی دهنده یعنی روح‌القدس که پدر او را به اسم من می‌فرستد، او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه به شما گفتم به یاد شما خواهد آورد» (یوحنا باب ۱۴ آیه ۲۶).

بر طبق گفته عیسی، روح‌القدس یک parakletos به معنی «یاری‌کننده» یا «تسلی دهنده» یا یک «مدافع» میباشد که ما را شفاعت میکند. در عین حال عیسی همچنین کاری را که این مدافع انجام خواهد داد اعلام نمود: او جهان را بر گناه وعدالت و داوری «ملزم» خواهد نمود (یوحنا باب ۱۶ آیه ۸).

در طی آخرین هفته از مطالعات، به جزئیات بیشتری از کار خاص روح‌القدس خواهیم پرداخت. همچنین خواهیم آموخت که این کار روح چگونه به دو جنبه مهم دیگر مأموریت او برای ما مرتبط است: اطمینان ما از نجات و امید باشکوهی که زندگی ما را به عنوان شاگرد عیسی مسیح به پیش میبرد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۵ مارس آماده شوید.

یکشنبه

محکومیت گناه

آیات ۸ و ۹ باب ۱۶ یوحنا را بخوانید. روح‌القدس چه کار حیاتی برای ما انجام می‌دهد و چرا این کار بسیار اهمیت دارد؟

عیسی روح‌القدس را paraclete نامید، واژه‌ای با محتوا و معنی ریشه ای غنی که ایده یاری کننده، مدافع و تسلی دهنده را متبادر میسازد. روح‌القدس به عنوان متهم کننده برادران یا دادستان ما وارد این مقوله مهم محکومیت نمی‌شود. او توسط عیسی به منظور محکوم نمودن ما فرستاده نشده است، بلکه در عوض برای کمک به ما آمده تا نیازمان به فیض را مشاهده کنیم.

تنها یک تسلی دهنده به عنوان یاری دهنده پذیرفته خواهد شد. این بسیار غم انگیز است که مسیحیان، هر چند که نیت خوب دارند، اما اغلب به جای داشتن روحیه‌ای یاری دهنده، با روحیه‌ای متهم کننده به گناهکاران نزدیک می‌شوند. اگر ما در هرکجا که می‌رویم، به گناهان زندگی دیگران اشاره کنیم، در این صورت کاری می‌کنیم که عیسی ما را به انجام آن فرا نخوانده است. گذشته از هر چیز، ما چه کسی هستیم که بخواهیم گناهان دیگران را برجسته کنیم وقتی که خودمان گناهکاریم؟

رومیان باب ۲ آیه ۱ و متی باب ۷ آیه ۳ را بخوانید. از این آیات چه پیامی باید دریافت کنیم؟

ما شهادت دهندگان خدا هستیم و نه دادستان‌های او. ما فرا خوانده شده‌ایم که شاهدان قدرت نجات بخش او باشیم، نه اینکه دیگران را برای خطاهایشان محکوم کنیم. ما در تلاش برای محکوم نمودن دیگران در گناهانشان، کاری که به ما مربوط نمی‌شود را انجام می‌دهیم؛ این وظیفه روح‌القدس می‌باشد.

در واقع این وظیفه تسلی دهنده است و نه ما که می‌بایست جهان را به خاطر گناه «محکوم» کند (یوحنا باب ۱۶ آیه ۸). مردمی که زندگی خود را وقف عیسی نکرده‌اند، اغلب درکی واقعی از آنچه گناه حقیقتاً می‌باشد و تا چه میزان مخرب می‌تواند باشد، ندارند.

ایده در اینجا این نیست که روح‌القدس عملکردهای غلط خاصی را فهرست کند. در عوض، او به گناهِ بنیادین می‌پردازد: ایمان نداشتن به عیسی مسیح (یوحنا باب

۱۶ آیه ۹). بدبختی و خصم بزرگ ما در نقص‌های اخلاقیمان نمی‌باشند، بلکه در بیگانگیمان نسبت به خدا و امتناع از پذیرفتن کسی که خدا به منظور نجات ما از این شرایط فرستاده است، می‌باشد.

اساسی‌ترین گناهان این است که ما عیسی را باور نداشته باشیم و در نتیجه، تنها کسی را که قادر به نجات ما از گناه و جرم می‌باشد، انکار کنیم. این گناه است که نفس یا "مَنیّت" را در کانون امور قرار می‌دهد و از باور به کلام خدا امتناع می‌ورزد. تنها روح‌القدس می‌تواند قلب‌ها و ذهن‌های ما را بروی نیاز بزرگ ما به توبه و نجات که در مرگ مسیح به جای ما یافت می‌شود، بگشاید.

دوشنبه

۲۰ مارس

نیاز به عدالت

آیه ۸ باب ۱۶ یوحنا میگوید که روح‌القدس جهان را نه تنها بخاطر گناه محکوم میکند بلکه به عدالت نیز ملزم می‌نماید. به عبارت دیگر، جهان که نمی‌داند گناه حقیقتاً چیست، نمی‌داند عدالت واقعی نیز چه می‌باشد.

مردمِ متحول نشده تصور می‌کنند که رعایتِ اخلاقِ ظاهری کفایت خواهد کرد. آن‌ها به جای عدالتِ خدا، خواهان عدالت خود هستند. آن‌ها خواستار عدالتی هستند که از اعمال ظاهری ناشی بشود، از جمله اطاعت از احکام خدا. اما اعمالی که بخاطر فرمانبرداری از احکام خدا انجام میدهیم، هرگز ما را در برابر او تبرئه نخواهد کرد.

در آیه ۶ باب ۶۴ اشعیا، این نبی تمام عدالتِ خود فرض کردهِ مردم زمانش را «مانند لباس کهنه کثیف» توصیف می‌کند. حتی بهترین انگیزه های مذهبی با عدالتِ خود ، در واقع بر عکس آن است یعنی: نا عدالتی.

اما عدالت عیسی برای ما کافی است وتمام مطالبات احکام خدا را پوشش می‌دهد. و خدای پدر حسابها را تصفیه میکند. و می‌توانیم عدالت را تنها از طریق ایمان به عیسی مسیح برای خود بطلبیم.

رومیان باب ۵ آیه ۱۰ و عبرانیان باب ۴ آیات ۱۵ و ۱۶ را بخوانید. عدالت ما چگونه به رسالت زنده مسیح در حضور پدر در ملکوت مرتبط می‌باشد؟

عدالتی که با احکام الزام شده اند با زندگی بی عیب و نقص عیسی تحقق می‌یابد. او به جای ما مرد. او اگر چه توسط کسانی که موجب مرگش در اینجا روی زمین شدند انکار شد، اما نزد پدر در آسمان مورد استقبال قرار گرفت. خدای پدر

بوسیله رستاخیز مُهر تأیید خود را بر زندگی عیسی و کار نجات بخشش زد. اکنون عیسی برای شفاعت نمودن ما زندگی می‌کند (عیرانیان باب ۴ آیات ۱۵ و ۱۶) و شایستگی‌های مرگش را به جای ما اعمال می‌کند زیرا ما از عدالتی که برای نجات لازم است برخوردار نیستیم.

بدینسان ما زنده ایم چون او در ما حیات دارد. «با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا محبت نمود و خود را برای فدا کرد» (غلاطیان باب ۲ آیه ۲۰). هنگامی که عیسی در ما زندگی می‌کند، ما با روح‌القدس راه می‌رویم (رومیان باب ۸ آیه ۴) و زندگی روحانی جدیدی از طریق قدرت روح‌القدس دریافت می‌کنیم (با غلاطیان باب ۳ آیات ۲ تا ۵ و باب ۵ آیات ۱۶ و ۱۸ مقایسه کنید).

رفعت و بلندمرتبگی عیسی نزد پدر، اثبات کننده حضور او در میان ما از طریق روح القدس است. شاگردان عیسی توسط روح‌القدس نیرو می‌گیرند، و با مسیح زندگی کرده تا طبق الگوی او رشد کنند.

آیا واقعا تا کنون تجربه کرده اید که چقدر تلاشهایتان در عادل بودن ملوث و آلوده هستند؟ در عوض در باره اینکه به عدالت مسیح نیازمند هستید چه می آموزید؟

سه شنبه

۲۱ مارس

محکومیت در باره داوری

آیات ۸ و ۱۱ باب ۱۶ یوحنا را بخوانید. عیسی به چه داوری اشاره می‌کند؟ چرا این داوری مژده نیک است؟

یک محکومیت پایانی بزرگ باقی می‌ماند که جزئی از کار روح‌القدس است؛ محکومیت مربوط به داوری. در این‌جاست که بیشتر موعظه‌هایمان به نظر می‌رسد که در مسیر اشتباه و خُسران قرار دارد. اینطور بنظر میرسد که غالبا مباحثات در خصوص گناه و عدالت به سمت و سوئی سوق داده میشود که بسیاری از مسیحیان مدعی بر علیه کسانی که مسیح را نپذیرفته اند فتوا و هشدار داوری صادر میکنند. آن‌ها با انجام این کار، می‌خواهند به گناهکاران هشدار بدهند، که اغلب با مفاهیمی

ترسناک عجیـن اسـت بطوریکـه سرانجـام خوفناکـی در آینـده در انتظـار خواهنـد داشـت.

و اگرچـه آن داوری واقعیـت اسـت، ولـی ایـن چیـزی نیسـت کـه عیسـی در آیـه ۱۱ بـاب ۱۶ یوحنـا در بـاره آن صحبـت می‌کنـد. بررسـی زبانشناسـی حاکـی از ایـن اسـت کـه خداونـد در بـاره داوری آینـده سـخن نمیگویـد آنگونـه کـه در یوحنـا بـاب ۱۲ آیـه ۴۸ اظهـار کـرده بـود. در عـوض، آن جنبـه از داوری کـه عیسـی اکنـون بـه آن اشـاره می‌کنـد، ایـن مژده خـوب اسـت کـه شـیطان هـم اکنـون در جلجتـا محکـوم شـده اسـت. شـیطان، دشـمن بـزرگ حقیقـت، اینـک در زمانـی عاریـه شـده بـسر میـبرد. داوری خواهـد آمـد، امـا تمرکـز در این‌جـا بـر آگاهـی از ایـن واقعیـت اسـت کـه رئیـس ایـن جهـان (یعنـی شـیطان) الحـال محکـوم شـده اسـت (یوحنـا بـاب ۱۲ آیـه ۳۱).

آیـات ۸ و ۹ بـاب ۵ اول پطـرس را بخوانیـد. شـیطان چگونـه توسـط پطـرس توصیـف شـده اسـت؟ مـا چگونـه می‌توانیـم در مقابـل او مقاومـت کنیـم؟

شـیطان کـه می‌دانـد زمانـش کوتـاه اسـت و بـه شـدت در جلجتـا مغلـوب شـده اسـت، بـا این‌حـال همچنـان زنـده اسـت. و بـا غضـب تـلاش میکنـد تـا آنجـا کـه بتوانـد افـراد بیشـتری را فریـب دهـد. امـا او دشـمنی شکسـت خـورده اسـت. عیسـی پیـروزی را بدسـت آورده اسـت. خـون عیسـی مـا را آزاد می‌سـازد.

در طـی جنـگ جهانـی دوم، زمانـی کـه ارتـش نـازی در ۶ ژوئـن سـال ۱۹۴۴ ضربـه‌ای سـخت از هجـوم متحـدان فرانسـه دریافـت نمـود، آشـکار بـود کـه هیتلـر مغلوب شـده اسـت. بـا ایـن وجـود، یـازده مـاه مـا بیـن روز آغـاز یـورش (D-Day) [زمانـی کـه حملـه آغـاز شـد] و روز پیـروزی در اروپـا (VE-Day) [روز ۸ مـارس سـال ۱۹۴۵، زمانـی کـه جنـگ در اروپـا پایـان یافـت] خونین‌تریـن زمـان بـود. شـیطان نیـز بـه طـور مشـابه می‌دانـد کـه قطعـاً بـر روی صلیـب مغلـوب شـده اسـت. بـا ایـن وجـود، او سرسـختانه مبـارزه می‌کنـد و تـا حـد تـوان سـعی در فریـب افـراد بیشـتری دارد. مـا در ایـن زمان‌هـای چالـش برانگیـز، فراخوانـده شـده‌ایم کـه هوشـیار و آمـاده باشـیم و تمـام نگرانی‌هـای خـود را بـه عیسـی واگـذار کنیـم زیـرا او بـه مـا اهمیـت می‌دهـد و دلسـوز ماسـت (اول پطـرس بـاب ۵ آیـات ۷ و ۸).

چـرا داوری مـژده خوبـی می‌باشـد؟ ضامـن و حامـی مـا در داوری چـه کسـی اسـت؟ چگونـه می‌توانیـم در مـورد داوری بـه گونـه‌ای کـه بـه جـای رعـب، امیـد را ترویـج بدهیـم، موعظـه کنیم؟

چهارشنبه

اطمینان از نجات

اول یوحنا باب ۵ آیات ۱۲ و ۱۳، رومیان باب ۸ آیات ۱۵ تا ۱۷ و دوم قرنتیان باب ۵ آیه ۵ را بخوانید. چرا زمانی که ما مسیح را به عنوان نجات دهنده خود پذیرفتیم، می‌توانیم از داشتن زندگی ابدی اطمینان یابیم؟ اساس این اطمینان چیست؟

روح‌القدس کسی است که گناهکاران را به سوی عیسی هدایت می‌کند. مرگ نیابتی عیسی ما را با خدا آشتی داده است. بخشش عیسی ما را برای داشتن زندگی جدید به عنوان فرزند خواندگان خدا رها می‌سازد. اینک ما دیگر دشمنان خدا نیستیم (رومیان باب ۵ آیه ۱۰)، بلکه بر طبق روح گام برمی‌داریم (رومیان باب ۸ آیه ۴) و افکار خود را بر امور مرتبط به روح تنظیم می‌کنیم (رومیان باب ۸ آیه ۵). اگر ما روح مسیح را نداشتیم، فرزندان او نمی‌بودیم و به او تعلق نمی‌داشتیم (رومیان باب ۸ آیه ۹). اما اکنون شهادت درونی روح‌القدس را که در ما ساکن است، داریم. او شهادت می‌دهد که ما متعلق به عیسی هستیم و اینکه وارثان خدا هستیم و همراه مسیح ارث می‌بریم (رومیان باب ۸ آیه ۱۷). همان زندگی قدرتمندی که عیسی را از مرگ زنده کرد، اکنون در ما وجود دارد و ما را که از نظر روحانی مرده بودیم، زنده می‌گرداند (رومیان باب ۸ آیه ۱۰). حتی بیشتر از آن، او همچنین این اطمینان را که ما حقیقتاً متعلق به خدا هستیم را در قلب‌هایمان مُهر میزند. ما که مژده نیک نجاتمان را شنیده و باور کرده‌ایم، از طریق روح‌القدس که به عنوان ضامن ارث به ما داده شده است، به عیسی مرتبط شده ایم (افسسیان باب ۱ آیات ۱۳ و ۱۴). همه ایمانداران می‌توانند این اطمینان را داشته باشند (اول یوحنا باب ۵ آیات ۱۲ و ۱۳).

آیات ۱۳ و ۱۴ باب ۱ افسسیان را بخوانید. مُهر شدن توسط روح‌القدس به چه معناست؟

کسانی که مسیح را می‌پذیرند، تولد دوباره می یابند، یعنی «از روح» مولود میگردند (یوحنا باب ۳ آیات ۳ و ۵). روح‌القدس این حقیقت را در قلب‌های ما مُهر می‌کند تا اطمینان یابیم که رستگار شده و تجربه شادمانی که از فرزند خدا بودن ناشی می‌شود را از آن خود سازیم. روح‌القدس ما را به عنوان کسانی که به مسیح

تعلـق داریـم، می‌شناسـد. «هـر کـه روح مسـیح را نـدارد از آن او نیسـت» (رومیـان بـاب ۸ آیـه ۹). مـا اینـک ایـن آگاهـی را داریـم کـه خـدا پـدر بـا محبـت ماسـت و مـا فرزنـدان عزیـز او هسـتیم. روح‌القـدس پیش‌پرداخـت، سـپرده یـا تعهـدی در برابـر عطیـه نهایـی زندگـی ابـدی و فناناپذیـری کـه در آمـدن دوبـاره عیسـی بـه مـا داده خواهـد شـد، می‌باشـد (اول قرنتیـان بـاب ۱۵ آیـات ۵۱ تـا ۵۴). ایـن نشـان و مشـخصه ای از ایـمان درسـت و معتـبر اسـت. مشـاهده اینکـه چطـور مسـیحیان میتواننـدشـاهدی بـا قـدرت متقاعـد کننـده باشـند ولـی از چنـان اطمینـان و ضمانتـی برخـوردار نباشـند مشـکل اسـت.

«از شجاعت، ایمان و امید بگویید و شما نور خدا خواهید بود. به درب گشوده ای بیندیشید که مسیح در مقابلتان قرار داده است که هیچ بشری قادر به بستن آن نمی‌باشد. اگر شما به خدا فرصتی بدهید، او درب را بروی همه شرارت‌ها خواهد بست. هنگامی که خصم همچون سیل یورش آورد، آنگاه روح خدا برای شما پرچمی را بر خواهد افراشت.» – الن جی. وایت، Ellen G. White, The Advent Review and Sabbath Herald, April 16, 1889.

پنجشنبه

۲۳ مارس

روح‌القدس و امید

رومیـان بـاب ۵ آیـات ۴ و ۵ ، بـاب ۱۵ آیـه ۱۳ و اول قرنتیـان بـاب ۱۳ آیـه ۱۳ را بخوانیـد. محبـت و امیـد چگونـه بـه هـم مرتبـط هسـتند؟ روح‌القـدس چگونـه در دادن محبـت و امیـد بـه مـا سـودمند می‌باشـد؟

روح‌القـدس کسـی اسـت کـه محبـت خـدا را در قلب‌هـای مـا وارد کـرده اسـت. او مـا را بـه خـدا مرتبـط می‌کنـد و کاری می‌کنـد کـه محبـت خـدا در مـا سـاکن بشـود. محبـت اسـتوار و غیـر قابـل تغییـر خـدا دلیـل و سـنگ بنـای امیـد ماسـت. بـدون محبـت، امیـدی وجـود نخواهـد داشـت. تنهـا محبـت اسـت کـه امیـد را بوجـود مـی‌آورد. از آنجایـی کـه محبـت خـدا بـا وفاداریـش ترکیـب شـده اسـت، مـا ایـن امیـد شـگفت‌انگیز را داریـم کـه او بـار دیگـر خواهـد آمـد و مـا را بـه خانـه، جایـی کـه خـود سـاکن اسـت، خواهـد بـرد.

آیه ۲۴ باب ۳۱ مزامیر را بخوانید. امید چه تأثیراتی بر ما دارد؟

امیـد الهام‌بخـش اسـت. امیـد نیروی تازه می‌بخشـد. امیـد به ما اجـزه می‌دهـد آواز بخوانیم و شـادمان باشـیم. امیـد بـرای زندگی حیاتی اسـت. بـدون امید، هدف از زندگی چیسـت؟

اگـر چـه داشـتن امیـد، چیـزی متفـاوت از خوش‌بیـن بـودن می‌باشـد. فـرد خوش‌بیـن فکـر می‌کنـد کـه همـه چیـز بهـتر خواهـد شـد: آب و هـوا، اقتصـاد، ثمـرات مدرسـه، مسـائل مالـی و غیـره. در عـوض امیـد، خوش‌بینـی کورکورانـه نیسـت. بلکـه بـر پایـه وفـاداری خـدا و وعده‌هایـی کـه در گذشـته داده اسـت، می‌باشـد. امیـد بـر ایـن بـاور اسـت کـه خـدا هـر آنچـه را کـه فرمـوده اسـت، انجـام خواهـد داد زیـرا او وفـادار و حقیقـی اسـت. ثابـت شـده اسـت کـه خـدا قابـل اعتـماد اسـت و تردیـد نمی‌کنـد. پایـداری و حقیقـت او اسـاس امیـد ماسـت. تردیـدی نیسـت کـه اسـاس و شـالوده امیـد مـا در عیسـی بـر روی صلیـب قـرار گرفتـه شـده اسـت. هنگامـی کـه مـا بـه صلیـب توجـه می‌کنیـم، می‌توانیـم بـه قدرتمندتریـن شـکل موجـود، واقعیـت محبـت خـدا بـرای خـود را ببینیـم. صلیـب، بـا عیسـی کـه بـرای گناهـان مـرد، بـه مـا و جهـان ، مکاشـفه‌ای بی‌نظیـر از ماهیـت حقیقـی خدایـمان ارائـه می‌دهـد. از ایـن رو، مـا بـه عنـوان مخلوقاتـی سـقوط کـرده و فانـی در ایـن گیتـی بـزرگ و پهنـاور، می‌توانیـم امیـد را نـه در خـود و هـر چیـز «بزرگـی» کـه انجـام داده‌ایـم، بلکـه در خدایـمان، خدایـی کـه خـود را بـر روی صلیـب بـرای مـا آشـکار نمـود، بیابیـم.

امیـد ظهـور چگونـه بـر وعـده هـای وفادارانـه خـدا مبتنـی شـده اسـت؟ امیـد چگونـه بـر زندگـی مـا تأثیـر می‌گـذارد؟ چگونـه می‌توانیـم نوعـی شـیوه زندگـی ایجـاد کنیـم کـه بـه عـوض یـأس، بازتـاب دهنـده امیـد باشـد؟

جمعه

۲۴ مارس

تفکری فراتر:

از مجموعـه هـای الـن وایـت "قـدرت خواهیـد یافـت" خصوصـا بخـش اکتبـر "بـرای روح آمـاده باشـید" را بخوانیـد.

مـا می‌توانیـم فعالیـت روح‌القـدس را بـا گفـتن اینکـه او در هماهنگـی بـا خـدای پـدر و خـدای پـسر بـرای تحقـق نجـات مـا کار می‌کنـد، خلاصـه کنیـم. روح‌القـدس مـا را از مـرگ روحانـی بیـدار و هشـیار می‌کنـد. او مـا را بـه آگاهـی از گناهکاریـمان هدایـت می‌کنـد و چشـم‌هایمان را بـر روی ایـن حقیقـت بـاز میکنـد کـه مـا بـا تکیـه بـر خـود از دسـت خواهیم رفـت. او شـعله تمنـای تغییـر و تحـول را در وجـود مـا بـر می افروزد و ما را به عیسـی مسـیح، کسـی کـه بـه تنهایـی قـادر بـه بـرآورده کـردن عمیق تریـن نیازهـای ماسـت، هدایـت می‌کند. روح القـدس بـه مـا اطمینـان میدهـد کـه رسـتگار خواهیـم شـد زیـرا همـواره مـا را متوجـه عیسـی و کاری کـه بـرای مـا انجـام داده اسـت، می‌کند. او ما را مجاب میسـازد تا بیشـتر شـبیه عیسـی بشـویم. او مـا را در مسـیرمان بـا خـدا وفـادار نگـه مـی‌دارد. ما را قـادر به انجـام اراده

خدا و شرکت مؤثر در مأموریتش می‌کند. او کلام مکتوب خدا را تبدیل به راهنمای امن و معیار زندگی و اصول تعالیم مسیحی ما می‌کند. ما بدون روح‌القدس، به کجا خواهیم رفت؟ بدون او قادر به انجام چه کاری می‌بودیم؟ ما تیره روز و از دست رفته بودیم و نمی‌توانستیم کاری برای جلال و عزت خدا انجام بدهیم. شکر بر عیسی برای اینکه وعده داد و روح‌القدس را فرستاد. «روح‌القدس عظیم الشان ترین عطیه ای بود که مسیح می‌توانست از پدر خود برای رفعت و بلند مرتبگی قوم خویش بخواهد» – الن جی. وایت، Ellen G. White, Ye Shall Receive Power, p. 13.

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد مسئله ماهیت گناه و عدالت بیشتر تأمل کنید. چرا ما مسیحیان که کتاب مقدس را به عنوان کلام خدا باور داریم، باید نسبت به کسانی که به کتاب مقدس اعتقاد ندارند، درکی متفاوت از گناه و عدالت داشته باشیم؟ این تفاوت‌ها چه هستند؟ کتاب مقدس درباره گناه و عدالت به ما چه تعلیم می‌دهد که مراجع دیگر از آن چیزی نمی‌گویند؟

۲. آن بُعد کار روح‌القدس که برای شما بیشترین ارزش را داشته، با اعضای گروه مدرسه سبت خود درمیان بگذارید. چرا این بُعد برایتان از بیشترین اهمیت برخوردار بود و این چگونه بر زندگی شما تأثیر داشته است؟

۳. در کلاس درباره امیدی که در عیسی داریم، صحبت کنید. دلایل این امید چه هستند؟ یعنی، اگر کسی درباره «سبب امیدی که دارید» (اول پطرس باب ۳ آیه ۱۵) بپرسد، شما چه پاسخی خواهید داد و چرا؟ استدلال شما تا چه حد قانع کننده می‌تواند باشد؟

۴. درس این هفته در مورد مسئله اطمینان از نجات بود.اطمینان از نجات چیست؟ و اگر ما آن را داشته باشیم، به چه دلیل می‌باشد؟ باید بر چه اساسی باشد؟ و چه تفاوتی با فرضیات دارد؟